

AQUAE

Núm 42 - Juliol 2013

Revista Municipal de Caldes de Malavella

Un jaciment de *champions*

En el desè aniversari del jaciment del Camp dels Ninots, els científics auguren que aportarà a Caldes grans beneficis turístics i econòmics

*Entrevista
als directors
del jaciment
del Camp
dels Ninots*

*Festa de la Malavella,
Premis de
Microliteratura i Nit
de Campions*

*Visitem
l'Espai Jove
de Ca la
Romana*

el duetto

PIZZERS ARTESANS

SERVEI A DOMICILI

~ Tel. 972 472 890 ~

Ofertes pizzeria

Oferta 1 Per cada 5 PIZZES **Lambrusco GRATIS**
Oferta 2 Per cada 4 PIZZES **Gelat GRATIS** o **Tiramisú**

Targeta client

Emplena-la i et **REGALEM UNA PIZZA**,
la que vulguis. **¡Pizza gratis!**

Totes les ofertes són vàlides només a la pizzeria, no són vàlides en servei a domicili

També tenim terrassa
T'hi esperem!

~ **HORARI** ~

de Dimarts a Diumenge
a partir de les 17.00h

Festius i vigílies de festius obert

Pl. Amical Mauthausen, 3
CALDES DE MALAVELLA

AQUAE, revista municipal de Caldes de Malavella, de periodicitat trimestral i amb un tiratge de 1.700 exemplars GRATUÏTS.

Dipòsit legal: B-35.961/01

Edita: Ajuntament de Caldes de Malavella, C/Vall-llobera, s/n, 17455 Caldes de Malavella (La Selva).
Telèfon 972 470 005

Direcció: Regidoria de Comunicació de Caldes de Malavella.

Coordinació: Albert Torrent i Amagat
Tel. 627 88 77 65
aquae@caldesdemalavella.cat

Consell de redacció: Mercè Rossell, Albert Torrent, Xavier Amores, Feluca Díaz, Anna Macias, Oscar Planes, Antoni Llopart, Carmen Duran, Paula Brujats i Esther Domínguez.

Han col·laborat en aquest número:
Pere Serrats,
Ramon Torrent i Logroño,
Club Excursionista Caldes,
Pep Rimbau, David del Rio
i Fenix... au!

Disseny i maquetació: Xavi Amores
Agraïments: Entitats culturals, esportives, escoles, instituts i AMPES.

Fotos: Albert Torrent i Amagat
Tel. 627 88 77 65 -
info@alberttorrent.cat

Portada: Gerard Campeny / Iphe
Contacte per suggeriments i lliurament de material:
aquae@caldesdemalavella.cat

Impressió:
Anman Gràfiques del Vallès, S.L.

Hi col·labora:

Diputació de Girona

Astronòmicament parlant, l'estiu és l'estació de l'any que s'inicia amb el solstici d'estiu, al voltant del 21 de juny a l'hemisferi nord i el 21 de desembre a l'hemisferi sud. I s'acaba amb l'equinocci de tardor, al voltant del 21 de setembre a l'hemisferi nord i el 21 de març, a l'hemisferi sud. Per tant, nosaltres considerem estiu els mesos sencers de juliol, agost i setembre. Això fa que en molts països, durant la canícula estival, és produeixi el període vacacional, per tal de trencar amb la rutina de la resta de l'any i donar pas a temps pel descans, el relax, la diversió, els canvis i noves descobertes.

De l'estiu sorgeix l'estiueig, tradicional fenomen social que consistia en fer un canvi de residència durant aquests mesos calorosos. És el gran moment dels balnearis, on força gent va a fer cures de salut i bellesa.

A partir de la revolució industrial, el significat de la paraula "vacances" pren tota la seva força ja que s'entén com un dret dels treballadors, com és el del descans, que es reflecteix mitjançant la interrupció retribuïda del treball.

De l'evolució de tot plegat, neix el fenomen del turisme, que dona una altra dimensió a les vacances, posant en rellevància els desplaçaments com a objectiu principal, tan curts com llargs, la qual cosa permet al turista conèixer altres maneres de viure, altres cultures, altres civilitzacions, diferents a la nostra.

Sigui com sigui, les imatges que suggereix l'estiu són produïdes pel canvi de la rutina, per les activitats de relax i d'oci, les trobades familiars i les sortides amb amics. És la imatge de les activitats a l'aire lliure i de les nits a la fresca. Segurament, les vacances aniran evolucionant. De fet, ja ho estan fent, com també sembla que va canviant la climatologia que les acompanya. Hi ha qui diu que no farà pràcticament estiu i altres que afirmen que cada any l'estiu es va desplaçant de mica en mica. Bé, ja ens ho anirem trobant, deu ser l'efecte del canvi climàtic.

L'estiu ja és aquí! I si les vostres vacances comencen a ser diferents de com eren abans, pel motiu que sigui, no hi vol dir res! L'estiu a Caldes pot ser una bona ocasió per fer noves descobertes, endinsar-se en el paisatge magnífic del nostre entorn, passejar-se pel nostre nucli monumental, fer caminades tranquil·les per les urbanitzacions, les fonts, les ermites... Gaudir de les variades activitats que es celebren a l'estiu com el cinema al carrer, els concerts als jardins de les Termes Romanes, les actuacions per a petits i grans en petit format al jardí de la Biblioteca, les sardanes, les fires, els mercats, les visites guiades, les visites teatralitzades... i, com no, gaudir d'una bona Festa Major!!!

Mercè Rossell,

Regidora de Comunicació de l'Ajuntament de Caldes de Malavella

DOL A CALDES PER DOLORES PAJARES

Caldes ha volgut manifestar en diferents actes el suport i el condol a la família de Dolores Pajares, assassinada pel seu cunyat el 28 de maig passat, i el rebuig a qualsevol acte de violència masclista. El Ple extraordinari del mateix dia 28 va aprovar, per unanimitat de tots els partits polítics, condemnar els fets, mostrar el suport i solidaritat als familiars i mostrar el compromís de treballar perquè no tornin a passar fets semblants. Es va aprovar igualment decretar un dia de dol oficial i convocar un acte de rebuig i de suport a la família per l'endemà, dia 29. En una concentració emotiva, es va llegir un manifest de

rebuig dels actes i de condol i suport a la família. La germana de la Dolores va destacar la importància que les víctimes denunciïn els agressors.

El 5 de juny, la Xarxa de Dones va organitzar un nou acte de record a Dolores Pajares i de rebuig de la violència masclista. S'hi va llegir un text de rebuig i s'hi van poder escoltar les cançons que van interpretar mestres i alumnes de l'Aula de Música. La germana de la víctima va mostrar l'agraïment de la família al poble pel suport rebut i els vilatans van poder manifestar els seus sentiments i desitjos en un llençol blanc que hi havia estès davant de l'Ajuntament. ■

Minut de silenci

Cartell pel respecte i drets de les dones i llençol amb els missatges dels caldens

Concentració del dia 29

El Consell de redacció vol manifestar el condol, el suport i la solidaritat cap a la família de Dolores Pajares, la caldenca assassinada a mans del seu cunyat el 28 de maig passat. La violència domèstica és invisible a la societat massa sovint i moltes vegades només surt a llum en casos extrems com aquest. Hi ha moltes dones però que pateixen en silenci els maltractaments dels seus homes o parelles i és un gran repte superar aquesta xacra ja que s'ha de fer des de molts àmbits.

La víctima és qui ha de fer el primer pas i denunciar els casos però sovint és difícil ja que són depe-

nents econòmiques o emocionals de la parella o, simplement, estan amenaçades. Per això és important tenir el suport de la família, de les amistats i d'entitats i serveis de defensa de la dona que acompanyin la víctima i l'assessorin en els passos a fer. En aquest sentit podeu acudir als Serveis Socials de Caldes (972 47 04 04) o al SIAD de la Selva (siad@selva.cat / 972842161), on us oferiran assessorament jurídic i psicològic.

Alhora, cal garantir que les víctimes tinguin el màxim de seguretat en el procés abans i després de la denúncia i que la justícia es mostri ferma i contundent davant

d'aquests casos.

I, en una feina més a llarg termini i que pot ser més profitosa. Cal una gran tasca d'educació, a l'escola i a les llars, per a la igualtat i el respecte a la parella. Des del punt de vista de l'home, incidint amb els drets de la dona com a ésser humà i, des del punt de la dona, en el sentit de no tolerar qualsevol petit indicatiu d'abús que pugui desencadenar més endavant en un cas de violència de gènere.

Volem acabar desitjant igualtat, amor i respecte per a tots els homes i dones. ■

Consell de redacció de l'AQUAE

TRIBUNA OBERTA

Normativa: L'apartat Tribuna Oberta dóna veu als caldenscs que vulguin donar el seu punt de vista sobre qualsevol qüestió. Segons el reglament intern, no s'acceptaran escrits que difamin i que no respectin les normes de convivència. També en queden exclosos els partits polítics, que tenen el BIM com a via d'expressió. Tampoc no s'acceptaran textos de confrontació entre dues parts ja que l'Aquae no és una eina d'altaveu ni de resolució de conflictes. Els escrits no superaran les 300 paraules. Els interessats a participar-hi cal que ens enviïn els textos a aquae@caldesdemalavella.cat i que ens facilitin el nom, cognoms i el DNI.

.....

QUÈ T'OFERIM

- Construcció de tanques
- Paviments
- Reformes de banys i cuines
- Construcció de barbacoes
- Obres al jardí
- i molt més!

F. BAREA CONSTRUCCIONS

MÉS SERVEIS
electricista,
lampisteria,
fusteria, gas,
AC i pintura

tel. 669 937 287 Població: 17455 Caldes de Malavella e-mail: construccionsbarea@gmail.com

**"CALDES DE MALAVELLA, LA VILA TERMAL",
el millor llibre per aquest estiu!**

compra a:
Oficina de Turisme
25 eur.

ÀREA DE JOVENTUT - L'ESPai JOVE CA LA ROMANA

En aquest número fem un repàs dels serveis que ofereix l'Àrea de Joventut, que des de fa 5 anys disposa d'un local propi, Ca la Romana, però que desenvolupa la seva activitat molt més enllà, en tots els àmbits en què els joves estan presents.

L'any 2008 es va inaugurar l'Espai Jove "Ca la Romana". Aquest espai físic ha estat una bona eina perquè la Regidoria de Joventut pogués projectar millor les polítiques de joventut al municipi. Des de l'Àrea de Joventut es valora positivament la incidència que aquest espai ha tingut després de cinc anys d'intervenció directa amb joves.

Qui podem trobar a l'Espai Jove?

Susanna Fulcarà, Tècnica de Joventut: Té 26 anys i és educadora social. Va començar a treballar a l'Espai Jove l'any 2009, com a dinamitzadora juvenil de l'Àrea de Joventut. Fa atenció de dilluns a divendres al matí i els dilluns i dimecres, a la tarda.

Núria Riuró i Susanna Fulcarà

Susanna Fulcarà durant una reunió amb els joves de l'Institut que estan treballant en un projecte per construir un parc de patinatge

Quines són les seves tasques principals? Elaboració, implementació i avaluació de projectes, atenció i seguiment de joves i coordinació amb departaments i agents.

Núria Riuró, Dinamitzadora Juvenil: Té 25 anys i és educadora infantil, estudiant del grau de pedagogia i formadora del Títol de

Director de Lleure. Va treballar com a monitora de la brigada jove l'estiu del 2012 i des de l'octubre treballa com a dinamitzadora juvenil de l'Àrea de Joventut.

Quines són les seves tasques principals? Dinamització d'activitats, gestió del web i xarxes socials i atenció i seguiment de joves.

Què podem trobar a l'Espai Jove?

Aquests són els serveis que podem trobar a l'Espai Jove Ca la Romana:

- **Punt d'Informació Juvenil:** S'ofereix atenció individualitzada al jove i se'n fa un seguiment. S'hi pot trobar informació sobre habitatge, treball, formació, cultura, participació, salut...

- **Servei d'Orientació Laboral** El SOLC (Servei d'Orientació La-

boral de Caldes) és un servei que atén joves i persones adultes en situació de recerca de feina. Ofereix una atenció i assessorament personalitzat els dimecres de 2/4 de 10 a 2/4 de 2. Més enllà de les hores destinades a entrevistes, les persones interessades poden tenir accés a les ofertes de feina a través d'internet o d'un recull d'ofertes seleccionades per la proximitat geogràfica i que estan exposades en un plafó a l'Espai Jove. En el web de l'Espai Jove es pot trobar un

Núria Riuró al Punt d'Informació Juvenil a l'Institut

Mar Vilà fent reforç escolar a un alumne del SES Caldes

apartat de treball a través del qual s'actualitza informació relacionada amb aquest àmbit, des d'ofertes, cursos de formació i/o convocatòries extraordinàries de treball a l'estranger.

- **Reforç escolar**

El servei atén 10 joves de l'Institut de Caldes de Malavella amb dificultats educatives. Maria del Mar Vilà és professora de reforç escolar des del curs 2009-2010. És llicenciada en Comunicació Audiovisual i ha cursat el CAP (Curs d'Aptitud Pedagògica). La derivació de joves

al servei es fa a través d'un estudi individual dels casos, entre Jovenut i l'equip de psicopedagogues de l'Institut. Després d'un estudi d'incidència, el proper curs 2013-2014, s'ampliaran les places per tal d'atendre més alumnes.

- **Punt de connexió a internet.**

- **Espai polivalent a disposició dels joves**

- **Tallers i xerrades organitzades des de l'Àrea de Jovenut o pels mateixos joves**

El Pla Local de Jovenut

És el pla de treball de l'Àrea de Jovenut que marca el camí a seguir des de l'any 2012 fins al 2015. Les línies estratègiques del Pla Local de Jovenut són les següents:

- **Treball.** Mantenir i reforçar els projectes d'inserció laboral per a joves. Els projectes més destacables són la Brigada Jove, en la que es contracten joves entre 16 i 18

anys durant l'estiu, i el JAN, on hi treballen joves del municipi com a premonitors i monitors.

- **Formació.** Facilitar les eines per tal que els joves puguin millorar les competències professionals i formatives. Destaquem el curs de monitor de lleure que es duu a terme al setembre i les classes de reforç escolar.

- **Participació.** S'entén com el treball transversal de promoció de la participació juvenil en tots els àmbits, des del suport a les entitats, passant per la inclusió d'espais de participació en el sí de diversos projectes i acabant amb la promoció de l'associacionisme juvenil. L'objectiu d'aquestes accions és dur a terme projectes nascuts de les propostes i iniciativa dels mateixos joves. Precisament en aquest número, a l'espai de Jovenut, us expliquem com s'aplica el treball de participació a l'Institut de Caldes. ■

Podeu contactar amb l'Espai Jove Ca la Romana de les següents maneres:

Espai Jove de Ca la Romana: Plaça de l'Ermita de Sant Grau s/n ■ www.espaijove.caldesdemalavella.cat

Plaça de l'Ermita de Sant Grau s/n ■ 17455 Caldes de Malavella ■ Tel: 972 48 02 66 ■ calaromana@caldesdemalavella.cat

TENIU OBJECTES DE VALOR HISTÒRIC PER EXPOSAR?

L'Ajuntament disposa una sala d'exposicions a aquelles persones que tinguin objectes amb valor històric i patrimonial i les vulguin mostrar. Els interessants, contacteu amb l'Àrea de Cultura (**972 48 01 03 / cultura@caldesdemalavella.cat**)

EL CAMP DELS NINOTS FA ELS 10 ANYS AMB UN NOU ESQUELET I CONSOLIDANT-SE COM A JACIMENT DE REFERÈNCIA INTERNACIONAL

El Camp dels Ninots s'ha convertit amb deu anys en un jaciment d'interès internacional pel que fa a les condicions de vida a Europa fa 3,1 milions, en un moment interessant en el qual el continent estava fent una transició des d'un clima tropical a l'actual, el mediterrani.

22 esquelets de grans vertebrats, multitud de petits vertebrats i milers de restes de vegetals

L'excavació d'enguany a jaciment del Camp dels Ninots va posar al descobert el catorzè esquelet de bòvid (*Alephis tignerisi*) amb l'estructura intacta, que s'uneix als 4 de tapirs (*Tapirus arvenensis*) i al rinoceront (*Stephaborhinus jeanvireti*) recuperats en altres campanyes (cal sumar-hi també restes disperses d'un altre rinoceront, un bòvid i un tapir, que eleven la xifra a 22 animals). Tant important com aquestes troballes és la recuperació de moltes empremtes vegetals i de petits vertebrats (amfibis, rèptils i peixos) que, juntament amb la gran quantitat d'informació recollida en anteriors campanyes (sigui a través de restes fòssils o bé en els diferents sondejors, proves, estudis analítics...) facilitaràn la reconstrucció de l'hàbitat d'aquest antic llac situat al cràter d'un volcà.

La campanya d'enguany

La direcció de l'expedició, que es va fer entre el 2 i el 31 de maig, va anar un altre cop a càrrec dels caldens Bruno Gómez i Gerard Campeny de l'IPHES (Institut Català de Paleoecologia Humana i Evolució Social). Hi van intervenir prop de 30 investigadors de l'Estat espanyol i de l'estranger, provinents de disciplines com la geologia, la biologia, la paleontologia, l'arqueologia i la restauració.

L'excavació es va dividir a can Ca-

Detall del laboratori de restauració en el Castell de Caldes de Malavella amb l'esquelet de carpa recuperat en primer terme. Gerard Campeny /IPHES

Vista general de l'excavació a la càla 9/10 del sector de Ca n'Argilera. Gerard Campeny /IPHES

teura i a ca n'Argilera. En els dos llocs, separats per uns 500 metres, s'hi ha obtingut abundants restes i en el primer és on s'ha trobat l'esquelet de bòvid adult. És el primer que es recupera en aquest sector, la qual cosa demostra la gran densitat de restes paleontològiques repartides per tota la superfície del cràter del volcà.

Cal destacar que en aquesta campanya s'han recuperat nombrosos esquelets, de peixos, concretament carpes de llac de l'ordre dels Cypriniformes, de les quals s'han pogut identificar fins a tres espècies diferents. Aquestes restes han captat l'atenció d'investigadors del Laboratori de Paleobiologia i Paleoecologia de l'Institut de Geologia de Praga, els quals s'han desplaçat a Caldes de Malavella per tal d'estudiar-les *in situ*.

Conservació excepcional i jaciment de referència

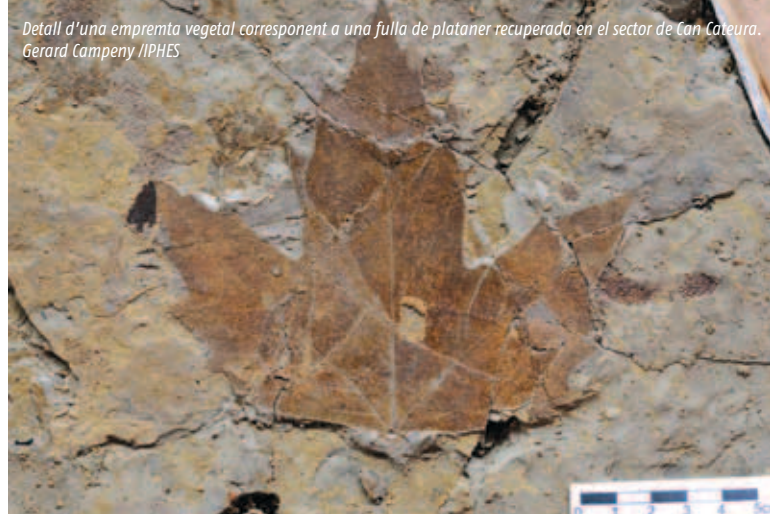
La conservació dels esquelets al jaciment del Camp dels Ninots és excepcional i això té dos motius bàsics: primer, per les propietats

de l'aigua que hi havia a l'estany, molt riques en minerals i segon, perquè els animals hi varen morir sobtadament i de forma natural, per causes que encara avui es desconeixen i els seus esquelets es varen dipositar al fons del llac, sense que ni depredadors ni caronyaires poguessin menjar l'animal ni deteriorar els ossos.

El del Camp dels ninots s'ha convertit en un jaciment de referència mundial per determinar les condicions de vida a l'època del Plistocè (concretament, fa 3,1 milions d'anys) i els processos de canvi climàtic a Europa, que en aquell moment estava en una època de transició entre el clima subtropical i el mediterrani que tenim actualment.

La importància del jaciment es demostra amb algun exemple com que concentra el 80% dels ossos de *Tapirus arvenensis* que hi ha al món, per la qual cosa una persona que vulgui estudiar aquesta espècie de tapir té el jaciment caldenc com a gran referència.

Les troballes han servit per resituar en el temps alguns peixos i

centpeus que es creia que s'havien extingit a Europa fa 2,8 milions d'anys però que en trobar-se a Caldes han fet recular l'extinció, com a mínim a 3,1 milions d'anys (l'edat del jaciment del Camp dels Ninots).

Igualment, s'entenia que la tortuga caiman s'havia extingit fa 3,5 milions d'anys la qual cosa han desmentit les troballes del Camp dels Ninots.

Estudis geofísics per conèixer les dimensions del volcà

Els estudis geològics que està fent la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), la Universitat de Barcelona (UB) i l'Institut de Ciències de la Terra Jaume Almera (CSIC) permetran conèixer la gènesi d'aquest volcà des del moment de la seva formació fins que el cràter es va omplir de sediments. Durant aquesta campanya s'han realitzat múltiples estudis de geofísica per tal de conèixer amb exactitud les dimensions del volcà, el procés de sedimentació i la seva forma.

El que se sap de moment és que el Camp dels Ninots forma part d'un volcà originat a finals del Pliocè, al cràter del qual es va formar un llac d'aigües termals, majoritàriament. Té una superfície aproximada de 250.000 metres quadrats, amb uns 60 metres de profunditat ocupats per conreus.

La vegetació

Fins ara, els estudis realitzats sobre els milers de macrorestes

vegetals (empremtes de fulles, fruits, troncs, etc.) han permès a l'Instituto Geológico y Minero de España (IGME) reconstruir amb detall el paisatge de l'indret des que es va formar el llac fins que es va assecat i es va omplir del tot de sediments.

S'han documentat plantes aquàtiques, com exemplars del gènere *Cabomba*, típics de regions tropicals, i *Ranunculus*, àmpliament distribuït en la geografia de la península ibèrica.

També s'ha registrat una gran quantitat de plantes amfíbies, que vivien submergides en zones poc profundes i someres (bogues, canyes i esparganis).

A les vores d'aquestes zones pantanoses es va desenvolupar un bosc de ribera, constituït fonamentalment per verns, si bé s'han documentat altres espècies vegetals, com ara pollancre, salzes, plataners, etc. Lluny de les aigües del llac i darrere dels boscos de ribera hi havia les laurisilves, semblants a les que hi ha en algunes illes de les Canàries i al sud de la Xina i del Japó. A més, també s'hi han trobat restes d'alzines subtropicals, grèvols i alguns arbres caducifolis, com ara els noguers.

Tècniques de recuperació innovadores

L'equip de l'Iphes ha pogut experimentar noves formes de recuperació de petits vertebrats arran de l'estada que unes restauradores havien fet a Alemanya. Es preveu en properes campanyes

continuar aplicant aquestes noves tècniques i provar-ne d'altres que optimitzin els treballs en el camp.

El finançament

Malgrat la crisi i els projectes d'excavació que s'han aturat per falta de pressupost, la continuïtat de les excavacions sembla que està força garantida. L'Iphes està invertint sobretot en uns pocs jaciments, entre els quals, el del Camp dels Ninots. En el cas de La Generalitat, la norma és apostar per un jaciment de cada moment històric (grecs, romans, juràssic, iber...) i en el Plistocè, hi ha el jaciment de Caldes. El projecte també rep diners a través d'un projecte del Ministeri de Ciència i Innovació. A més, la participació de l'Ajuntament és molt important ja que disposa l'espai per a l'exposició, cedeix el Castell de Malavella com a laboratori durant la campanya i ofereix manutenció, allotjament, la logística i material durant les excavacions. El que troba a faltar l'equip són les aportacions privades.

El futur

Les troballes realitzades en els últims anys, la valuosa informació que aporta i el ressò mundial que està tenint per part de científics i investigadors, sumat a l'esforç de l'equip de l'Iphes i al suport per part de les administracions fan augurar més dècades d'excavació i d'èxits al jaciment del Camp dels Ninots. ■

BRUNO GÓMEZ I GERARD CAMPENY, CODIRECTORS DE LES EXCAVACIONS AL JACIMENT DEL CAMP DELS NINOTS: "JA SOM A LA CHAMPIONS DELS JACIMENTS"

Els caldens Gerard Campeny i Bruno Gómez ens expliquen en aquesta entrevista, entre altres coses, com han arribat a ser els codirectors del jaciment del Camp dels Ninots, quin balanç fan dels 10 anys i com pot beneficiar els caldens en un futur.

El fet que Caldes tingui tan de patrimoni històric va influir en el fet que estudiéssiu història? Quines van ser les vostres motivacions i interessos?

Bruno Gómez (BG): En el meu cas no. Va ser precisament els meus estudis els que em van fer descobrir la història de Caldes, com el Puig de les Ànimes o el camí ral.

L'època que trobo més interessant en arqueologia és abans que apareguessin els estats: la vida et donava les coses i la vida te les prenia. Tot era molt més natural i més interessant per a mi.

Crec en la importància de l'estudi del passat per entendre el present i particularment arribo a la conclusió que els homes som els únics animals que ensopeguem amb la mateixa pedra dos cops. Analitzant el passat i traslladant-lo al que està passant, veurem que ens estem dirigint cap a la III Guerra Mundial. Espero que aprenguem del passat i que no hi arribem.

Gerard Campeny (GC): En el

meu cas, el patrimoni de Caldes no ha tingut a veure amb la meua carrera i tampoc no ha estat una feina vocacional. Durant la carrera se'm va anar despertant l'interès

"Alguns dels nostres objectius són la protecció del jaciment i la creació d'un museu"

de les relacions socials i les explicacions als comportaments humans. En aquest sentit, conèixer el passat ens ajuda a comprendre el present. Les civilitzacions passades et donen les respostes de les preguntes que et fas ara perquè l'home en essència ha estat igual. Per interpretar el passat però has de fer un esforç de reducció perquè eren societats menys complexes que la nostra.

A part del jaciment del Camp dels Ninots, en quins altres projectes treballem?

Com a tècnics de suport de l'Iphes treballem també als jaciments

d'Atapuerca (Burgos), Abric-Romaní (Capellades, Anoia) i el Cau del Roure (Serinyà).

Com arriben uns caldens a ser directors del Camp dels Ninots?

BG: Ens hi van ajudar els nostres estudis però va ser molt important també la nostra voluntat de conèixer: vam assistir a molts de cicles de conferències, vam participar en molts projectes de recerca i excavacions. Quan estudiàvem a la Universitat de Girona l'any 1999 vam saber que la geòloga caldenca

"Creiem que hem fet el salt i que ja som a la Champions"

Montse Vehí havia recuperat alguns fragments d'ossos en el Camp dels Ninots arran d'un article que va realitzar amb altres científics. Això ens va encuriosir. Ens pensàvem que corresponien al Plistocè Superior però amb el pas dels anys vam descobrir que eren molt més antics.

GC: Va ser quan treballàvem a la Universitat Rovira i Virgili de Tarragona quan vam decidir iniciar els treballs de prospecció. El fet de ser caldens ens va obrir força portes a l'hora de demanar permisos als propietaris dels terrenys, de contactar amb l'Ajuntament. Segurament que va resultar més fàcil que no pas si haguéssim estat investigadors de fora.

Després de 10 anys, en quina situació veieu el Camp dels Ninots?

BG: Creiem que hem fet el salt i que

ja som a la "Champions". L'equip que tenim i el jaciment s'ho valen. Sempre voldríem més infraestructures i més recursos però hem de pensar que estem col·laborant amb persones de molts centres d'investigació europeus. I això demostra l'interès que desperta entre els científics. Però des d'aquí, encara ens falta creure-hi més.

Quin potencial turístic té el jaciment?

Enorme. El Camp dels Ninots és un element únic que hem d'aprofitar i vendre. Pot ser un ganxo perquè la seva importància sobresurt l'àm-

"El Camp dels Ninots té un potencial turístic enorme que Caldes ha d'aprofitar"

bit municipal i això no ho trobem a tots els pobles. És un element únic que s'ha de saber vendre. Serà molt beneficiós perquè farà que els turistes tinguin un motiu per fer estades més llargues a Caldes i puguin generar més riquesa.

Quines són les accions que caldria fer per treure'n profit?

L'Iphes està redactant, amb col·laboració amb l'Ajuntament, un pla director que planifiqui la promoció del ric patrimoni de Caldes. Seria també interessant la creació d'un patronat format per l'Ajuntament i pel sector privat per coordinar les accions que en sortissin.

Una eina fonamental en el pla director seria construir un museu sobre el Camp dels Ninots, que seria únic a Catalunya en el seu període històric. Un altre pas important seria museïtzar el jaciment, fer-hi itineraris, tallers...

I quines accions voleu emprendre pel que fa al jaciment en sí?

Volem publicar tots els descobriments fet fins ara, la qual cosa és un procés molt llarg. Com a exemple, a partir de les troballes de l'any 2009, tot just ara hem publicat un article sobre el clima a la revista americana "Global and planetary Change".

Un objectiu concret i per a nosaltres molt important és que el Camp dels Ninots es declari Bé Cultural d'Interès Nacional, la qual cosa en permetria la protecció i facilitaria obtenir ajuts i beneficis diversos. Els tràmits ja s'han iniciat i creiem que ho aconseguirem relativament aviat. Una altra fita és la difusió de les troballes a través d'un museu. Si de moment no és possible, creiem que caldria fer una exposició restaurada i que estigués més oberta als visitants.

La vostra feina va molt més enllà de treballar un mes sobre el terreny, oi?

La gent des de fora veu que treballam durant un mes però durant l'any fem tan feines de recerca, com de burocràcia, de permisos, redacció de projectes, d'informes, memòries, fem tasques de difusió...

Com ha canviat la vostra relació amb el camp al llarg dels anys?

En els primers anys teníem una trempera matinerà cada cop que trobàvem les restes d'un animal per la il·lusió i perquè no sabíem com havíem d'actuar. Amb el pas dels anys ja no tenim tant aquesta part romàntica però som més professionals i tenim prou experiència com per saber com hem de fer les coses. Gestionar els projectes i la gent enriqueix molt però és metodològicament complicat ja que a cada campanya no saps què hi trobaràs en el moment d'excavar.

Un repte per als propers anys?

Trobar espècies noves de grans vertebrats diferents dels bòvids, els rinoceronts i els tapirs que ja hem trobat

Com veieu el Camp dels Ninots d'aquí a deu anys més?

El veiem com un jaciment amb resò internacional. Cada cop tenim més contactes i col·laboracions amb centres internacionals i com més publiquem, més interès generarem i més fluxos entre professionals hi haurà.

Quina és al vostra implicació en el projecte i com el veuen els caldens?

BG: L'excavació del Jaciment del Camp dels Ninots es retroalimenta: nosaltres hi posem la nostra part i més. Hem tractat amb 4 equips de govern i tots han apostat pel jaciment ja que veuen que la

"Espero que no hi arribem però ens estem dirigint cap a la III Guerra Mundial"

inversió que fa pot tenir un retorn econòmic. Si volem que Caldes sigui turístic, s'ha d'oferir al visitant coses perquè s'hi quedi i això farà que es dinamitzi l'activitat econòmica.

Us agradaria dedicar-vos només al Jaciment del Camp dels Ninots?

Sí, per què no? La feina absorbeix molt però no estem cansats i continuarem treballant al màxim. El Camp dels Ninots sempre dóna sorpreses i ens fa molta il·lusió treballar-hi. Hem posat més dedicació en el projecte del que ens tocava professionalment pel fet de ser de Caldes però veiem que el poble hi mostra interès i això fa que el projecte estigui viu. ■

A les instal·lacions de l'IIPHES. Foto: Jordi Mestre/IIPHES

BALANÇ DE LA NIT DE CAMPIONS

El dissabte 8 de juny passat es va celebrar la Nit de Campions, una festa que vol ser un homenatge a tots aquells esportistes o no, que han estat proposats des de les diferents entitats esportives municipals, ja sigui per la seva dedicació o simplement per formar part d'un grup humà que ajuda a gaudir de l'esport. Aquests en van ser els premiats:

CAMPIONS 2013

Club Patí Caldes

Prebenjami Iniciació A: campió de lliga en la categoria:

Adrià Martínez, Marcos Martinez, Jordi Romero, Narayan Ribas, Ivan Faria, Roger Aparicio, Albert Arasa i Arnau Menció. Entrenador: Jaume Ibáñez.

Club Esportiu Caldes

Pre-infantil: campió imbatut en la fase prèvia Nivell B, i 3r Classificat Final a Nivell A:

Mireia Blanch, Marina Brujats, Abril Carbó, Mar Carbó, Elena Cuenca, Gemma Curanta, Elisabeth Estrada, Míriam Naciri i Ivet Sala. Entrenador: Albert Jou. Delegat: Joan Cuenca

Sots-21: Campió de Fase Final del Grup 4 Nivell A:

Isaac Alcaide, Marc Bellver, Jordi Buhigas, Edgar Cateura, Marc Conesa, Gerard Esteve, Andreu Riera, Albert Salado, Eduard Salcedo, Albert Vilar, Michael Romero i Ramon Llinàs. Entrenadora: Encarna Quesada. Entrenador: Sergi Peláez.

Unió Esportiva Caldes

Equip juvenil: Campió del XXXV Torneig Internacional Sant Jaime: Martí Franco, Martí Boadas, Arnau Dilmé, Ivan Díaz, Pau Rojas, Jose M^aHernández, Hèctor Perezagua, Benet Franco, Marc Bagudà, Erik Vergara, Jonathan Blas, Dídac Mandret, David Benavente, Jordi Moreno, Gerard Boadas, Ricard Martínez, Sebastian Bahi, Oriol Pelayo, Bruno Martín, Martí Pueyo, Edu Maicas i Jose Flores. Entrenador: Jordi Codina. 2n Entrenador: Jordi Molina.

Campionat de Catalunya escolar de curses d'orientació

Categoria aleví: Tomas Dilmé i Paula Padilla.

Categoria infantil: Alba Bosch.

RECONeixEMENTS 2013

Club Patinaje Artistic Caldes:

Eva Maria Alcalà, Xènia Casanovas, Maria Rojo i Mariona Canals.

Club Atletisme Caldes:

Pau González i Lluç López.

Club Volei Joves de Caldes:

Ariadna Palahí, Roser Riera i Núria Díaz.

Club Excursionista de Caldes:

Ramon Casals i Pol Molinas.

C.F. Aigües Bones:

Miguel García, David Gómez i Paqui Pérez.

Club Tennis Caldes:

Manuel Sanchez i José Joaquín Catalán.

Club Patí Caldes:

Roger Perarnau.

Unió Esportiva Caldes:

Josep Amargant i Pi.

Club Esportiu Caldes:

Albert Patiño, Xavier Regincós i Xavier Bellver.

PLANXISTERIA i PINTURA **ALBERT**

C/ Tossa, 45 17240 - Llagostera
972 805 309

Els nostres serveis són els següents:

- Reparació de sinistres de qualsevol companyia asseguradora
- Pressupostos sense cap compromís
- Reparació d'òptiques, opaques, mates amb pèrdua de lluminositat
- Reparació i restauració de cotxes clàssics
- Rotulació per a tot tipus de vehicles
- Substitució de llunes o parabrises de qualsevol vehicle
- Acompanyem el client a casa un cop ha deixat el cotxe al taller
- Acabada la reparació se li porta el vehicle a casa
- També us podem oferir cotxe de substitució

Contacta amb nosaltres:
Telèfon: **972 805 309**
Fax: **972 831 879**
e-mail: **planxisteriaalbert@yahoo.es**

JOSEP MARIA LLUCH, PARTICIPANT DE LA TRAILWALKER 2013 D'INTERMÓN OXFAM

El caldenc Josep Maria Lluch va participar el 20 d'abril passat en la Trailwalker 2013 d'Intermón Oxfam, un desafiament que consisteix en fer 100 quilòmetres a peu o corrent en un màxim de 32 hores. Més que una competició és un repte solidari ja que l'objectiu final de tots els equips participants (de 4 persones) és aconseguir diners per a projectes a favor del desenvolupament de zones desfavorides.

El repte

A l'Intermón Oxfam Trailwalker 2013 hi van participar 270 equips de 4 persones cadascun. El repte era aconseguir el finançament per construir fonts en els poblats del Sahel (al sud-oest del desert del Sàhara). En Josep Maria calcula que al voltant d'un 80% dels participants va fer la marxa caminant. Per tant, més que una competició, la Intermon Oxfam Trailwalker és un repte esportiu personal i solidari. L'equip va sobrepassar el finançament mínim de 1.500 € que establia l'organització fins als 2.455 €, a través de donacions, de familiars, amics i coneguts.

L'entrenament

En Josep Maria Lluch, el seu germà Eugenio i en Carles i en Mijail, dos membres de Fundació Acol·lida i Esperança, l'entitat on treballen, van decidir formar un equip i preparar-se per la cursa solidària. Durant els mesos previs els membres de l'equip es van reunir un cop al mes per córrer entre 40 i 60 quilòmetres. Independentment, cadascú s'entrenava pel seu compte (en Josep Maria va córrer 3 vegades a la setmana durant 2 hores cada dia).

La cursa

Va arribar el dia 20 i tot estava a punt per fer el recorregut Olot – Sant Feliu de Guíxols. L'equip Fundació Acol·lida i Esperança s'havia plantejat córrer tota l'estona i anar sempre junts. La sortida va ser molt ràpida i partir de Sant Feliu de Pallerols es va començar a estirar la cursa. En Josep Maria i companyia van dinar a Anglès

En Ramon, en Mijail, l'Eugenio i en Josep Maria, encara frescos a l'inici de la cursa

a les 2 de la tarda. El suport de l'equip logístic en cotxe, a càrrec d'en Ramon i l'Andrea, va ser molt important a l'hora de subministrar menjar, beure i canviar-se de roba. També ho van ser les visites d'amics i familiars que van rebre durant la cursa i els companys que els van acompanyar en diversos trams. El tram fins a Bescanó va ser pesat ja que tenien la panxa plena però uns quilòmetres més enllà, l'arribada al pavelló de Fontajau va ser molt emotiva ja que quan els equips entraven rebien l'aplaudiment dels voluntaris.

Abandonament dolorós

Malauradament, un dels components, en Mijail, va patir una baixada de sucre i no es va poder recuperar. Va ser un cop dur per al grup però entre tots van decidir que els tres corredors restants continuarien. Durant el tram entre Cassà i Llagostera se'ls va fer de nit i van sopar i el tram següent, fins a Santa Cristina d'Aro perquè va ser el més dur. Un punt

crític va ser quan un company va dir que no podia continuar per cansament psicològic. Els altres dos components però van convèncer-lo a tirar endavant.

Arribada a meta!

Finalment, al cap de 14 hores i 27 minuts, l'equip va arribar a la meta en un moment molt emocionant i amb la companyia de familiars. La sensació final és de gran satisfacció per haver aconseguit recaptar els diners i per haver-ho fet amb una cosa que els agrada com és córrer. A en Josep Maria li agradaria de formar un equip format només per caldencs però li sap greu l'esforç econòmic que van fer en aquesta edició amics i familiars. Si rebessin finançament extern s'ho plantejaria.

El consell per als que vulguin participar en un desafiament d'aquest estil? Que s'entrenin molt individualment i en equip. És un repte molt gratificant però que vol compromís i fortalesa mental. ■

Per a més informació: <http://trailwalker.intermonoxfam.org/ca/tw-girona-2014>
I per veure les fotos de l'equip Fundació Acol·lida i Esperança: <http://ves.cat/gl5c>

L'ONCE LLIURA UN PREMI A L'INSTITUT DE CALDES DE MALAVELLA

TEXT: Anna Macias i Ramon

El 23 de maig passat, l'Institut de Caldes de Malavella va ser el protagonista del programa Info K de TV3. El motiu és que un grup d'alumnes de 1r d'ESO C de la matèria d'Alternativa van rebre un premi en el 29è Concurs Escolar de l'ONCE.

L'ONCE, l'organització més important que té cura de les persones cegues, organitza cada any aquest concurs escolar per a nens i nenes d'entre 8 i 15 anys. En aquesta edició, en la quals tots els alumnes d'Alternativa de 1r d'ESO del SI Caldes de Malavella van participar, els joves havien de realitzar un vídeo, que no sobrepassés el minut de duració, sobre un dels següents quatre temes: educació, treball, oci i tecnologia en el món de les persones amb discapacitat. Havien de reflectir algun aspecte que encara sigui possible millorar. Prèviament, a classe, havien treballat el tema de les discapacitats i després, en grups, havien fet la plantilla de guió del vídeo i l'Storyboard.

El grup guanyador van imaginar un aparell que permetés escoltar música als discapacitats auditius a partir de les vibracions. Els guanyadors són en David Curan-

ta, la Susanna Miquel, l'Eric Miranda, la Nerea Moyano i la Marina Ruíz de 1C.

En aquesta pàgina podeu veure les imatges del lliurement del premi i si voleu veure el programa, el trobareu al web de l'Info K de TV3. Felicitats a tots, tant als guanyadors com als participants com als professors, per aquesta iniciativa i us encoratgem a seguir participant i buscant idees per facilitar el món de les persones amb discapacitat. ■

CUINA FORTTA.com
Totes les prestacions en una mateixa cuina

- LA MÉS ROBUSTA
- AMB MÉS CAPACITAT D'ARMARIS
- MÉS ERGONÒMICA
- AMB EL DISSENY MÉS ACTUAL

LA CUINA FABRICADA A CAMPLLONG PER GERMANS TAULERIA

VISITI'NS A TALLER TAULERIA. Mas Fosa, n°9 Campllong (Darrere restaurant Mas Canyet) T. 972.46.13.66

CONFERÈNCIES SOBRE LA RIQUESA DEL PATRIMONI CULTURAL DE CALDES DE MALAVELLA

Els tres últims dijous de maig es va fer un cicle de xerrades sobre el patrimoni històric Caldes de Malavella amb el propòsit d'acostar el llegat històric del nostre municipi al públic en general.

TEXT: Alfons Díaz (historiador i arqueòleg)

La presentació va anar a càrrec de 4 historiadors i arqueòlegs locals: Gerard Campeny, Bruno Gómez, David Riba i Alfons Díaz. La posada en escena volia ser atractiva, entenedora i propera, en un lloc poc habitual, la terrassa d'un bar (Pub Senator). Estem acostumats que aquest tipus de conferències es celebrin en llocs vinculats a la cultura i la difusió: museus, teatres, centres d'interpretació, etc. En aquest context, el que es pretenia era buscar una nova via de divulgació, en què els interessats en la història de la seva població, en aquest cas de Caldes de Malavella, que no acostumessin a freqüentar aquells espais culturals, es poguessin posar al dia sobre aquesta qüestió.

La idea i coordinació d'aquest episodi cultural va anar a càrrec de l'historiador i arqueòleg Alfons Díaz, amb estreta col·laboració de l'Ajuntament de Caldes de Malavella, el Centre de Recerques Arqueològiques (CRA) i el mateix Pub Senator. Realment era una iniciativa arriscada ja que mai fins

ara no s'havia realitzat un esdeveniment d'aquest tipus en un lloc tant poc habitual com és un local de copes o pub. Les expectatives han quedat del tot superades amb una assistència important (més de 30 assistents per conferència), fruit de l'interès que té la gent del nostre poble en conèixer el seu propi patrimoni cultural.

Les conferències

La conferència inaugural del dia 16 de maig va anar a càrrec dels historiadors i arqueòlegs, Gerard Campeny i Bruno Gómez, amb el tema **"Xerrada divulgativa sobre el jaciment del Camp dels Ninots (Caldes de Malavella)"**. Els codirectors del jaciment, van exposar un estat de la qüestió sobre la recerca realitzada en els darrers anys sobre aquest jaciment paleontològic, cabdal per reconstruir, en una perspectiva global, l'ecosistema que es va desenvolupar en el nostre continent ara fa més de 3 milions d'anys. El dijous dia 23 de maig, l'historiador, antropòleg i arqueòleg, David Riba, va parlar a **"Els romans i les aigües termals de Caldes de Malavella"** sobre les pràcti-

ques socioculturals que realitzada la societat romana amb l'aigua termal d'aquesta població, per mitjà d'un dels elements clau per a la seva interpretació, les termes romanes del puig de Sant Grau.

Per completar aquesta trilogia de xerrades, l'historiador i arqueòleg, Alfons Díaz, va impartir la conferència sota el títol **"Sancti Stephani de Caldes de Malavella, una església fora muralles. Orígens i reformes"**. Hi va argumentar els possibles orígens reals d'aquest temple cristià i quines reformes, modificacions o supressions s'han anat realitzant des de finals del segle XVI fins a la segona meitat del segle XX, i que han provocat la transformació estructural d'aquest bastiment que ha arribat fins als nostres dies.

A la següent pàgina podeu veure el resum de l'última xerrada sobre l'Església de Caldes de Malavella i en aquesta mateixa edició podeu llegir el balanç de la campanya d'enguany del jaciment del Camp dels Ninots. En el proper *Aquae* us oferirem un resum de la xerrada sobre els romans i les aigües termals del nostre municipi. ■

Primera xerrada sobre el Camp dels Ninots

Després de la xerrada, el pub oferia una copa de vi

SANCTI STEPHANI DE CALDES DE MALAVELLA, UNA ESGLÉSIA ROMÀNICA FORA MURALLES. ORÍGENS I REFORMES

L'església de Caldes és un dels elements distintius del nostre municipi i que podria tenir una antiguitat més enllà dels 1.000 anys. En aquest article coneixerem les seves característiques i les seves reformes i modificacions.

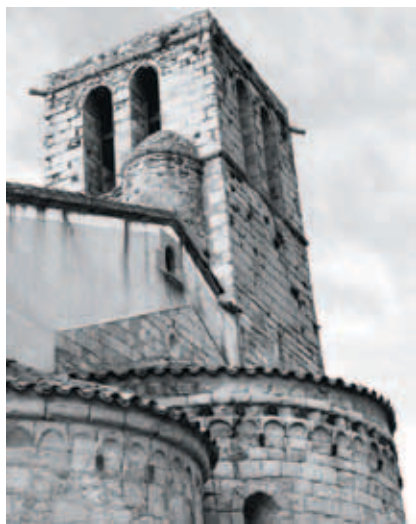
TEXT: Alfons Díaz (historiador i arqueòleg)

La parròquia de Sant Esteve, originàriament també dedicada a Santa Maria ens ha arribat fins als nostres dies transformada en un element arquitectònic que segurament difereix molt del primer edifici que s'amaga sota els seus peus. Dades arqueològiques donen fe d'una construcció anterior. Cal tenir-ho en compte!

En la seva descripció, diversos autors han centrat l'atenció únicament en aquesta darrera transformació, situant-nos en un període concret (segles XI-XII), i en alguna de les reformes que l'han anat modificant al pas del temps (cal dir, però, que documents eclesiàstics reculen la seva existència fins el 968). Així, els segles XI-XII no són una datació que ens ajudin a fixar els orígens reals d'aquesta construcció però sí ens asseguren una base cronològica a partir de la qual elaborar un discurs de supervivència a què aquest santuari ha hagut de fer front en els últims 900 anys.

Característiques

Seguint, doncs, aquest fil conductor, la parròquia Sant Esteve de Cal-

des de Malavella data del segle XI-XII i és un bastiment que presenta les característiques pròpies de l'estil romànic, amb trets decoratius d'influència llombarda.

Orientada d'est a oest, aquest temple cristià s'articula per mitjà d'una planta basilical; una nau principal amb volta apuntada i dues naus laterals amb volta d'aresta, separades per pilastres rectangulars sobre els que es recolzen grans arcades de mig punt.

Les tres naus arrenquen d'una senzilla motllura a la seva part de ponent, i queden delimitades per tres absis en forma de mitja circumferència, en la seva part de llevant. L'absis central o de l'altar major, conté dues finestres a doble esqueixada, i els dos laterals o absidioles, presenten una finestra cadascun d'ells seguint el mateix estil. A nord-est de l'edifici s'aixeca un campanar de planta quadrada que es recolza, en la seva major part, s'obre l'absidiola de tramuntana. En la part superior d'aquest robust element, es poden observar dues obertures a cada un dels seus costats. A la façana principal, s'enlaira una gran portalada d'estil renaixentista amb decoracions exclusives dedicades a la població i la imatge de Sant Esteve.

Modificacions al llarg dels segles

Les múltiples cicatrius que exhibeixen els murs d'aquest temple, ens parlen de les diferents reformes que l'edifici ha anat resistint durant segles. Seguint una cronologia establerta a través de diverses fonts documentals (eclesiàstiques i civils), aquestes modificacions abracen un arc cronològic que va des de finals del segle XVI fins a la segona meitat del segle XX. Per a la seva bona

lectura i comprensió, les hem classificat segons siguin reformes majors (les que incideixen sobre l'estructura de l'edifici i el modifiquen) o bé, reformes menors (modificació o supressió de béns mobles i cementiri). Les primeres inclouen: 1599-1621, el campanar, l'aixecament de la volta de la nau principal i el possible campanar d'espadanya; 1650-1653, la portalada, la façana i la rosassa; i finalment, entre el 1740 i el 1750, les capelles laterals i la sagristia, i les voltes del costat de l'altar major. Les segones reformes inclouen: 1876-1896, cementiri i escales d'accés; 1936-1939, retaule barroc; 1940-1950, cor; 1950-1960, rellotge; 1955, púlpits; 1980-1985, rectoria; i per acabar, entre 1988 i 1990, la supressió de barreres arquitectòniques.

Totes aquestes reformes posen de manifest i exalten un sentiment col·lectiu, forjat i compartit durant molts segles pels caldens. Allò que encara resta per desxifrar, de ben segur que el reforçarà. ■

Llegenda:

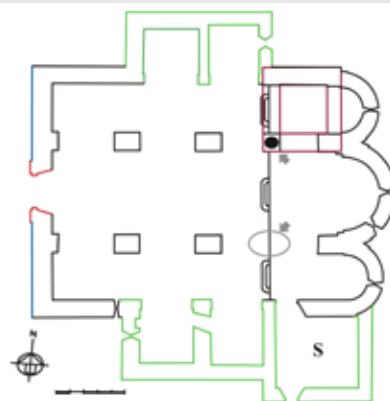
--- 1599-1621 Campanar

--- 1650-1653 Portalada

--- Façana i rosassa

--- 1740-1750 Capelles laterals i sagristia (S)

-> Pilastres/voltes altar major

Planta de l'església de Sant Esteve de Caldes de Malavella. Fases de reformes majors (s. XVI-XVIII) (Díaz, 2012).

TAMBÉ HA PASSAT

SANT JORDI 2013

Ombres xineses a càrrec d'Ana Callaïbet (a la foto) i de Pep Rimbau

Signatura de llibres de l'autora local Anna Maçias

Signatura de llibres de l'autor local Pep Rimbau

APLEC DE LA SARDANA, 11 DE MAIG

Aigua calenta", la colla guanyadora de ball improvisat

CAN SOLÀ GROS II (5A PART)

Continuem amb el nostre repàs pels carrers de Can Solà Gros II, referents a viles de la Costa Brava.

Carrer de Llançà

Cadaqués

“La vila blanca”. Així és com es denomina aquest preciós poble de l'Empordà. Fins fa relativament poc temps només s'hi podia arribar per mar. Actualment, per accedir-hi trobeu una carretera sinuosa entre les muntanyes i es-tribacions dels Pirineus i el mar amb un paisatge dur i agrest. El conjunt arquitectònic del vell Cadaqués s'estén entre el carrer que desemboca a la plaça de l'Ajuntament i el carrer del Call. Són carrerons estrets i enllosats i amb diverses placetes.

Si es parla de Cadaqués és inevitable relacionar-lo amb Salvador Dalí que hi passava llargues temporades més concretament a la badia de Port – Lligat, on vivia i hi tenia el taller. Però ja era un paratge de gran prestigi i renom entre els cercles de pintors i artistes plàstic occidentals. L'Església de Santa Maria, tota emblanquinada, del gòtic tardà, té una sola nau i diverses capelles laterals i la façana està coronada amb un campanar de base quadrada amb un cos superior octagonal. Resalten el retaule barroc de l'escola de Vic i elaborat per Pau Costa. Dins l'església hi ha nou retauls més de fusta daurada i de dimensions modestes. A la façana de l'església hi un rellotge de sol amb una inscripció que diu “Jo sense sol i tu sense fe, no som res”.

El Port de la Selva

La costa rocallosa del Cap de Creus pràcticament està lliure d'edificacions i camins transitables per vehicles fins al Port de la Selva, petita població d'antigues cases de pescadors i carrers costeruts que encara conserva un cert encant. La seva bona situació a la badia i les cases a tocar del moll componen el paisatge urbà presidit per l'església parroquial de Santa Maria de les Neus. El temple és una obra del segle XVIII i s'hi venera una imatge gòtica de Sant Pere (segle XV) procedent de Sant Pere de Rodes. Malgrat que la població és relativament recent (s. XVII) el port ha estat esmentat des de temps medievals conservant la imatge d'un petit poble pesquer. Al fons marí s'han trobat vaixells enfonsats que revelen la presència de l'home en aquestes costes en diferents èpoques de la història. Té un turisme residencial arrelat des de principis del segle XX. Alguns dels estiuejants il·lustres han estat l'escriptor Josep Ma de Segarra i el poeta JV Foix, que passava llargues temporades en una casa que tenia al carrer de la Unió.

Llançà

Llançà. Autor: www.visitllanca.cat

Aquest petit poble pescador té dos nuclis molt ben diferenciats: El port i la Vila. El poble fou fundat l'any 218 abans de Crist amb el nom de Vila Deciana. A la vila es conserva una torre de defensa del segle XIV, de planta quadrada

i una església parroquial barroca i una torre romànica del segle XII. Al port trobem la capella del Carme, del segle XVII. Molt a prop, a pocs quilòmetres, hi ha un petit nucli de població gairebé deshabitat de carrerons estrets tallats a la roca: la Vall de Santa Creu.

Colera

Colera és un municipi de la comarca de l'Alt Empordà d'uns 500 habitants empadronats. Va ser per primer cop independent el 1936, quan es va segregar de Portbou. Té dues platges molt ben organitzades pel turisme. Limita amb Portbou i Banyuls de la Marenda, ja a la Catalunya Nord. El primer document conegut on apareix el topònim “Colera” és a l'acte de consagració de l'església del monestir de Sant Quirze l'any 931, on consta com la vall de Collera. El topònim “Colera” prové possiblement del llatí “collis” (coll o turó). Va ser en el lliurament d'uns aloses fets pel comte Guspert d'Empúries al cenobi de Sant Quirze quan es va anomenar per primera vegada amb el nom actual.

Més endavant, el febrer de 1769, Isidre Ferran de Sanguenís, pagès de Garriguella, i els seus dos germans, Ramon i Josep, varen enviar una sol·licitud al rei Carles III per la fundació de la nova vila de Colera, amb 50 cases en terrenys de la seva propietat. El 4 de juliol de 1770 arriba l'autorització del rei fer la constitució d'un nou poble que es diria “San Miguel de Colera”.

El 2 de juliol de 1934, el president Lluís Companys va autoritzar la segregació de Colera, fins aleshores, terme municipal de Portbou. ■

SOFIA LAMBLIN, DE CAVALLS DE MALAVELLA

La Sofia i el Jordi són un exemple d'emprenedoria a Caldes de Malavella. Representen una aposta per mantenir el patrimoni i per fer del treball l'exponent dels seus ideals, basats en el respecte als animals i el contacte amb la natura com a fonts de creixement personal.

Per qui no et coneix, fes-nos una introducció

Vaig néixer a París i als 14 anys vaig anar a viure a Sitges amb la mare. Al cap d'un temps la mare es va traslladar a Madrid i jo vaig anar a Normandia per ampliar la meua formació en el món de l'equitació.

"Estem enfocats en el creixement personal. Els cavalls tenen molt per ensenyar-nos, per exemple a ser pacients, humils"

Sóc parella d'en Jordi Martínez Solés, motiu pel qual vaig venir de França. Tenim 10 hectàrees de nogueres. La idea és mantenir la masia que en Jordi ha heretat de la família i engegar el projecte dels cavalls.

Quin és el vostre projecte?

Estem enfocats en el creixement personal. Els cavalls tenen molt per ensenyar-nos, per exemple a ser pacients, humils. Quan tens pressa, els cavalls ho fan tot molt més lent. No utilitzem ferros a la boca ni als peus dels animals. Deixant els ferros, deixes d'utilitzar el dolor com a mitjà de manipulació. Es tracta de trobar la col·laboració del

cavall, és tot un món per descobrir. El nostre objectiu és que les persones puguin comunicar-se amb els cavalls com a requisit abans d'aprendre a muntar. Quan pensem en cavalls, cal diferenciar si anem a buscar el contacte amb el cavall o a muntar. Estic recuperant gent que vénen d'hípiques tradicionals que no saben fer moltes coses, com netejar els peus als cavalls.

La idea del projecte queda reflectida en el web. El preu de muntar és més car que la resta d'activitats. Ho fem expressament per evitar que vinguin sols per muntar. A través del coaching amb cavalls estem tenint molt bons resultats per treballar a nivell personal i en grup. Aprenem coses com el rol que exercitem cadascú de nosaltres en les activitats en grup.

Com és que vas decidir marxar a França?

Vaig iniciar la meua professionalització a Sitges però va arribar un punt que vaig trobar esgotades les propostes formatives, fluïxes a nivell pedagògic. Les meves classes a França han estat molt diferents. Vaig fer dos anys de monitora i de guia de turisme eqüestre. L'Estat em va donar facilitats i una beca,

una formació sòlida amb bones bases. A França la pràctica de l'equitació està més diversificada, ensenyen més doma i salt. A fora es fan disciplines de ruta des de fa 10 anys, com raid i TREC (Tècniques de Rutes Eqüestres de Competició); aquí tot just comencen.

A França vaig descobrir la pedagogia activa i la capacitat d'anàlisi. La formació en turisme eqüestre combina monitor en pistes, TREC i portar gent a voltar. Pots validar galops de l'1 al 8. Aprens a cosir el cuir, les ferradures, l'alimentació que necessiten els cavalls i tot el necessari per treballar amb seguretat i tractar la gent en funció de les seves edats i en l'aprenentatge psicomotriu en funció de la edat.

Descriu les vostres activitats

El nostre objectiu és canviar les consciències. Oferim una experiència enmig de la natura, a nivell individual, amb els cavalls i amb el grup. El contacte amb la natura sempre és positiu, el necessitem. Fem activitats i jocs molt divertits. L'important és que els cavalls es sentin segurs i tranquils. Així són ells mateixos. Tots aprenem: els clients, els cavalls i jo mateixa. Col·laborem amb una psicòloga de Madrid que fa coaching amb els cavalls.

Ha vingut gent de Girona o dels voltants, com Blanes. Tenim un grup de nens que vénen cada setmana i fem un projecte audiovisual per promoure el benestar dels cavalls i dels animals en general.

Amb la crisi hi ha cavalls abandonats i malnodrits, estem contactant gent que no pot mantenir el cavall amb aquells qui volen tenir

el seu propi cavall. Tenim 4 cavalls propis i d'altres del Pirineu. Col·laborem per ajudar el poni assturcon, un tipus de cavall en perill d'extinció. En tenim exemplars per veure si els podem vendre.

El projecte és viable econòmicament?

No hem volgut rebre ajuts econòmics per no dependre de ningú, la inversió principal a què hem hagut de fer front han estat els tancats. El primer any ha estat deficitari. El segon va una mica millor però si haguéssim de pagar lloguer seria inviable.

Quin és el tracte de l'administració?

En l'Administració es parla molt d'emprenedoria, però a la pràctica calen més ajuts. S'ha afavorir més activament a l'emprenedor afavorint tràmits, i evitant la despesa i el temps que cal invertir actualment per iniciar una activitat empresarial. En Jordi porta 12 anys aquí i sempre ha trobat traves. La promoció empresarial en el cas concret de Caldes és complicada.

Donada la nostra filosofia, vaig donar-me a conèixer als instituts de Caldes, però els vaig veure tancats. Van dir que els nens no volien, que estan passotes, i afectats per la crisi però no vaig poder parlar directament amb ells.

"En l'administració es parla molt d'emprenedoria però en realitat calen més ajuts"

Hem rebut bon tracte de l'Oficina de turisme de Caldes i ens van proposar que anéssim al mercat. Hi ha una altra hípica a Caldes que s'ha creat més o menys al mateix temps que nosaltres, fa uns dos anys. Hi van dos diumenges al mes, però nosaltres fem activitats els caps de setmana i no ens ha estat possible participar-hi.

Com us promocióneu?

La nostre principal via de promoció és internet i el boca orella dels nos-

tres clients. El web, el bloc i facebook són els nostres principals mitjans de promoció, son mitjans gratuïts, si bé has de dedicar-hi força temps. També he fet flyers a l'Eco-sí de Girona i a Biocultura de Barcelona però no han tingut gaire resposta.

En la nostra experiència, internet és el mitjà més eficaç, sobretot el web. El manteniment del web requereix canviar continguts continuament, modificar les paraules clau per afavorir la recerca en buscadors, especialment a google. També procurem ser molt actius a facebook. Convidem a tothom a entrar al nostre web (<http://cavallsdemalavella.jimdo.com/>) on podran veure reflectida la nostra filosofia. ■

Malavella't aquest estiu

Més informació a:

Telèfon: 972 480103
 turisme@caldesdemalavella.cat
 www.caldesdemalavella.cat
 f /turismecaldes e @turisme_caldes

	Cada diumenge	11h	VISITES GUIADES	Oficina de Turisme
JUNY	Dissabte 29	22h	MONCHO	Jardins de les Termes Romanes
	Diumenge 30	11h	MERCAT DE CONTES	Fira-mercat diumenges - Pl. Ajuntament
JULIOL	Divendres 12	22h	CHICO CON LA ESPINA EN EL COSTADO + TOM HAGAN	Jardí d'en Pere Vidal
	Divendres 26	22h	MARIA RODÉS + RAMÓN RODRÍGUEZ + MARTÍ SALES	Jardí d'en Pere Vidal
	Diumenge 28	11h	MERCAT DE CONTES	Fira-mercat diumenges - Pl. Ajuntament
AGOST	Primer cap de setmana		FESTA MAJOR	
	Cada dissabte	22h	VISITES TEATRALITZADES	Oficina de Turisme
	Dimecres 14	22h	PEP POBLET	Jardins de les Termes Romanes
	Divendres 23	22h	MEMORIAL MAS I ROS	Plaça del mestre Mas i Ros
	Diumenge 25	11h	MERCAT DE CONTES	Fira-mercat diumenges - Pl. Ajuntament
SEPTEMBRE	Divendres 6	22h	CONCERT DE L'ORQUESTRA JOVE DE LA SELVA	Jardins de les Termes Romanes
	Dissabte 14 i 21	22h	VISITES TEATRALITZADES	Oficina de Turisme
	Diumenge 22	tot el dia	APLEC DE SANT MAURICI	Sant Maurici

PINZELADES SOBRE LA GUERRA CIVIL

L'atzar ens pot fer retrocedir de cop 70 anys enrere en el moment més inesperat. És el cas del caldenc Enric Casanovas, que netejant una parcel·la es va trobar amb restes de la Guerra Civil Espanyola. Repassarem la seva troballa i la de Francesc Vila, així com alguns records d'aquells temps.

Cantimplora, plat, monedes i bala

L'Enric Casanovas estava desbrossant un terreny quan, per sorpresa, va trobar-se una cantimplora - amb un forat, ves a saber si per culpa d'un projectil-, un plat, una bala i monedes de l'època de la Guerra Civil - en una de les quals encara es pot endevinar la silueta del rei Alfons XII i la frase "1878. Alfonso XII. Por la gracia de Dios". L'Enric sabia, no obstant, que aquest fet no era tan estrany ja que la casa on vivia (i on encara viu ara) va ser un economat i també un centre d'alt comandament de l'exèrcit republicà. Des d'aquell punt enlairat, a tocar de l'actual dipòsit d'aigua, es gaudia d'una bona perspectiva visual de Caldes i sovint s'intercanviava artilleria amb el bàndol franquista, que tenia una base a les Roques. L'Enric explica que el perill que suposava per a la família va fer que haguessin de marxar a viure a casa d'uns veïns. El bàndol franquista no va ensorrar l'edifici però quan la família de l'Enric va tornar-hi sí que van veure marques de metralla a les parets.

La bomba que no va esclatar a Sils

A la foto podem apreciar també el fragment d'una bomba que per sort no va esclatar en caure a terra i que pertany a Francesc Vila. Aquest caldenc que viu a Sils explica que l'objectiu de l'obús era precisament l'església de Sils, indret on l'exèrcit republicà tenia guardat l'arsenal de guerra. En cas que la bomba hagués esclatat, segurament que tota la munició i la pólvora que hi havia a dins l'edifici religiós hauria fet explotar l'església i hauria causat una matança al seu voltant.

El pare d'en Francesc Vila treballava en una caseta de control a la via de tren a pocs metres de Can Rifà i explica el record que tenia de la gent com fugia seguint la via del tren en un llarg èxode nord enllà buscant refugi a França. Recordava com algun avió Junker de l'exèrcit alemany tripulat per aviadors italians va bombardejar els prats de Sant Sebastià i a prop de Can Pol, amb la intenció d'aterrorir la gent que buscava l'exili.

Un altre objecte que guarda en Francesc Vila és un matxet que es col·locava en el fusell i que servia d'arma en cas d'enfrontaments cos

a cos. El seu pare el va trobar abandonat a la via, ves a saber si per un soldat republicà que en el camí cap a França tenia ganes d'esborrar les restes del seu passat per por a represàlies.

"El sot de la bomba"

I tornant a les bombes, la dona de l'Enric, la Nuri, explica com un obús va caure a prop de casa dels pares, a can Gelabertó del Bosc (entre els Tapiots i Franciac) en una zona coneguda com "el terme rodó". Sortosament, tan sols va deixar un gran terrabastall que va fer emmudir a tothom i l'empremta a terra: un gran forat que va mantenir-se durant anys i que els mateixos veïns de la zona van batejar com "el sot de la bomba". Tot plegat són records que resten ben presents en la memòria dels que ho van viure i que convé repescar de la història per recordar uns fets que poden semblar llunyans però que hauríem de tenir en ment per evitar que no es repeteixin mai més. Agraïxo a l'Enric Casanovas i a en Francesc Vila que ens hagin fet confiança de mostrar-nos aquests objectes i explicar-nos les seves vivències. ■

La bala, la cantimplora, el plat i les monedes trobades a casa de l'Enric Casanovas i el fragment de bomba recollit de Sils per en Francesc Vila

El matxet, que es col·locava en el fusell, recollit a Caldes pel pare d'en Francesc Vila

CAL FERRER DE LA PLAÇA

FESTA DE LA MALAVELLA

Cantada de la cançó de la Malavella

La quarta edició de la Festa de la Malavella confirma la consolidació d'aquest esdeveniment. Malgrat que el temps no va acompanyar del tot, tots els actes van ser concorreguts i s'hi va veure més gent que mai, amb una presència destacada de foranis.

La quarta edició de la Festa de la Malavella confirma la consolidació d'aquest esdeveniment. Malgrat que el temps no va acompanyar del tot, tots els actes van ser concorreguts i s'hi va veure més gent que mai, amb una

presència destacada de foranis. Les principal novetat d'enguany va ser el pregó de la Malavella de l'any, que aquest 2013 és Pilar Rahola i el nomenament de les Malavelles d'honor. La comissió de la Festa de la Malavella va esmerçar molts

esforços per què els actes fossin lluïts i així va ser. Cal destacar la col·laboració de diverses entitats i empreses que van aportar el seu granet de sorra perquè tot anés rodat. Tot seguit us oferim un repàs fotogràfic dels principals actes:

La regidora Àngela Frigolé, la Malavella d'honor de bronze, Concepción Reina Morales; la Malavella d'honor de plata, Maria Teresa Geronès Palomares; la regidora Gemma Alsina, la Malavella d'honor d'or, Maria Rosa Sitjà Esparraguera; la regidora Mercè Rossell, la Malavella de l'any, Pilar Rahola i l'Alcalde, Salvador Balliu

*Pilar Rahola,
"Malavella de l'any 2013"*

Xocolatada del Casal de Jubilats "Casa Rosa"

Taller d'herbes remeieres a càrrec de Dolors Taverner, Nuria Arrufat i Paulí Boada

Els participants del Ball de l'Hereu Riera

Dansa de la Malavella

La dansa de l'alliberació

Xaranga – cercavila amb els alumnes de l'aula de Música

Taller de cera

Ambient de fira

Arriba la Malavella!

Quina por!

Ball de bruixes i bruixots

Excursió: retorn de la Malavella als orígens

Foto de grup

4t Concurs d'aparadors de la Festa de la Malavella i 1r Concurs de façanes de la Festa de la Malavella:

Dels 8 comerços que es van presentar a concursos d'aparadors, el guanyador va ser el de la Dietètica de Caldes, mentre que el més original va ser el de

Carns Anna Garcia. De les 8 façanes inscrites, la guanyadora va ser la d'Emma Puig Garcia i la més original, la de Conxita Garcia.

Els quatre premis dels dos concursos van consistir en serveis termals en els balnearis Prats i Vichy Catalan per gentilesa de l'Associació de comerç i serveis de Caldes.

Façana guanyadora d'enguany

Aparador guanyador d'enguany

La premiada del concurs d'aparadors, Dietètica de Caldes

En representació d'Emma Puig, guanyadora del concurs de façanes

Premi a l'aparador més original, per Carns Anna Garcia

1r concurs de dibuix "La Malavella ha tornat a Caldes"

En el marc de la IV Festa de la Malavella, es va convocar el 1r concurs de dibuix "La Malavella ha tornat a Caldes", organitzat per la Comissió La Malavella va a l'Escola, amb el suport de l'Ajuntament i de l'Associació de Comerciants de Caldes.

En el concurs hi van participar des dels nens i nenes de la Llar d'infants fins als de l'Institut. El dibuixos es van fer a cada centre escolar. A cada categoria li corresponia un tema diferent. Les 3 Malavelles de l'any van presidir l'acte d'entrega de premis i un grup de nois i noies de primer d'ESO del SI Caldes de Malavella van representar en titelles

La Llegenda de la Malavella. Els dibuixos escollits en la primera fase es van exposar a les botigues de l'Associació i els dibuixos premiats es van exposar a l'Ajuntament. En la categoria de Llar d'infants i d'Infantil es va donar un obsequi a cada classe i a la resta de categories es va escollir un 1r premi i un accèssit. La relació dels premiats són:

CATEGORIA CICLE INICIAL

1r premi: Nora Maroto, 1r, Escola La Benaula

Accèssit: Ingrid Ros, 2n A, Escola Sant Esteve

CATEGORIA CICLE MITJÀ

1r premi: Alejandro Redondo, 3r, Escola La Benaula

Accèssit: Cristina Sánchez, 4rt A, Escola Sant Esteve

CATEGORIA CICLE SUPERIOR

1r premi: Anna Esteve, 5è, Escola Sant Esteve

Accèssit: Clàudia Montero, 6è, Escola La Benaula

CATEGORIA ESO

1r premi: Mireia Llinàs, 2n A

Accèssit: Ivet Sala, 1r C

Aprofitem per agrair-vos a tots la vostra participació.

Els guanyadors van gaudir, per gentilesa del PGA Golf de Catalunya, d'una "experiència golf", consistent en una visita i una classe d'iniciació al golf al camp de Caldes per als guanyadors, tot i que hi van acabar participant també pares i germans. Els nens, que no havien visitat mai el camp, van sortir-ne encantats".

Comissió La Malavella va a l'Escola

PATRIMONIALHIST
www.patrimonialhist.com
Consultors en patrimoni documental

10È PREMI DE MICROLITERATURA JOAQUIM CARBÓ

Premi infantil (participant de fora de Caldes)

Autora: Núria Sors i Roma

L'origen de l'Arc de Sant Martí

Hi havia una vegada una terra de color gris. L'únic lloc on hi havia colors era una peixera. Aquesta peixera la tenia una iaia gran en na casa al camp. A la peixera només quedaven 62 peixos.

Un dia els peixos van decidir donar color a tothom. Li van demanar a la iaia que els deixés anar al riu. La iaia, amb pena, ho va fer. Estava preocupada per ells.

Els peixos van nedar molt fins que van arribar al un llac. Allí un pescador va decidir ajudar-los. Els va regalar una peixera amb un globus. Els 62 peixets van pujar ben amunt.

Es van trobar un núvol i li van demanar ajuda. El núvol gris en veure tants colors es va posar content i va decidir que cada cop que plogués, després farien un regal a la gent.

Per això, després que el cel es torni gris i plogui, surt el sol i un arc de sant Martí es veu al cel.

La iaia quan va veure l'arc de sant Martí va saber que aquells colors eren els dels seus peixets.

Duen que els peixets encara volen pel cel cuidats pels seus nous amics.

Accèssit Infantil - 3r curs

Autora: Mariona Sales i Marcé

La llibreria 62

Hi havia una vegada una llibreria d'aquí Caldes de Malavella, que es deia llibreria 62. Tot Caldes la coneixia. Gairebé era la llibreria que tenia més llibres, contes, còmics i de tot i la més gran!

Però una nit a la llibreria Seixanta-dos hi va entrar algú. Va agafar tota mena de llibres, còmics, contes, històries... A so-

bre del taulell hi va deixar un bitllet de 500 fals. Al matí, els que treballaven a la llibreria Seixanta-dos van veure que la meitat dels llibres havien desaparegut. De seguida van anar a l'Ajuntament, als Mossos d'Esquadra, a la policia, a l'alcalde... Fins que al final van posar una càmera de vigilància, però van avisar a fora perquè així descobriren el lladre!

Un dia el lladre va tornar a entrar i la càmera el va filmar i li van veure la cara! Una alarma va començar a sonar. Ell sabia què passava però va intentar fugir però no va poder. Al cap de tres o quatre minuts van arribar els amos de la llibreria Seixanta-dos. Era un home pobre que no tenia diners i que li agradava molt llegir. Els policies el van posar a la presó però només durant 3 mesos perquè s'havia disculpat i li van dir que un altre dia se'n vagi a la biblioteca a llegir perquè allà pots llegir i és gratuït.

1r. Premi Infantil - 3r curs

Autor: Biel Mató Massaguer

L'OVNI

Avui us explicaré una història molt estranya. Un di a va arribar un ovni per recollir un nen i em va agafar a mi. A dintre hi havia un extraterrestre amb un ull minúscul. L'extraterrestre havia tingut molts accidents i li van posar una multa de 200.000.000 €. O sigui que vaig pilotar jo, i l'extraterrestre em guiava i... hi havia 62 planetes! L'extraterrestre havia dit que viatjaríem al 1r, 2n i 62è planeta. El primer era el planeta maleit, el segon era el planeta cactus. Vam anar al primer planeta i en un obrir i tancar d'ulls, vam fugir comes ajudeu-me, perquè ens havíem topat amb el rei del planeta. I quasi ens maleeix.

En el segon planeta, un fantasma ens va disparar amb una bala molt potent. Jo la vaig esquivar, però l'extraterrestre no,

i va morir. Vaig anar a l'ovni i després al 62è planeta, sort que sabia on era.

Vaig arribar-hi i vaig ensopegar amb un cactus petit, després vaig anar a parar a un cactus gran i va fer com una goma elàstica. Em va llençar tan fort que vaig anar a parar a la Via Làctia i després a la Terra i al final em vaig encastar contra una paret. Abans estava a urgències per recuperar-me i ara ja m'he recuperat i us he explicat la història.

Accèssit Infantil - 4t curs

Autora: Paula Arana Garcia

La Clara i la ciutat 62+1

Hi havia una vegada una noia que es deia Clara. La Clara tenia uns 12 anys i vivia en un bosc. Ella estava jugant amb les pedres quan... BUF, BUF!!! Va aparèixer un gos. La Clara va pensar què faria, si seguir-lo o no fer-li cas.

Després d'una bona estona, va decidir seguir-lo, fins que va arribar a una ciutat que mai havia vist. Aquella ciutat es deia 62 i cada persona tenia un número 1,2,3... Fins arribar al 62. La Clara li va demanar a l'alcalde si podia viure amb ells, però l'alcalde li va dir que no perquè si no deixaria de ser la ciutat 62 i seria la 63. Així que la Clara, ben trista, va tornar al bosc. L'endemà va tornar a aparèixer el gos i la Clara va pensar...

"Si el segueixo em durà altra vegada a la ciutat 62, però si em quedo, sempre viuré en un bosc amb animals, poc menjar i sense aigua". Així que va decidir tornar a seguir-la, i la va dir al mateix lloc.

La Clara va tenir una idea i li va dir a l'alcalde: Sr. alcalde, tinc una idea. Podíem fer, que jo em quedés a la ciutat i es digués 62 + 1. L'alcalde va dir d'acord, però si a algú no li semblava bé se'n aniria.

Tots els números van estar molt contents i així la Clara va viure en la ciutat més estranya del món: 62+1.

1r. premi Infantil - 4t curs

Autora: Berta Campeny i Selis

Entre els focus

Hi havia una vegada una nena que es deia Paula i no li agradaven gens els concursos de bellesa, que estaven tant de moda. Més ben dit, no els podia suportar.

La Paula era una nena de teatre. Li encantava representar les obres amb els seus amics i fer un fart de riure a la gent. Li agradava estar-se entre els seixantados focus que, plegat, il·luminaven l'escenari del teatre del seu poble.

Un bon dia, la Paula i els seus amics van haver de representar una obra de teatre sobre un concurs de bellesa, i ella, que tant els odiava, li va tocar el paper de protagonista principal.

La Paula va haver de pentinar-se, maquillar-se, fer-se les celles i vestir-se com una nena gran.

Des d'aquell dia es va convertir en la nena més maca de la comarca, i la seva obra de teatre va tenir tant d'èxit que la van representar per tot Catalunya, fins i tot a Barcelona!!!

Ara, a la Paula ja li agraden els concursos de bellesa, i a més d'una bona actriu, és una model de moda.

Accèssit Infantil - 5è curs

Autor: Òscar Morales Egea

L'hivern

El mar s'ha glaçat,
i la tardor s'ha acabat.
Les cases es queden gebrades.
Les finestres estan tancades
L'aigua es converteix en gel,
i cauen flocs del cel.
Els nens construeixen iglús.
En una branca es veu un gamarús.
Unes nenes patinen un un estany.
Que divertit si l'hivern durés tot l'any!
Més de 62 flocs de neu han caigut
i pel bosc passa un llop astut.
Amb la neu he fet un ninot,
S'ha glaçat l'aigua del got.
El sol no vol sortir.
L'hivern és aquí!

1r Premi Infantil - 5è curs

Autora: Mariona Displàs Guilayn

La Jana i la senyora Carme

La senyora Carme ja tenia seixantados anys i l'havien prejubilat. Viava a Caldes de Malavella, Un dia va prendre una decisió. Va anar a un centre d'acollida i cada matí, migdia i tarda anava a passar l'estona amb una

nena que es deia Jana. A la Jana li agradava molt la senyora Carme. La Jana era pèl-roja, amb els ulls blaus i la pell molt blanca. Un dia la Jana es va posar malalta. Tenia hepatitis. Ara la Carme no s'hi estava només el matí, el migdia i la tarda, ara s'hi estava tot el dia. La Jana havia de descansar molt. I li donaven uns medicaments d'un gust horrorós. La senyora Carme cada dia li explicava un tros d'un conte que es titulava: "LES CAMPANES DE FANG". Aquell conte anava d'uns soldats de l'exèrcit que van anar a un poble per agafar ferro de les campanes amb fang i d'aquesta manera els soldats es van pensar que en aquell poble no hi havia campanes de metall i van marxar. Finalment, gràcies a la companyia de la senyora Carme i als medicaments, la Jana es va curar. La Carme se l'estimava tant, que es va acollir a la Jana a casa seva.

Accèssit Infantil - 6è curs

Autora: Clàudia Fauchs Aguilera

Un viatge ple de sentiments

Fa molt de temps, a l'any 62, una noia amb vint-i-sis anys, rossa, prima, amb els ulls blaus i anomenada Clementina, va decidir anar-se'n de viatge a un poble de la comarca de la Selva, Caldes de Malavella. Ella es va allotjar a un hostel que es deia Hostal Esteba. Quan va arribar-hi va trobar un guia que l'esperava. Es deia Climent, tenia vint-i-set anys, era alt, prim, morè i amb els ulls foscos. Ell li va dir que deixés l'equipatge i que la portaria a fer un tomb pels carrer llargs del poble.

En Climent la va portar fins a les Termes Romanes. Al arribar-hi, ell li va explicar la història d'aquell lloc encantador i van veure que hi feien un sopar. En Climent, molt amablement, la va convidar. Ella, sorpresa per la seva bellesa, no va dubtar ni un instant en acceptar la proposta. En acabar el sopar, van anar xinorano fins arribar a l'hostal. Feia una nit esplèndida i damunt d'ells només hi havia un magnífic llençol d'estels. Van decidir quedar-se a la terrassa a prendre una copa i a parlar una estona sobre ells. Quan els relloges ha marcaven la una la Clementina li va dir a en Climent que haurien d'anar a dormir per així l'endemà llevar-se aviat per anar a visitar més poble.

Al cap d'uns dies, en Climent i la Clementina es van adonar del que sentien l'un per l'altre.

Finalment, en Climent va decidir decla-

rar-se. Estava segur del que feia però en aquell moment no va pensar en què la Clementina havia de tornar cap al seu país lluny d'aquestes terres. Però això no els importava. El que els importava era que s'estimaven i que volien estar junts.

Un mes després d'ella marxar de Caldes, en Climent va viatjar on vivia la Clementina i es varen casar.

Van ser molt feliços durant la resta de la seva vida.

1r Premi Infantil - 6è curs

Autora: Maria Bagudà

L'àvia Joaquina

L'àvia Joaquina sempre explica històries, i, en el món de fantasia sempre hi estem embolcallats quan l'àvia Joaquina ens explica algun dels seus relats Àvia Joaquina, explica'ns una història de les teves!

Li demanem quan arribem a casa seva. Quan l'àvia s'escarxofa a la seva butaca nosaltres ens arrenghem al seu voltant, les orelles obertes, escoltant, les seves històries elegants. Ens hi passem tardes i tardes, escoltant els seus contes i rondalles cada una de diferents mides i talles. A vegades explica històries de fades o d'algun ogre fastigós potser n'ha explicat cinquanta... seixanta... o seixanta-dues.

Quan l'àvia acaba la seva narració nosaltres no en tenim prou. I tots amb cares tristes marxem de l'habitació. L'àvia Joaquina sempre explica històries, i, en el món de la fantasia sempre hi estem embolcallats quan l'àvia Joaquina ens explica algun dels seus relats.

Premi Juvenil - 1

Autora: Marina Gómez Zamora

Paradís? Pot ser

Era un dia diferent. Els cotxes corrien molt, massa. Els semàfors no tenien color i els edificis eren molt alts, més del normal. Jo estava en un d'ells a la planta més alta. Tenia un dúplex molt ben decorat, la seva cuina, tres dormitoris, dos lavabos... La ciutat es veia sencera, el mar blau, com mai no

l'havia vist, l'horitzó de color vermellós ataronjat, el campanar de l'església amb les seves dues cigonyes, semblaven tan unides l'una a l'altra, el nou institut, la gent com comprava el pa a Ca l'Emili... Però allò era estrany, no hi havia finestres, la brisa em pentinava els cabells, em sentia lliure, notava com podia fer el que volgués, però alguna cosa m'ho impedia, els edificis de cop es feien petits, la gent desapareixia, no ho entenia, que no em volien allà? Uns ocells en banda van venir directament cap a mi i em van tirar cap a una de les finestres sense vidre. De cop, els ocells em portaven voltant pel cel, s'hi estava bé, la veritat és que sempre havia volgut saber el que es sentia al volar, però una veu em parlava, em deia que no em quedés que no volien que em quedés, jo no ho entenia. Per què no volien? Allò era el paradís, m'encantava!

De cop vaig despertar, estava en una sala amb una llum enfocant-me i un munt de metges al meu voltant. L'únic que recordo va ser: pulsació 62 i pujant!

Premi juvenil - 2

Autor: Pere Farré Masgrau

Fixa-t'hi

Ostres tu, un altre divendres d'institut. Sort que ja arriba el cap de setmana. Aquesta setmana ha estat plena d'exàmens i necessito un descans. Començo el dia amb força. Obrint una capsula dels meus cereals de mel preferits, els llenço intentant que no caiguin fora del bol, i avui faig un cent per cent d'encert.

Acabat d'esmorzar, com sempre, lleigeixo l'anunci de la capsula dels cereals, que sempre és diferent. Sóc extremadament curiós i tafaner i intento trobar l'entrellat a tot. Quan veig un text, busco paraules amagades com si fos una sopa de lletres.

Començo la investigació, i em fixo en les inicials dels paràgrafs. Mai m'havia passat, en la primera observació una conclusió. Les inicials eren: A,L,P,O,R,T: al port! Un altre fet sospitosos va ser el codi de l'anunci del lateral esquerre: 62-14.

Truquen a la porta: és el Marçal que em ve a buscar només divendres. Jo i ell fem el mateix, i intercanviem els descobriments. Ell portava la capsula anterior a la meua dient-me que hi posava: DE-MERCADERIES. En saber els dos missatges que teníem, sense dir res, els dos

vam anar a buscar la capsula anterior a la d'en Marçal on sorprenentment el missatge era ENTREGA. Ens vam mirar espantats, tot just significava ENTREGA DE MERCADERIES AL PORT. En saber això, ens vam imaginar que el 62 - 14 era la data del lliurement: 6/2/14. Aquest diumenge!

Ho expliquem als nostres pares l'anècdota i, sorpresos anem a la policia per avisar del missatge. El capità del cos explica que un cas semblant havia passat anteriorment. Aquesta investigació, no la van deixar escapar. Finalment munten una brutal estratègia i atrapen "infraganti" uns traficants de drogues que avisaven els compradors del lloc i data del contraban, a través d'aquest missatge codificat.

1r Premi Local Adults

Autora: Montse Fernández Dalemus

Passeig

Surto de casa. 16:00 hores, dimecres, febrer. Avui caminaré amb els Sigur Rós. En direcció a Cal Ayats, m'arriba un xic d'escalfor d'un sol que, fregant el Montseny, s'entossudeix a desaparèixer. El cel és serè, net de núvols i l'aire, més aviat fred, em fa avançar amb rapidesa.

El cavall de Can Oms m'observa tot inflant les narius. A l'indret de Cal Fesoler, espanto cabretes i l'aviram que picoteja a l'era. Travesso el bosc per l'estret sender, fixant la vista a les clapes més humides i obagues, cercant alguna múrgula, primerenca, delicada. Arribo al camí que mena a Sant Maurici i faig els 150 metres d'asfalt per girar a la dreta, sota la finca de Can Llop. Abrigada d'arbres a cada banda, continuo avançant en direcció a la riera Malavella.

Contemplar l'extensió de farratge onejant sota la vinya te un efecte relaxant. El tema "Von" també resulta balsàmic. El rapinyaire fa festa, no és a la branca de l'om. A l'encontre amb la riera, enfilo a la dreta el tram de retorn. Per aquests marges i vorals del camí hi creixen, a cada època, espàrrecs primis i espigats, camamilla, oberta i resplendent, i estores de puputs, encesos, insolents. La pujada a Can Salom Nou fa alentir el pas. M'aturo al capdamunt i aprofito per a esbufegar bé. Sento una remor de fons. Una màquina ve de Can Riera. Espero que passi i reprenc la marxa. A l'alçada del Camp dels Ninots puc albirar

les parts altes del poble. Si no l'estronca una glaçada, la mimosa de Can Portabella esclatarà aviat. Tresco pel corriol del camp que m'estalvia fer un triangle de quitrà. Creuo la pujada a Sant Maurici i, finalment, el parc de la Granja.

Ja sóc a casa. 17'02 hores. 62 minuts. 62 pulsacions per minut. Empat tècnic.

1r Premi absolut Adults

Autor: Mateu Ciurana Xirgo

Discalcúlia

La Wikipèdia em diu que la dificultat per a recordar sèries numèriques rep el bonic nom de discalcúlia. Entre moltes coses, sóc discalcúlic. L'enemistat entre les xifres i jo, doncs, té nom.

Algú va dir-me que si invertís la meitat d'esforç que dedico a crear estrafulàries regles mnemotècniques, en aprendre'm, simplement, un número rere altre les coses serien més fàcils.

Però, no. Indefectiblement, cada cop que he de donar el número de DNI m'he de dir: Els lladres d'Alí Babà, la generació del vint-i-set, la niña bonita de la quina i l'any que vaig nàixer. El PIN de la targeta de crèdit és la freqüència d'una de les meves emissores preferides, i, és clar, viceversa. L'alarma del pis

: l'any de la Revolució Francesa. La matrícula del cotxe: la Primera Guerra Mundial i els apòstols.

El problema del discalculisme ve quan cal memoritzar un número que no et diu res. Per exemple, el quarantavuit. Llavors em toca complicar la operació restant o sumant. Un menys de quarantavuit són els telèfons de Caldes. O, dos menys: el tabac que fuma en Guillem Terribas, o tres: la bomba atòmica, quatre: les sabates d'en Jordi, o cinc: Licor 43. Un drama, vaja.

I, de la mateixa manera que no em va ser cap inconvenient memoritzar el meu número de mòbil com el sis-aquest no falla -, anys de Crist, l'any del meu casament, la mort de Franco i Edicions Seixanta-dos, vaig tenir veraders problemes per a discalculitzar el del meu fill que ha acabat per ser: El número porc, el Papa Joan, la II República i dos zeros. Amb els zeros he fet una excepció.

Podria continuar amb més exemples, però no vull emprar més paraules que el número de guerrers que van defensar les Termòpiles. Deu ser que sóc de lletres. ■

ÈXIT DE PARTICIPACIÓ A LA 9A EDICIÓ DE LA FIRA D'OPORTUNITATS

El diumenge 9 de juny es va organitzar la 9a edició de la Fira d'Oportunitats, un gran mercat pensat perquè tant particulars com entitats puguin vendre, intercanviar o regalar objectes de la seva propietat.

En aquesta 9a edició es va comptar amb la participació de més de 80 parades que van superar amb escreix totes les xifres de les vuit darreres edicions. La majoria de participants eren caldens i caldenques però també hi havia gent vinguda d'arreu de la província. El públic va ser molt nombrós i va animar du-

rant tot el matí el Parc de la Sardana, lloc on es realitzava l'activitat. Tots els participants varen pagar la seva participació amb l'aportació d'algun producte d'alimentació de primera necessitat que havien de disposar a la parada que Càritas tenia a la Fira. Aquesta entitat solidària va recaptar gairebé 300kg d'aliments que es destinaran a ajudar les famílies necessitades de la població en col·laboració amb Serveis Socials.

La valoració d'aquesta iniciativa solidària i anticrisi és molt satisfactòria malgrat la pluja que va

obligar a recollir una hora abans del previst. L'activitat doncs es consolida i promet properes edicions en un futur. ■

12È CONCURS DE PINTURA RÀPIDA DE CALDES DE MALAVELLA

El proper dissabte, dia 27 de juliol, Caldes de Malavella es transformarà en un gran estudi pictòric: el Concurs de pintura ràpida que assoleix la 12a edició desplegarà el seu peculiar ritual de creativitat per tots els racons de la nostra vila.

L'anterior edició va congrega cap una vuitantena d'artistes de procedències diferents d'arreu del Principat i també alguns que varen venir de fora de Catalunya. Sens dubte, un testimoni excel·lent del bon grau de difusió del certamen així com de la seva capacitat de convocatòria i del bon nivell de qualitat assolits fins al moment. Enguany esperem mantenir aquest nivell de participació bo i procurant mantenir el nivell de qualitat.

Menció especial mereix el compromís de les firmes patrocinadores, que de nou avalen el concurs i gràcies a les quals els premis mantenen l'atractiu d'aquesta cita, un clàssic dins de l'especialitat dels

concursos de pintura ràpida. També es manté la col·laboració d'altres empreses comercials que ajuden igualment a donar més interès i més consistència al concurs.

Com ja és tradició, comptarem amb molts i molt atractius regals que se sortejaran entre tots els visitants que hagin emès el seu vot per decidir els premis del públic.

L'exposició que es portarà a cap al Casino municipal romandrà oberta del 28 de juliol a l'11 d'agost, de 6 a 9 de la tarda. El 3, 4 i 5 d'agost també s'obrirà de 12 a 2 del migdia.

Podeu consultar tota la informació al web del concurs: www.caldesdemalavella.cat/concursdepinturarapida ■

PRESENTACIÓ DEL LLIBRE "HOMES I DONES DE LA SELVA"

El 26 d'abril passat es va fer a Caldes la presentació del llibre "Homes i dones de la Selva", un diccionari biogràfic de 829 persones que han tingut relació amb la comarca de la Selva, sigui perquè hi han tingut rellevància pública, han nascut a la comarca i han tingut ressò a fora, han viscut temporades en viles selvatanes o han rebut algun tipus d'homenatge o reconeixement.

En el cas de Caldes de Malavella, hi ha biografiades 53 persones que us presentem en aquest llistat ordenat alfabèticament:

Lucius Aemilus Celatianus, personatge romà destacat; **Lucius Aemilius Probus**, magistrat municipal; **Joaquim Alexandri**, escriptor; **Francesc de Paula Arró**, metge; **Francesca Bardalet**, infermera; **Emili Blanch**, arquitecte; **Eusebi Bona**, arquitecte; **Isidre Bosch**, arquitecte; **Emili Bota**, director i actor de teatre; **Joaquim Botet**, historiador i arqueòleg; **Gaietà Buïgas**, arquitecte; **Benet Casabó**, pintor; **Jesús Costa**, mestre i poeta; **Josep Deulofeu**, mestre d'obres; **Lluís Duran**, músic i compositor; **Raimon Duran**, arquitecte; **Salvador Espriu**, poeta, narrador i autor dramàtic; **Pau Estapé**, industrial; **Lluís Ferrer**, músic; **Damià Figueras**, pintor i activista; **Francesc Font**, metge; **Norbert Font**, arqueòleg; **Modest Furest**, metge i empresari; **Pere Gil**, viatger i escriptor; **Josep Llimona**, escultor; **Francesc Mas i Ros**, músic i compositor; **Gerard Masllorrens**, metge; **Francesc Matheu**, poeta

i editor; **Roser Matheu**, escriptora; **Ot de Montcada**, noble; **Mateu Oliveras**, fotògraf, músic i compositor de sardanes; **Miquel Picó**, industrial i propietari; **Joan Pijoan**, fruticultor; **Ramon Pla**, metge i polític; **Josep Pla**, escriptor i periodista; **Joaquim Pla Dalmau**, advocat, mestre llibreter, editor, il·lustrador i col·leccionista; **Narcís Pla Deniel**, advocat i polític; **Àngels Pla**, religiosa, pintora i organista; **Antoni Josep Pou**, jurista; **Carme Raurich**, esculptora; **Manuel Riu**, historiador i arqueòleg; **Montserrat Roig**, escriptora; **Joan Roselló**, empresari musical; **Laurent de Gouvion**, militar; **Lluís Serra**, mestre; **Josep de Calassanç**, historiador i arqueòleg; **Felicià Tió**, hisendat; **Josep Thomàs**, fotògraf; **Antoni Utrillo**, pintor; **Joaquima de Vedruna**, religiosa; **Lluís Marià Vidal**, enginyer de mines, geòleg i excursionista; **Joan Viñals**, mestre d'obres i **Francisco de Zamora**, escriptor.

"*Homes i dones de la Selva*" està editat pel Consell Comarcal de la Selva, el Conseller de Cultura del qual, Joan Garriga, va destacar que la publicació s'emmarca en la feina

que fa el Consell Comarcal per conservar i difondre el patrimoni cultural de la nostra comarca. D'aquí va sorgir l'encàrrec que es va fer al Centre d'Estudis Selvatans l'any 2007 i que no s'ha materialitzat fins a l'any 2012 després d'un llarg i laboriós procés de recerca de fons, bases de dades, informadors i amb la participació de 6 col·laboradors.

El president del Centre d'Estudis Selvatans, Joan Llinàs, ha estat el coordinador del llibre, juntament amb Narcís Figueras. Llinàs va destacar la singularitat d'aquesta recopilació d'àmbit comarcal ja que només té precedents a l'Empordà i al Camp de Morvedre (País Valencià). Llinàs va repassar el llarg procés d'elaboració i va explicar que aquesta obra pretén ser una eina de consulta útil per a curiosos i estudiosos que ajudi a descobrir personatges que apareixen en noms de carrers, equipaments... i dels quals moltes vegades no sabem la història.

Acabat l'acte es va lliurar un exemplar d'"Homes i dones de la Selva" als familiars dels personatges caldens inclosos en el diccionari biogràfic. ■

Moment de la presentació

Portada del diccionari biogràfic

Familiars de caldens ressenyats en el llibre

Per a més informació:

Cal Ferrer de la Plaça: cultura, turisme i promoció econòmica ■ Oficina de Turisme de Caldes de Malavella

Carrer Vall.Llobera, s/n ■ 17455 Caldes de Malavella ■ Tel: 972 48 01 03 ■ Fax: 972 47 05 25 ■ turisme@caldesdemalavella.cat

NOTÍCIES DEL CLUB DE LECTURA

Aquest any ja hem fet tres sessions del club de lectura. Al gener vam trobar-nos per llegir i comentar les *Cròniques de la veritat oculta*, de Pere Calders en una de les sessions més divertides que hem fet. El dia 1 de març vam comentar *Cantilena*, de Josep-Sebastià Pons, i vam veure l'obra de teatre dirigida per l'Albert Mestres sobre l'obra poètica d'aquest autor del Rosselló.

Una de les trobades més especials que hem fet, ha estat la d'aquest mes de maig. El dia 10 ens visitava, directament des d'Astúries, Xuan Bello. En col·laboració amb el Servei de Biblioteques de la Diputació de Girona vam organitzar un seguit d'actes amb altres institucions gironines i grups de biblioteques per tal de difondre una part d'aquesta literatura escrita en una llengua tan minoritària com és l'asturià. Al club de lectura havíem proposat la lectura del seu llibre *Història universal de Panceiros*, un recull de relats on Bello, partint del seu poble natal, crea un món mític. Uns textos que es mouen entre la realitat i la ficció. Un llibre de combat, fet perquè els seus veïns s'hi mirin i s'hi vegin bé. Va ser un luxe compartir aquesta estona amb ell. Aquí teniu dos textos que reflecteixen molt bé el que crec que va ser un sentiment compartit per tota la gent del club aquest vespre de maig a la biblioteca:

"Si hi ha algú que no deixa indiferent, que no es guarda res, que aboca tot el que porta dins, que sacseja sense treva els daus de la memòria,

disposat a jugar de nou una partida que esdevindrà infinita, amb una humilitat, senzillesa i generositat aclaparadores, és Xuan Bello. Ell es considera, simplement, un operari al servei de la paraula, amb més deures que drets. Davant teu t'adones com cerca, incansable, l'origen de les llengües, la més remota i antiga petja d'expressió, en qualsevol de les seves possibles formes.

Passada la mitjanit, sota un cel que potser ell anomenaria blau espectral, amb una petita aurora verd llima surant feliç, entre efluvis i bombolles, dins el sant grial, se li acut, de sobte, desitjar salut a Joanot Martorell. Aquí, si el temps fos amic de la inconsciència... s'hauria aturat uns instants, per jugar".

Montse Fernández Dalemus.

"Aprovecho (...) para declarar mi admiración eterna por Xuan escritor y Xuan, persona que se entremezclan continuamente en su conversación. Nunca había coincidido con una persona sabia de tan poca edad con un conocimiento tan extenso y, lo que es mejor, con una inteligencia generosa, ávida de compartir su riqueza. Desde que formo parte del Club he conocido a unas cuantas personas dedicadas al oficio de la escritura pero ninguna tenía menos pinta de ello que Xuan. Podía ser un pescador o un trabajador de la tierra, con la piel curtida por el sol, las manos poco cuidadas y unos pequeños ojos curiosos y melancólicos que decían lo mismo que sus palabras: que nos encontrábamos ante un hombre sensible y verdadero, sin poses, sin doble fondo".

Mila Hernández Benito

Les properes trobades també seran especialment interessants. Al juliol compartirem llibre amb el club de lectors de la biblioteca de Caldes

d'Estrac. Llegirem els *Contes de capçalera* de Josep Palau i Fabre. Anirem a fer la trobada a Caldetes i aprofitarem per visitar la Fundació dedicada a aquest polifacètic autor.

La lectura de l'estiu serà *Paraules d'Opòton el Vell*, d'Avel·lí Artís Gener, popularment conegut com Tísner. Serà tot un honor compartir aquesta lectura ni més ni menys que amb Joaquim Carbó. Però això ja serà a la tardor.

Tot el que vulgueu saber sobre les activitats del club ho trobareu al nostre bloc: <http://www.bibgirona.cat/blogs/club-de-lectura-caldes>

REVELLA DE SANT JORDI

Aquest any i per primera vegada, les biblioteques de Catalunya hem celebrat la revetlla de Sant Jordi. El dia 22 d'abril a la biblioteca vam estrenar l'espectacle que la *Llegenda de Sant Jordi amb ombres xineses* de l'Ana Caillabet i en Pep Rimbau. Les llibreries del poble van exposar els llibres dels autors i autores de Caldes que van poder parlar amb els lectors. Al vespre i per tal de commemorar l'any Espriu, vam fer una lectura col·lectiva de textos en totes les llengües de la Península Ibèrica, en homenatge a un dels seus poemaris més coneguts: *La pell de brau* (1960). Va ser una hora molt emotiva. Veïns del poble i alguns de fora que tenen com a llengua materna el gallec, l'euskera, el castellà, l'asturià, el portuguès o fins i tot l'anglès van llegir poemes i relats en la seva llengua original. Alguns els vam traduir, altres no va caldre. I al mig, l'Anna Parra que ens va delitar amb haikus, uns poemes japonesos molt curts, que ens va llegir amb el llenguatge de signes. Una experiència que esperem repetir l'any que ve. ■

Mercè Barnadas

KASSOVITZ, Mathieu. *El odio*. 1995.

Potser aques- ta pel·lícula ha complert ja els seus gairebé vint anys però el que ens explica podria haver passat ahir mateix: durant uns disturbis en un suburbi de Paris, provocats

per la brutal pallissa que la policia infligeix a un adolescent, un policia perd la seva pistola. Un noi, en Vinz, la trobarà i amenaçarà amb matar un policia si l'adolescent mor.

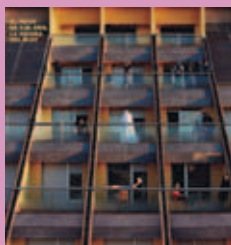
Punyent i colpidora, "El odio" ens explica què li passa a en Vinz (Vincent Cassel) i als seus dos amics (Hubert (Hubert Koundé) i Saïd (Saïd Taghmaoui)) durant tot l'endemà dels disturbis: els seus flirtejos amb les drogues, el barri marginal on viuen, la tensió amb la policia, la violència latent,

la manca de futur i esperances... Fins i tot abans que comenci ja ens mostra la seva cruesa: "És la història d'un home que cau d'un pis cinquanta. El paio, segons va caient, es repeteix sense parar, per a tranquil·litzar-se: 'Fins ara tot va bé. Fins ara tot va bé. Fins ara tot va bé.' Però el més important no és la caiguda, sinó l'aterratge". Aquesta pel·lícula va guanyar el premi com a millor director al Festival de Cannes (1995) i el Cèsar a la millor pel·lícula l'any 1996.

Marta Feliu

EL PETIT DE CAL ERIL
La figura del buit. Bankrobber

L'evolució de J o a n Pons és imparable. Amb ...les sargantanes al sol (2009) ja començava a marcar les diferències. A la biblioteca teníem dubtes, com el classificàvem? Potser a Pop, però amb aquestes lletres... potser a Infantil... però amb aquestes lletres. Bon senyal. Difícil de classificar. El disc que va seguir: Vol i dol (2010) va ser la confirmació de que estem

davant d'un gran artista, diferent, genial. Un treball dedicat íntegrament a la mort, angoixant, però amb components optimistes i amb sentit de l'humor. Unes lletres que la Viquipèdia les descriu com "ruralisme infantilista". No importa, és boníssim.

Ara, amb *La figura del buit*, ha superat totes les expectatives. Deixa enrere aquesta fase més fosca i s'obre a una de molt més vital "Consternat, després d'haver viscut un naufragi total he après a respirar a sota el mar" (Com un plom). Amb unes lletres aparentment humils, però molt originals i trencadores, continuem navegant entre la desolació inherent a la vida però amb

moments d'un optimisme gairebé espontani, com a "tot se m'escapa però sóc tan feliç" (Gribi bestial) o el contundent "Ningú ens prendrà mai les ganes de viure" (Amb tot). Juguem també amb les paraules "quan creus saber què esperes llavors el buit et ve de cop i caus avall fins l'infinit / la figura del buit cau com tu / tant li fot del dret com del revés / la figura del buit cau com tots / tant li fa si et distreus i vas de cap" (La figura del buit). Riquíssim musicalment: saxos, trompetes, trombons, harmòniques, hammonds, crits i "cors de noies cantant al revés"... Una verdadera joia. No us en podreu desenganxar.

Mercè Barnadas

- CARRANZA, Maite.** *El fruit del baobab*. Edicions 62, 2013
- ESPINOSA, Albert.** *Brúixoles que busquen somriures perduts*. Rosa dels Vents, 2013
- ESPONELLÀ, Núria.** *Una dona d'aigua*. Columna, 2013
- FALCONES, Ildelonso.** *La reina descalza*. Grijalbo, 2013
- FANTE, John.** *Plens de vida*. Edicions de 1984, 2013
- IRVING, John.** *En una sola persona*. Edicions 62, 2013
- LLAVINA, Jordi.** *El llaütista i la captaire*. Ara Llibres, 2013
- MUNRO, Alice.** *Estimada vida*. Club Editor, 2013
- PRESTON, Douglas/ CHILD, Lincoln.** *Dos tumbas*. Plaza & Janés, 2012
- RIERA, Carme.** *Temps d'innocència*. Edicions 62, 2013
- SERRA, Màrius.** *Plans de futur*. Proa, 2013
- SOLER, Silvia.** *L'estiu que comença*. Planeta, 2013

- ADELE.** 21
- ANTÒNIA FONT.** *Vostè és aquí*
- ELS AMICS DE LES ARTS.** *Especies per catalogar*
- COBLA LA PRINCIPAL DE LA BISBAL.** *Sardananes de Tossa*
- DAVID BOWIE.** *The Next day*
- DELAFÉ Y LAS FLORES AZULES.** *De ti sin mi. De mi sin ti.*
- LE CROUPIER.** *Tensió per lesió repetitiva*
- EGON SODA.** *El hambre, el enfado y la respuesta*
- DEPECHE MODE.** *Delta machine*
- IVETTE NADAL.** *Mestres i amics*
- JOAN CHAMORRO I ANDREA MOTIS.** *Feeling good*
- JOANJO BOSK.** *Cançó per Elna*
- KIKO VENENO.** *Sensación térmica*
- NICK CAVE & THE BAD SEES.** *Push the sky away*
- LA PEGATINA.** *Eureka!*
- THE NEW RAEMON.** *Tinieblas por fin*

Mercè Barnadas

L'EMISSORA MUNICIPAL AUGMENTA LA SEVA COBERTURA

En les darreres setmanes la nostra emissora municipal ha augmentat la seva potència. Això permet arribar als nuclis de població del municipi.

Un nou transmissor d'ones de freqüència modulada, de la marca catalana Link ha quedat instal·lat al centre emissor ubicat al dipòsit de l'aigua potable. Un equip d'emergència de 30W ha quedat en servei als mateixos estudis de la Casa Rosa per tal de garantir l'emissió en cas d'avaría. Aquest petit transmissor, si fos necessari, cobriria el casc urbà.

Tot i que ara l'emissora es pot sintetitzar des de les àrees urbanitzades, zones rurals i, fins i tot, des dels pobles veïns com Sils, Cassà, Llagostera o Riudellots, l'estudi de

“Les ones d'FM es propaguen en línia recta i arriben amb dificultat a Franciac. La legislació és molt estricta però ho solucionarem d'alguna manera”

cobertura dona una insuficient intensitat al nucli de Franciac.

Per tal de donar un bon servei a aquesta àrea del poble, s'està estudiant demanar permís a les autoritats en matèria d'ús de freqüències per a instal·lar-hi un repetidor.

En aquest article explicarem les dificultats tècniques que expliquen aquesta àrea d'ombra en les emissions de la nostra ràdio.

Les ones d'FM es propaguen en línia recta (a diferència de les antigues emissions en ona mitjana (AM) que tenien la particularitat de rebotar a l'atmosfera i propagar-se amb gran facilitat. Per explicar-ho gràficament, si ens ubiquem en el punt exacte on hi ha l'antena (dipòsit de l'aigua po-

table), les ones arriben fins on arriba la vista. Si no, es veuen afectades per la interferència d'altres emissores que tenen assignada la mateixa freqüència. En aquest cas, en el mateix punt del dial (107.9) hi tenim Ràdio Calella (Maresme) i Ràdio Sant Gregori (Gironès).

Això explica que es pugui sentir perfectament CaldesFM des de llocs molt llunyans, com ara Osor o Sant Hilari Sacalm i, en canvi, arribi amb dificultat a la zona de Franciac que queda fora de “la vista” del dipòsit de l'aigua.

La solució no és senzilla ja que la legislació referida a l'ocupació de freqüències és molt estricta pel que fa a la creació de repetidors en punts del dial diferents als assignats (depenem de l'administració de l'Estat).

Amb tot, l'Ajuntament ha encarregat a la direcció de l'emissora que estudiï la manera d'arribar al 100% de la població de Caldes. En això estem posats i ho solucionarem en un futur d'alguna manera.

Sentir Caldes FM des de Franciac, ara mateix, no és del tot impossible, però requereix una certa paciència movent l'antena del receptor o desplaçant la ràdio uns metres.

La nostra emissora municipal agrairà molt els controls d'escolta (bons o dolents) que ens passin els veïns del poble. La millor manera és enviar-nos un missatge de correu electrònic a l'adreça caldesfm@caldesdemalavella.cat o deixant un missatge al contestador automàtic del telèfon 972 47 13 09.

A banda de la FM, els programes de CaldesFM es penjen tots a Internet i hi estan una setmana, fins que son substituïts per les noves edicions. Això inclou l'enregistra-

ment de l'últim ple municipal. Es poden escoltar o baixar els programes des de l'adreça www.caldesdemalavella.cat/caldesfm.

El darrer programa que s'ha incorporat a la graella i al web és La Rebotiga, un espai setmanal dedicat a conversar amb els comerciants del poble.

“El darrer programa que s'ha incorporat a la graella i al web és La Rebotiga, un espai setmanal dedicat a conversar amb els comerciants del poble”

Caldes FM, emissora pública municipal, compleix la seva funció de mitjà de proximitat i programa habitualment els seus espais en les hores del migdia, vespre i cap de setmana, per no coincidir amb les hores de màxima audiència de les grans emissores que tots escoltem habitualment. La resta d'hores està ocupada per una acurada selecció musical.

Gràcies per a escoltar-nos! ■

LA PARTICIPACIÓ JUVENIL COM A MÈTODE DE TREBALL

Des de l'Àrea de Joventut hem fet conèixer en repetides ocasions la nostra aposta per potenciar la participació dels i les joves en el si de les accions que duem a terme. Entre tots els projectes que hem engegat, en aquest escrit volem donar-vos a conèixer el treball que estem duent a terme a l'Institut de Caldes.

Com dèiem, amb el suport de l'Equip Directiu i el professorat del centre, estem treballant per augmentar la nostra presència a l'Institut i, així, millorar el vincle amb els joves, alumnes del centre.

Sessions de participació

Mensualment, des de l'Àrea de Joventut col·loquem un **Punt d'Informació Juvenil (PIJ)** a l'hora del pati a través del qual els i les alumnes poden informar-se sobre les activitats que organitzem al municipi i sobre altres activitats d'interès juvenil. Els alumnes són informats del dia que muntem el PIJ a través dels delegats/des i subdelegats/des de cada classe. Aproximadament un cop al mes, convoquem una reunió amb els representats de cada classe a través de la qual donem informació detallada sobre les activitats i projectes que organitzem. Aquestes reunions són un interessant espai de treball conjunt entre alumnes i professionals de l'Àrea de Joventut, ja que podem aprofundir en la valoració que fan els joves de les activitats que tenim previstes i alhora, esdevenim un suport en la dinamització de l'espai de trobada dels delegats i delegades de cada

classe. En el marc d'aquestes reunions, les professionals de l'Àrea de Joventut hem assessorat als alumnes a l'hora de redactar un proposta dirigida a l'equip directiu del centre, per tal d'establir trobades periòdiques entre alumnes, professorat i equip directiu.

Paral·lelament, estem duent a terme uns **tallers de promoció de la participació** als grups de tercer i quart d'ESO. Els tallers que tenen una durada de cinc sessions d'una hora cada una, tenen l'objectiu de presentar una proposta metodològica sobre com dur a terme un projecte de manera participativa. En aquests tallers els alumnes treballen en base a

“Des de Joventut elaborarem un Punt d'Informació Juvenil a l'institut i interactuem amb l'alumnat. També duem a terme uns tallers de promoció de la participació”

problemàtiques que ells mateixos detecten al municipi i plantegen propostes per intervenir-hi a través d'un projecte pensat i fet de manera participativa. Un cop elaborat el projecte, des de l'Àrea de Joventut animem als joves a continuar amb el procés fora de l'Institut. La finalitat és que els projectes elaborats pels grups classe puguin ser aplicats. Confiam properament poder anunciar un nou projecte engegat en el marc d'aquests tallers i organitzat pels i les mateixes joves.

Un estiu ple de reptes i propostes

Aquesta setmana hem llegit que hi ha indicadors que fan preveure la possibilitat que tinguem un estiu més fred del que és habitual. Malgrat aquestes informacions, des de l'Àrea de Joventut tenim moltes ganes que arribi l'estiu per poder engegar tots els projectes que tenim entre mans. Hem començat a escalfar motors, organitzant dues xerrades dirigides a joves a partir de 16 anys amb interès per treballar a l'estiu. Una d'elles, que va comptar amb el suport del Servei de Treball de l'Oficina Jove de la Selva, amb l'objectiu de presentar recursos a l'hora de buscar feina, l'altra per tal de presentar i difondre el projecte Brigada Jove.

Aquest estiu mantenim i millorem la Brigada Jove amb la contractació de dos peons més que completaran un equip de vuit peons de brigada jove. També recuperem el projecte de Casal Jove, com a activitat de lleure i participació juvenil per joves a partir de 12 anys. Millorem el Concurs de Grups Novells Estrena't, com a principal activitat de joventut durant la Festa Major del municipi. Entre altres propostes que anirem anunciant a través de la nostra pàgina web i de facebook. ■

Taller d'orientació laboral a l'estiu

ELS VOLUNTARIS DE CALDES

El voluntariat és el conjunt de persones que dediquen una part del seu temps lliure a realitzar una acció al servei dels altres o de la comunitat en general, sense esperar res a canvi.

Ser voluntari significa adquirir un compromís estable, dedicar el teu temps i assumir unes responsabilitats definides. Aquesta definició és prou bona: "L'acció voluntària implica una relació directa entre el voluntari i les persones a les quals es dirigeix l'acció, a través de la participació en activitats o serveis d'una entitat o organització. És la part més concreta del voluntariat, el costat visible que es situa en un temps, en un lloc i demana un compromís. Gratuïtat, continuïtat, llibertat, solidaritat o formació són alguns dels trets d'identitat que defineixen l'acció voluntària".

A Caldes de Malavella tenim el privilegi de comptar actualment amb dos projectes en coordinació amb Serveis Socials.

1. Distribució d'aliments per a persones i famílies amb dificultats econòmiques

El projecte de distribució d'aliments el porta un grup d'uns 16 voluntaris de Càrites que realitzen una tasca d'un valor inestimable ja que a tota la comarca de la Selva no hi ha un grup tant constant i ben organitzat com el que tenim

a Caldes. Hi ha una comissió formada pels voluntaris i Serveis Socials que valora la situació de les famílies que prèviament contacten amb els tècnics. La tasca del grup consisteix en organitzar la recollida i distribució dels lots d'aliments tots els dijous de cada setmana, de 3 a 6 de la tarda. Només descansen dues setmanes a l'agost.

Els aliments que es distribueixen provenen d'excedents de la Comunitat Europea, de l'Associació l'Espiga Solidària, que recull excedents i aportacions d'empreses privades; i d'aportacions econòmiques de Càrites Diocesana i de l'Ajuntament de Caldes de Malavella.

La comissió revisa les sol·licituds cada tres mesos. Els criteris per accedir a l'ajut són majoritàriament econòmics i es dona prioritat a les famílies amb fills i pensionistes amb rendes molt baixes. Hi ha casos que poden accedir a l'ajut d'una manera puntual, com un recurs pactat dintre del pla de treball amb els tècnics de Serveis Socials. Els ajuts estan regulats per un reglament i es fa signar una declaració jurada d'ingressos i compromís de fer-ne un bon ús. Val a dir que, a part del compliment d'aquest reglament, els voluntaris i els tècnics no poden responsabilitzar-se ni fiscalitzar les persones que no tinguin una actitud coherent ni responsable amb l'ajut i no poden tenir en compte rumors dús fraudulent que no estiguin clarament argumentats i denunciats.

2. Curs d'iniciació al Català Bàsic

Comptem amb una professora vo-

luntària jubilada, amb experiència en l'educació d'adults, que ha impartit classes durant el curs escolar a un grup de 10 persones adultes de diferents nacionalitats i també alguns autòctons que desconeixen la llengua catalana o no s'atreveixen a parlar-la. El curs no atorga acreditació oficial sinó que facilita la integració de les persones novvingudes, les relacions socials, dona a conèixer el català i millora el nivell per accedir a cursos de Normalització Lingüística de la Generalitat. El grup ha estat constant i força animat.

Les classes s'han fet els dilluns i els dijous, de 10 a 11 al local de Serveis Socials de Caldes de Malavella. Per accedir-hi a les classes de l'any que ve, cal sol·licitar-ho als tècnics de Serveis Socials. Les places són limitades per l'espai i només es demana compromís d'assistència i bona disposició.

"Les forces que s'associen per al bé no es sumen, es multipliquen". Amb aquesta frase de C. Arenal volem manifestar el nostre agraïment a tots el voluntaris de Caldes, així com fer visible la seva inestimable col·laboració. ■

Equip de Serveis Socials de Caldes de Malavella

ESCOLA SANT ESTEVE

ELS ARTISTES LOCALS ENS ENSENYEN COM FAN LES SEVES OBRES

Aquest curs hem convidat artistes locals perquè ens ensenyin la seva obra. Hem volgut saber com s'ho fan per transformar una idea en una obra artística.

En Josep Maria Solà ha explicat a l'alumnat de 5è i 6è quin procés segueix per fer una de les seves pintures realistes a l'oli. Ens ha explicat que la primera cosa que fa és fer moltes fotografies del paisatge que vol pintar i aquella que més li agrada, la pinta. Davant la pregunta de per què ho fa amb fotografies, ens ha explicat que així pot captar la llum del moment.

Amb l'alumnat de cicle inicial i

Visita al taller d'en Marc

Un dibuix fet arran de la visita de l'Oxana

Una lluna de fang feta a partir de la visita d'en Marc Niell

mitjà hi ha anat l'Oxana Grankina. Ha passat unes quantes hores de plàstica fent aquarel·les i dibuixant. És una artista que té unes mans meravelloses i molta paciència. Li agrada pintar i dibuixar i té un munt d'idees innovadores en el món de la plàstica. L'altre artista que ens ha vingut a veure ha estat en Marc Niell. Ha anat a Educació Infantil i ha en-

senyat a tocar, captar la textura i modelar el fang. Tots els nens i nenes s'han convertit en escultor o escultores per un dia. Per acabar-ho d'arrodonir en Marc els ha ensenyat el seu taller i han vist moltes escultures fetes en pedra, ferro i altres materials.

Josep M, Oxana i Marc, moltes gràcies per dedicar-nos una estona del vostre temps. ■

Paisatge inspirat en un quadre d'en Josep Maria Solà

ESCOLA BENAULA

SANT JORDI A LA BENAULA

A l'escola, vam celebrar el concurs del Full Blanc al mes d'abril, per Sant Jordi. Aquest any va estar relacionat amb la Pilarín Bayés. La Pilarín Bayés va néixer a Vic fa 72 anys. És una senyora que pinta i fa dibuixos. Ha il·lustrat al voltant de 700 llibres. Un moment important en la seva vida professional va ser l'època en què va començar a treballar per a la revista Cavall Fort i per a l'editorial La Galera, tasca amb la qual va començar a transmetre l'amor per Catalunya als més petits. Des de la comissió de biblioteca es va proposar que cada cicle tre-

ballés un tipus de text diferent: cal·ligrames, contes il·lustrats, aques...

Els nens i nenes de primer vam escriure una història inventada amb dibuixos de la Pilarín. Aquesta història estava dividida en quatre vinyetes i a cada vinyeta hi havia un text i unes bafarades. A darrere de cada història vam escriure un nom secret (pseudònim).

Després, es va fer una selecció de les millors històries i se'n va triar una de cada classe.

El dia de Sant Jordi, tots els nens i nenes de l'escola vam anar a visitar les parades de llibres que hi havia a la plaça de l'església. També vam

fer un punt de llibre i una rosa.

Aquest any l'AMPA es va encarregar de la parada de llibres i roses de l'escola i voluntàriament cada classe va fer un punt de llibre, el qual es regalava amb la compra d'un llibre.

A la tarda, tota l'escola ens vam reunir per celebrar l'entrega de premis. Vam guanyar dos llibres: "La caça del petó" i "Tres gallines i un paó".

Va ser un dia genial, espectacular i molt especial!

Adéu i fins a la propera! ■

Els nens i nenes de primer de l'escola La Benaula

EN RECORD DE LA LOLA

TESTAMENT

Quan l'hora del repòs hagi vingut per mi
vull tan sols un tros del cel marí;

vull el silenci dolç del vol de la gavina
dibuixant el contorn d'una cala ben fina.

L'olivera d'argent, un xiprer més ardit
i la rosa florint al bell punt de la nit.

La bandera d'oblit d'una vela ben blanca
fent més neta i ardent la blancor de la tanca.

I saber-me que sóc en el redós més suau,
un bri d'herba només de la divina pau.

Rosa Leveroni (1910-1999)

La Comunitat Educativa de l'Escola La Benaula de Caldes de Malavella

LLAR D'INFANTS "ELS NINOTS"

BON DIA

Cada dia al matí... mica en mica els nens entren a la seva aula, s'asseuen i, tot cantant, desperten la seva mascota: En Mili, en Droc, en Pitu, la Conxita, en Frederic i en Lup. Ha començat l'activitat del Bon dia. Ja ens hem despertat del tot! L'educadora comença a donar la foto a cada nen i aquest l'enganxa al racó del bon dia.

Quan ja sabem qui ha arribat a la llar i qui s'ha quedat a casa endre-

cem la mascota al seu lloc i... arriba l'hora dels encarregats del menjador! Dos nens/es, de cada aula van fins al despatx on hi ha la Roser, l'administradora, i li donen el full dels nens que es queden a dinar a la llar i ella, com a "premi", els posa un gomet a la mà.

Ràpidament, tornen a l'aula ben satisfets! Després d'aquesta activitat, els de P-2 van al pati i els de P-1 comencen a fer l'activitat programada del dia. Aquesta rutina la treballem als dos nivells: P-1 i P-2. ■

AMPA DE LA LLAR D'INFANTS NINOTS DE CALDES

Per la Diada de Sant Jordi d'enguany, l'AMPA va patrocinar l'espectacle infantil de conta-contes de BelContes "El petit Sant Jordi i el dragonet volador", i també va oferir xocolata i melindros pel berenar de la mainada de la Llar. Això encara va fer més especial aquesta Diada!

Enguany vam tornar a participar en la Festa de la Malavella. Tot i que el temps no va acompanyar, vam organitzar els tallers de disfresses, pintura i maquillatge, collarets i sopa de lletres a la Sala annexa de la Casa Rosa.

Per altra part, us informem que la Junta de l'AMPA va celebrar la darrera reunió d'aquest curs per

valorar les activitats realitzades i patrocinades, la col·laboració de les famílies en les activitats, l'estat de tresoreria, la relació amb l'equip educatiu i la Regidoria d'Ensenyament. També per tal d'avançar les línies d'actuació de l'AMPA pel proper curs, la definició de les quals serà, però, tasca dels pares/mares de P1 que formen part de la Junta actual i dels que vulguin afegir-s'hi el curs vinent.

Volem subratllar que totes les despeses de l'AMPA provenen del pagament de les activitats que aquesta ha promogut (decoració nadalenca, regals de Nadal, conta-contes, berenars a la Llar, activitat

de música, etc). Els diners ingressats s'han obtingut de la venda de loteria de Nadal, de la subvenció atorgada per l'Ajuntament i de la venda de coques i begudes a la Fira de l'Aigua '12. Els comptes estan a disposició de tothom que tingui interès en veure'ls.

Aprofitem per agrair a tothom qui ha col·laborat amb les seves aportacions a aquests ingressos, que han fet possible un any més que els nens/es de la Llar hagin gaudit de les activitats. També volem agrair especialment a les mares membres de la Junta que enguany deixaran el càrrec la seva dedicació.

Bon estiu! ■

SES CALDES

Ja som a la recta final de curs i, aquest any, els alumnes del SIN Caldes de Malavella han arribat a la meta obtenint una classificació fantàstica.

Dalt del podi ja no hi cabia ningú més. Els nostres estudiants han acumulat premis de tota mena. L'Oriol Ciurana i en Pere Farré, tots dos de 3r d'ESO, van obtenir el quart i cinquè premi del V Concurs Bíblic, un premi convocat per la Federació Cristiana de Catalunya (grup AVANT).

En literatura, la Raquel Romero de 2n d'ESO ha estat seleccionada entre els dotze millors relats breus de la província de Girona en el Concurs de Joves Talents i, com a premi, el dia 8 de juny anirà a Port Aventura, on, entre Stampida i Dragon Khan, sabrà quina ha estat la seva classificació exacta.

Al 10è Premi de Microliteratura Joaquim Carbó, convocat per l'Ajuntament de Caldes, que aquest any havia de contenir com a mot clau "62" i en el qual han participat tots els alumnes de l'institut, han guanyat en Pere Farré i la Marina Gómez, tots dos de 3r d'ESO. També hem aconseguit un 1r Premi en la fase provincial i l'autonòmica del Concurs de l'ONCE: en David Curanta, la Susanna Miquel, l'Eric Miranda, la Nerea Moyano i la Marina Ruíz, tots ells de 1r C, han estat els afortunats. Es tractava de realitzar un vídeo sobre el treball, l'oci, l'educació i la tecnologia en el món de les persones amb discapacitat.

A banda, a l'institut s'han seguit fent tota mena d'activitats: per Sant Jordi es van vendre llibres i roses, es van organitzar tallers a l'institut (ioga, karaoke, crêpes, braçalets, calidoscopis, manicura...) i es va fer un

recital poètic al teatre de les Germanes Hospitalàries. Els alumnes de 2n van fer una sessió de Beatbox el dia 3 de maig, amb Marc Ortín, tot un expert imitant sons amb la boca (principalment bateries o caixes de ritmes).

L'última activitat que s'ha dut a terme és la sessió de titelles que els alumnes del Pla Lector van oferir als petits de la Benaula. En aquest moment, els alumnes de 4t estan preparant el Festival de final de curs en el qual es durà a terme una representació en anglès de l'obra de teatre Cinderella.

I, per cert, l'hort que cultiven els alumnes de 3r C i els de l'optativa de 2n, ja ha donat els seus primers fruits: faves i ravenets. ■

AMPA DEL SES CALDES

Atesa la càrrega que suposa per a les famílies la despesa en llibres de text i a causa de les retallades pressupostàries, el Departament ha suspès la subvenció que cada any atorgava als centres d'ensenyament públics per a compra de llibres. Des de l'AMPA volem engegar un sistema per millorar la reutilització de llibres de text mitjançant la implementació un programa similar al que està funcionant actualment en els Centres de Primària del municipi i que us passem a detallar seguidament:

1. Tots els llibres passen a formar un **banc de llibres únic**. Els llibres

són propietat del SES i de l'AMPA.

2. Els alumnes retornaran els llibres de lloguer i de reciclatge en acabar el curs i no s'abonarà cap import per la seva devolució.

3. L'AMPA comprarà els llibres que siguin propietat de l'alumne per un import de 7 €, i aquests, passaran a pertànyer al banc de llibres.

4. Podran beneficiar-se del programa de reutilització de llibres aquelles famílies que hagin satisfet la quota de soci de l'AMPA per al curs 2013-2014.

5. L'AMPA assumirà el cost dels llibres que calgui comprar per tal de

garantir que tots alumnes usuaris del programa tinguin els llibres de text necessaris. No s'inclouen en el programa les carpetes d'activitats ni els llibres de lectura.

6. Es llibres es pagaran per banc mitjançant imprès amb codi de barres, que es repartirà a l'escola, i es lliuraran als alumnes el primer dia del curs, en qualitat de préstec.

7. Els alumnes estan obligats a fer un bon ús i conservació del llibres lliurats i a retornar-los a l'Institut un cop finalitzat el curs. La no restitució comportarà l'exclusió de l'alumne del programa de reutilització del curs següent. ■

ASSOCIACIÓ DE GENT DE LA 3A EDAT "CASA ROSA"

El dia 6 de juliol farem una excursió al Canal de Midi de Carcassona, on farem un recorregut amb vaixell pel canal. Després ens dirigirem a dinar al restaurant "Table Ronde" i, un cop havent dinat, visitarem Carcassona. Consulteu-ne els programes a part.

El dimarts dia 6 d'agost al matí, durant la Festa Major, farem un ball - vermut a l'envelat, a les 5 de la tarda. Hi haurà concert i ball a càrrec de l'Orquestra Maravella. Se servirà beguda gratuïta a tothom.

També farem un viatge de 5 dies, del 30 de setembre al 4 d'octubre, sota el nom de "Rutes per la Serrania de Cuenca". Als interessats us animem a llegir-ne els programes.

CENTRE D'ESPLAI SANT ESTEVE

Resum de la festa del 30è aniversari

El Centre d'Esplai de Sant Esteve va celebrar el 30è aniversari l'1 de maig passat, a la rambla d'en Rufí. Els monitors van decidir celebrar l'esdeveniment al costat de les moltes persones que han estat donant suport a l'esplai durant tots aquests anys. Per aquest motiu, a la festa varen venir nens i nenes amb els seus pares i familiars, antics monitors... tot i que vàrem trobar a faltar la presència dels conciliaris, que també van ser convidats: els mossens Àngel, Salvador i Emili.

Al matí, els nens van fer una gimcana, amb diverses proves sota el control dels monitors i es va acabar fent jocs de cucanya. A continuació, es va celebrar el dinar popular del qual molta gent va quedar satisfeta: es va menjar amanida de primer plat, rostit de pollastre amb patates xips de segon i coca de postres.

Havent dinat, els monitors van llegir un escrit pel 30è aniversari mostrant agraïment a tothom. Va ser un moment d'emoció molt maco. Tot seguit, el grup de música local "Why note apple" va fer un concert per animar l'ambient. Va ser molt agradable i va agradar molt a la gent. Uns quants monitors també van cantar cançons típiques de colònies, per anar fent temps

mentre esperàvem el berenar: una bona xocolatada per a tothom.

La resposta per part dels convidats (unes 140 persones) va ser més que satisfactòria. Moltes famílies es van mostrar agraïdes: el menjar el van trobar correcte, les activitats de matí pels nens, també i, per descomptat, el concert i la xocolatada van ser dos punts més per afegir. No cal oblidar l'excel·lent feina dels monitors que van organitzar tot aquest esdeveniment. Ho van fer amb entusiasme i il·lusió, com sempre!

ESPLAI "LA CAIXA" DE CALDES

Caminada comarcal

El 14 de març passat, a Caldes es van organitzar una sèrie de visites als llocs d'interès que prèviament varen escollir els dos casals locals; Casal de La Casa Rosa i l'Espai Caixa, amb la col·laboració de l'Ajuntament, que va facilitar 3 monitors per explicar amb rigor tots els detalls dels diferents indrets. Van assistir a la festa el Sr. Alcalde, Salvador Balliu, i la regidora Gemma Alsina. Aquesta caminada proposava un programa que d'antuvi ja s'intuïa que seria molt ben acollit pels tots els casals participants de la Comarca de la Selva. Fent palès, una vegada més, els valors del nostre poble, tan acollidors com atractius. En total hi varen participar 10 casals. En el recorregut es va visitar la planta embotelladora Vichy Catalan, les Termes Romanes i Sant Grau, l'Ajuntament, l'exposició paleontològica, sobre el Camp dels Ninots de Cal

Ferrer de la Plaça, la font de La Mina o Raig d'en Mel, el carrer d'Àbsides Romàniques i l'església i el Balneari Prats la festa va acabar amb un bon dinar de germanor al Casino.

Berenar del soci

El dia 18 d'abril l'Espai "La Caixa" també va celebrar com cada any el berenar del soci amb un concert al teatre a càrrec del grup local Calidae i seguidament un berenar al casino. Erem uns 150 socis que vàrem gaudir d'aquesta celebració

Viatge a l'Alsàcia i la Selva negra

Del 2 al 8 de maig es va fer el viatge a l'Alsàcia i la Selva Negra. Va ser un viatge molt bonic. Cal anar-ho a veure per fer-se'n una idea.

Aquest 17 de maig es va fer a Caldes una marató de donants de sang L'Espai "La Caixa" hi va col·laborar amb la confecció de punts de llibre per oferir als donants en agraïment.

ASSOCIACIÓ IKALD

Quan aquesta revista sigui a les vostres mans ja estarem de ple a l'estiu i haurem deixat enrere una de les primaveres més remullades d'aquests últims anys.

També ja seran un record les exposicions d'ikebanes, bonsais i ceràmiques que l'Associació IKALD prepara cada any per Setmana Santa, en el mateix poble de Caldes i a Girona, en el mes de maig, durant la setma-

na del "*Temps de Flors*".

Per a totes aquelles persones que hagin gaudit contemplant els treballs exposats i puguin estar interessades a provar-ho, us informem que en el proper número de la revista donarem tota la informació necessària sobre els cursos d'ikebanes, ceràmica i bonsais que anualment organitza l'Associació.

Tanmateix, volem recordar-vos que pels volts de Sant Joan farem la sor-

tida per anar a recollir les herbes i plantes necessàries per poder fer la ratafia, la qual prepararem el dissabte a la tarda en el Casino i que, un cop reposada a sol i serena durant els corresponents 40 dies, colorem en els locals de l'Associació.

Els interessats/des en fer la seva pròpia ratafia podeu posar-vos en contacte amb la Dolors al telèfon 972 47 03 19.

Que tingueu molt bon estiu!!!

CENTRE PSICOPEDAGÒGIC MARE DE DÉU DE MONTSERRAT

La sala multisensorial compleix un any

El mes d'abril passat va fer un any de l'entrada en funcionament de la sala multisensorial del Centre Psicopedagògic Mare de Déu de Montserrat de Germanes Hospitalàries. Els resultats obtinguts fins ara amb aquest recurs, integrat en el programa terapèutic de l'entitat, demostren que l'estimulació sensorial comporta múltiples beneficis en persones amb discapacitat intel·lectual. Una de les millores experimentades pels usuaris és la vocalització en persones que mai no havien parlat. Així mateix, usuaris amb hemiparèsia (pèrdua de la mobilitat d'una meitat del tronc i extremitats del mateix costat) han pogut abraçar un objecte amb les dues extremitats i persones que pateixen estereotípies motrius (moviments repetitius) han deixat de moure's i han estat capaces de concentrar-se amb un estímul i interactuar.

La sala d'estimulació multisensorial del Centre Psicopedagògic Mare de Déu de Montserrat permet tant el tractament individual de persones amb discapacitat intel·lectual com la realització de sessions lúdiques en què poden participar dos o tres usuaris. Per a les sessions terapèutiques, els professionals especialitzats que treballen en la sala s'encarreguen de realitzar una avaluació de les capacitats sensorials de cada persona (àrees somàtica, vestibular, visual, auditiva i olfactiva) i es fixen un o més objectius concrets a treballar durant 20 sessions de 30 min. de durada.

Aquests professionals assenyalen que els beneficis que comporta l'estimulació multisensorial en els usuaris també influeixen en la seva activitat diària ja que experimenten una major satisfacció pels resultats obtinguts, a més d'una millora dels vincles afectius amb les persones

que tracten. En l'actualitat, 33 usuaris del Centre utilitzen de manera habitual la sala multisensorial i la previsió és introduir a la teràpia una quinzena de persones més des d'ara fins a finals d'any.

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DE FRANCIAC

Reflexionant amb veu alta

Dies enrere, se'm va convidar a participar en el programa d'entrevistes a Caldes FM, l'emissora municipal de Caldes de Malavella, el qual convida setmanalment a un veí del municipi, tots els dimarts a dos quarts de nou del vespre, perquè hi expliqui la seva. Vaig acceptar encantada perquè es fàcil explicar la vida de cadascú, fer cinc cèntims del teu propi món i explicar els teus punts de vista.

No sóc partidària de mirar enrere, si no és per agafar impuls, però va ser bonic recordar petits fragments de la meva infantesa i adolescència. Em vingué a la memòria un dels valors que els meus pares em van inculcar. Teníem una botiga de queviures que regentava la mare però tots hi col·laboràvem. No demanàvem ni el meu germà ni jo pagues extres, sa-

biem dels seus esforços per assegurar-nos el benestar i aleshores fèiem, com els castellers, "pinya".

Potser a temps parcial haurem de tornar a treballar desinteressadament per fer front comú davant la situació que ens toca viure, haurem de tornar a fer pinya.

Tornant a l'entrevista de què parlav, l'Anna Maria i en Jordi, m'anaven preguntant coses del meu món laboral tan íntimament lligat a la pagesia. Posteriorment, com no podia ser d'altra manera, parlarem de Franciac. Referent a la feina, sembla que finalment s'acosten bons temps. Com he dit altres vegades, un país amb una economia rica passa per tenir un sector primari fort. Us imagineu que un dia, de cop i volta, es tanquessin les fronteres? Què menjaríem si som deficitaris en pràcticament tots els productes alimentaris?

En quant a la meua altra passió, Franciac, ja no sóc tan optimista. Veig carreteres i ponts a tot arreu. Sóc una gran defensora de l'N-II i tant de bo veiés més moviment del que hi ha en el tram que va de Caldes fins a Sils però, alhora, també considero inútil l'enllaç de l'eix transversal amb l'N-II. Almenys com s'ha plantejat fins ara. De moment ho visc com un trinxament innecessari de territori franciacuquí. I un poble no és un cúmul de carreteres sinó un conjunt més o menys nombrós de cases amb persones que les habiten i que sovint poden celebrar el miracle més gran de la vida: el naixement d'un nou ser. Això és el que enyoro al meu petit gran poble i fins que aquest fet no sigui més quotidià, Franciac no tindrà el futur assegurat.

Cordialment,

Mercè Armengol Cullell

ASSOCIACIÓ DE DONANTS DE SANG

2a Marató de Donació de Sang

Dues-centes onze persones van venir al Casino per donar sang durant la Marató celebrada el divendres 17 de maig. D'aquestes 211 donacions possibles, 200 van ser efectives i la resta, onze oferiments (persones que, en aquell moment, no varen poder donar sang). Trenta-una persones que no havien donat mai sang es van iniciar en la donació en aquesta Marató.

La jornada va ser força animada (més tranquil·la al matí, això sí). La xerrada al teatre, amb la mainada de 6è, va ser molt interessant. I a la tarda, gràcies a la cercavila amb els geganters i grallers i a la xocolatada, tot un èxit. I el casino, ben ple.

No hauria estat possible sense una gent fantàstica que sap del do de la generositat. La sang no es pot fabricar, només la podem donar. I vosaltres ho feu de franc.

D'altres no doneu sang: per salut, per edat, perquè esteu treballant, etc. Però ens ajudeu, col·laboreu sempre que podeu en les donacions. I aquest cop heu estat més. Serveixi aquest escrit com a agraïment i felicitació del Banc de Sang i Teixits i de l'Associació de Donants de Sang de Girona, per a tots els participants i col·laboradors en la 2a Marató de Donació de Sang:

Excm. Ajuntament de Caldes de Malavella.

Carns i embotits Anna Garcia i Carnisseria Emili Esteva. El Petit Fornet, Fleca Venanci, Fleca Victòria i Comercial

DeTot.

Associació de Gent de la 3a Edat Casal d'Avis "Casa Rosa", Esplai "La Caixa" i Colla Geganterera i Grallers Escaldats. Llar d'infants "Els ninots", Escola La Benaula, Escola Sant Esteve i SES Caldes.

Associació de Comerç i Serveis, Balliu, SL i Rich Xiberta. Balneari Prats i Vichy Catalan.

Agrupació de Sardanistes i Ràdio l'Altell FM 107.9.

Club Excursionista i totes les entitats esportives de Caldes de Malavella.

Moltes gràcies i fins a la propera donació (finals d'agost).

COLLA GEGANTERA

Com cada any, ja hem passat una de les millors festes de Caldes, una festa en la qual hi participen grans i petits. Sí, sí... és la Festa de la Malavella. Una festa que va a més i implica a moltes entitats com ara la Colla Geganterera, que no s'espanta mai de res i per la mainada fa el que sigui. El dissabte vam poder fer la representació de la Malavella, però el diumenge el temps no ens va deixar treure els gegants per fer la caminada a Sant Maurici; tot i això, un grupet de valents van aguantar el fred i la van fer.

Com que no se'ns acaben mai les piles i el calendari d'aquest any està farcit d'activitats i sortides, hem de dir que ja n'hem fet unes quantes durant el mes de maig: vam anar a Vilassar de Dalt on hi van participar un centenar de gegants. A Calella de la Costa vam celebrar la festa grossa dels gegants d'arreu de Catalunya: la Ciutat Geganterera. Hi havien, en total, més de 400 gegants i més de

2.500 participants. Vam col·laborar amb la marató dels donants de sang, vam anar a Llagostera (teníem por que ens plogués perquè gairebé cada any deixa anar algun ruixat, però aquest cop ens en vam salvar). A la residència d'avis TESAR de Caldes vam portar els gegantons per alegrar a la gent gran; a La Garriga hi vam

portar tots els gegants i el 15 i 16 de juny vam participar a una altra festa grossa: la Vila Geganterera de les comarques gironines a Lloret de Mar. I només falta dir-vos que us esperem el 23 de juny al vespre a la ja tradicional revetlla de Sant Joan que organitza la Colla Geganterera, a la Plaça Amical de Mathausen.

XARXA DE DONES

LA VIOLÈNCIA CONTRA LES DONES: UNA XACRA SOCIAL QUE VOLEM ERADICAR

Els darrers dies hem hagut de tornar a lamentar la mort d'una dona a mans d'un home. Però aquesta vegada ens ha tocat de ben a prop. Una veïna de Caldes va morir el 28 de maig passat de forma violenta. Una violència que no entén d'edats, ni de classes socials, ni de races. La violència masclista, aquesta que xacra la nostre societat constantment i que no descansa.

Cada dia, milions de dones al món pateixen una violència gratuïta, fruit de la incomprensió i de la ignorància, de la intolerància i la crueltat. Dones i nenes que suporten maltractaments físics i psíquics que les porten fins l'extenuació i en alguns casos, fins la mort. Aquesta xacra social no cessa tot i l'enduriment de la llei i l'existència de jutjats específics.

Cada cop la societat està més conscienciada sobre aquest problema que ens envolta i hi ha més entitats i associacions que lluiten per eradicar-la.

Voldríem recordar de nou que a Caldes de Malavella comptem amb el SIAD (Servei d'Informació i Atenció a la Dona), posat en marxa l'abril de 2012. Aquest servei ofereix l'atenció d'una advocada i d'una psicòloga a totes aquelles dones que ho precisin, al local de Serveis Socials.

També recordarem que des de la Xarxa de Dones, lamentem profundament l'episodi succeït al nostre poble dies enrere. Condemnem i censurem la violència masclista, en qualsevol de les seves manifestacions. I continuarem treballant per eliminar aquesta xacra.

Xarxa de Dones de Caldes de Malavella

PARRÒQUIA DE CALDES

Ja hem passat un altre any i la catequesi parroquial ha acabat un curs més. Aquest curs ha estat molt especial, ple d'activitats i esdeveniments molt importants. Com a novetat varem tenir la Missa del Pollet que es va fer per Nada i el Tió Solidari que varen portar a cap els nois de l'Espai Jove. Cal destacar que aquest any, vuit nois de la nostra Parròquia han rebut el sagrament de la confirmació: en Gabriel, l'Oriol, en

Dionís, l'Arnau, en Fedrick, l'Eduard, en Joel i en Julio. Va ser el dia 13 d'abril i el Sr. Bisbe de Girona va presidir la cerimònia. Tot i la recent operació quirúrgica, la seva presència va ser molt emotiva i celebrada per tots els assistents. Primer destaquem que els nois ja s'havien estat preparant durant dos anys, treballant de valent amb tot el grup de catequistes de l'Espai jove. També per acabar de aprofundir, varen participar d'un recés a la

casa de colònies de Sant Pere de Riu, des d'on varen sortir molt reforçats espiritualment.

Ara, tot aquest grup continua endavant fent tasques socials de col·laboració amb entitats com ara l'Espiga Solidaria entre d'altres.

També com a últim acte important de la catequesi, parlem de les comunions. Aquest any han rebut aquest sagrament 24 nens i nenes de la nostra Parròquia.

Moltes felicitats a tothom.

JUNTA DE CONSERVACIÓ DEL LLAC DEL CIGNE

II Taller d'arts de Setmana santa a la urbanització Llac del cigne

El diumenge 31 de març passat va celebrar-se el segon taller d'arts de Setmana santa a la pista poliesportiva de la urbanització Llac del Cigne. L'activitat va consistir en la pintada per

part de tots els nens i nenes d'una obra d'art que es convertirà en un record inesborrable. A partir d'un dibuix fet per un pintor caldenc, vam pintar-hi amb tots els colors. Va quedar molt bé i va ser

una experiència inoblidable per tothom. Vam passar una estona molt divertida. Moltes gràcies a tots.

Junta del Llac del cigne

ASSEMBLEA NACIONAL CATALANA – AT DE CALDES DE MALAVELLA

Aquest hivern vam visitar els amics de l'Esplai de "la Caixa" i en Jaume Soler (membre del Secretariat Nacional de l'ANC) els va fer una xerrada sobre el futur estat català i les pensions.

Després ens van convidar al seu fantàstic berenar i els vam lliurar informació de l'Assemblea. Esperem visitar d'altres col·lectius molt properament i preparar xerrades obertes a tota la població. Ja les anunciarem.

Vam ser presents al mercat esotèric i a l'Aplec de la Sardana, amb el tendal de l'ANC. Volem **informar-vos, solucionar dubtes, ser propers a vosaltres.** El nostre projecte cada dia és més real i s'estén arreu. Seguirem fent-ho. També us comentem que l'ANC i Òm-

nium organitzen un acte molt especial, el Concert per la llibertat del 29 de juny, al Camp Nou. Tenim entrades a 18€ i ja preparem els autocars per a la fita. Podreu reservar tot trucant-nos

especial. L'acabarem fent una estelada a terra amb espelmes. Aneu preparant-vos!

I la gran festa d'aquest estiu serà la Cadena Humana que recorrerà el

Principat el dia 11 de setembre! No us podreu perdre aquell moment històric! Heu de sortir a la foto! A nivell intern, recentment, hem celebrat les eleccions de la nostra Assemblea. Repetiran els 5 membres de l'actual equip de treball: l'Anna Salado, en David Viladàs, en Josep Gironès, en Ramon Boixader i en Ramon Torrent. I el dia 9 de juny, hi haurà les eleccions al Secretariat Nacional.

Si algú vol participar de les nostres reunions, vol donar-nos un cop de mà, etc. escriviu a cmalavella@assemblea.cat i expliqueu-nos-ho. No us en penedireu!

o seguint les indicacions dels cartells que trobeu pel poble. Pel 10 de setembre, repetirem la Marxa de Torxes, però serà una mica

CLUB PATINATGE ARTÍSTIC CALDES

Les vacances d'estiu, les colònies i altres activitats relacionades amb els nens i nenes van fer plantejar un canvi en el festival de patinatge i així ha passat de l'estiu a celebrar-se per la Festa de La Malavella.

Aquest ha estat un any de prova que ens ha permès tornar a reviuir algunes actuacions dels nostres patinadors i patinadores i altres de noves. També vam poder gaudir de la

presència d'exercicis individuals i de show de diferents clubs: Palafrugell, Salt, d'Aro...

Aquest mes de maig hem pogut d'organitzar, per primera vegada, una prova de preliminar. Aquesta és una prova no obligatòria que permet als patinadors i patinadores realitzar uns exercicis obligatoris dins un disc i ser avaluats per tres jutges. Es van presentar més de cent trenta nens i

nenes de diferents clubs de la província de Girona per passar la prova, entre elles 5 patinadores del CPA Caldes: Julia García, Erika Ramón, Alexandra Martínez, Aina Sánchez i Esther Idaira Castillo, que van superar-la.

Ha estat un repte i n'estem orgullosos. Esperem poder organitzar una altra prova l'any vinent. Agraïm a la Federació de Patinatge la confiança posada en el nostre club.

UE CALDES

UE CALDES temporada 2012/2013 – 6è torneig Mas Llop de futbol 7

Amb la temporada ja pràcticament acabada, toca fer balanç en el terreny esportiu s'ha de lamentar la pèrdua de categoria del nostre primer equip i destacar els segons llocs aconseguits pels equips juvenil i benjamí. De cara a la nova temporada ens haurem de marcar l'objectiu de recuperar la categoria del primer equip i continuar millorant en els equips de futbol base. En aquestes dates, els equips que ja

han acabat les lligues han estat disputant diferents torneigs entre els que cal destacar els organitzats pel nostre club, principalment, el 6è **Torneig Mas Llop de Futbol 7** que es va celebrar en tres dates diferents. El dia 1 de maig en categories benjamí 2003 i 2004 i els dies 11 i 18 de maig, en categories prebenjamí 2005 i 2006. Els tres dies van ser grans jornades de germanor al voltant del futbol entre jugadors i pares. Adjun-

tem les taules classificatòries finals. Agraïm la col·laboració del patrocinador Mas Llop Activity Camp i de la resta de col·laboradors, que han fet possible dur a terme els torneigs. De nou aquest any, juntament amb SportGest 2000, des del club s'organitza el **17è Campus d'estiu de Caldes**, entre el 25 de juny i el 26 de juliol. Volem tornar a oferir als participants diversió i formació per evolucionar en el futbol, fent-los jugar, entrenar i realitzar altres activitats estiuenques de lleure. També esperem fomentar una competició sana, creant un bon ambient entre ells. Finalment, com sempre, agraïm a tots els patrocinadors i col·laboradors l'esforç per possibilitar l'existència del club i recordar-vos que podreu trobar més informació al nostre web: **www.uecaldes.cat**

Junta directiva de la UE Caldes

6é Torneig Mas Llop - Classificacions

Benjamins 2003 1 de maig 2013	Benjamins 2004 1 de maig 2013	Prebenjamins 2005 11 de maig 2013	Prebenjamins 2006 11 de maig 2013
1 - UE Quart	1 - EF Girones-Sabat	1 - FC Girona	1 - EF Salt
2 - EF Sant Feliu	2 - UE Caldes A	2 - FE Palamós	2 - UE Caldes
3 - UE Caldes	3 - FC Girona	3 - UE Llagostera	3 - UD Cassà A
4 - FC Girona	4 - FE Palamós	4 - UE Caldes	4 - FC Girona
5 - UD Cassà A	5 - CE Riudarenes	5 - UD Cassà	5 - CE Cristinenc
6 - FE Palamós	6 - UD Cassà	6 - UE Quart	6 - CE Bescanó
7 - UE Fornells	7 - UE Caldes B	7 - EF Salt	7 - AE Sant Gregori
8 - UD Cassà B	8 - FC Vilobí	8 - FC R. Blanenc	8 - UD Cassà B

CLUB VOLEI CALDES

El CV Joves Caldes ha finalitzat una altra temporada amb molt bones sensacions. Una temporada més hem assolit objectius i això ens omple de satisfacció. El nostre nou equip infantil ha jugat, per primera vegada, la lliga federada de 2a

catalana i ha experimentat una gran millora tècnica i tàctica. Esperem que la seva evolució no s'aturi ja que són el nostre present i futur.

Els nostres equips cadet i juvenil han fet una molt bona lliga regular i han pogut mantenir la plaça a 2a catala-

na per la propera temporada, on Caldes i Lloret seran els únics representants de les comarques gironines. Un èxit rotund, vist el nivell dels equips de base catalans.

L'equip sènior, amb molts canvis dins el grup, ha aconseguit classificar-se per a la fase d'ascens a 2a catalana, tot i que finalment no 'ha assolit l'ascens a causa del gran nivell dels equips rivals.

I ara, toca pensar en la temporada vinent, amb nous objectius i, sobretot, amb nous reptes individuals i col·lectius.

Per a la temporada 2013-2014 tenim una molt bona notícia: incorporarem un nou equip dins el nostre club, l'equip sènior masculí que jugarà a la màxima categoria del voleibol català (1a Catalana). Tot un honor pel nostre club i pel nostre poble.

Si us voleu iniciar al món del vòlei, podeu demanar informació al mail del club: cvjovescaldes@hotmail.com

CLUB EXCURSIONISTA

MATERIAL PER ANAR A MUNTANYA (segona part)

Al anterior article varem abordar el calçat, els bastons i el vestit. Què més fa falta? Entre altres coses, roba interior, guants i cobertura de cap i coll.

Recordau: A la muntanya, durant l'hivern cal anar abrigat, però també a l'estiu quan anem a alta muntanya on podem trobar que nevi el mes de juliol.

CAP: Cobrir el cap és important tant a l'estiu (per evitar insolacions), com a l'hivern (perquè perdem molta temperatura pel cap). Podem utilitzar un buf per tapar-nos però s'aconsella gorres de teixit que abrigui a l'hivern, a més de les caputxes de les jaquetes. A l'estiu, un barret amb ales ens protegirà també el coll i les orelles.

COLL: El buf ens protegirà el coll a temperatures baixes. És lleuger i es pot portar sempre.

MANS: Guants, si és possible dobles. Ens protegeixen millor del fred i podem usar només la part interior si no fa molt fred i volem guanyar en mobilitat.

ROBA INTERIOR: Important comprar mitjons tècnics per anar a muntanya. Els trobareu a les botigues d'esports i estan pensats per minimitzar els fregaments i expulsar bé la suor. Us estalviareu butllofes i nafres. Per les calces i calçotets, també trobarem material tècnic molt elàstic, amb poques costures i que expulsen la humitat. També ens estalviaran fregaments.

ULLERES DE SOL: Imprescindibles sobretot amb neu per evitar lesions als ulls. També a l'estiu podem patir lesions per excessiva exposició al sol. Important demanar ulleres per a muntanya en llocs especialitzats.

Però.... tot aquest material no és molt car?

No. Si volem fer una sortida puntual

a un camí de ronda, anar amb unes sabatilles econòmiques i texans serà suficient. Si volem anar per camins amb terreny variat, estar preparats pels canvis de temps i sortir a muntanya regularment, ens surt a compte comprar material específic. Si comparem entre diferents botigues i grans cadenes de material esportiu, podem trobar preus interessants.

Què he de pensar quan compro una motxilla?

Primer a quin ús la volem destinar. Sempre pensarem en la comoditat, vigilant la manera com ens distribuïm el pes, cintura, malucs, espatlles. En algunes es pot regular l'alçada. Ara hi ha models diferenciats per dona i per home. Hem de tenir en compte les corretges superiors i laterals per carregar elements fora de la motxilla (cordes, raquetes...) Valorar la diversitat de butxaques, que ens fan més accessible coses que necessitem.

Pere Serrats Garnatxe

MECÀNICS DEL POBLE

En aquest número inaugurarem un apartat sobre els tallers mecànics de Caldes. Aquesta secció durarà diversos números de l'Aquae i anirem repassant els diferents tallers mecànics que es recorden de la població –si recordeu algun taller en concret o disposeu d'alguna foto– no dubteu en posar-vos en contacte: llopartrossell@gmail.com

El primer moment que vaig pensar en fer aquest article sobre els tallers de Caldes vaig veure que amb un número en tindria prou per explicar els diferents tallers mecànics de cotxes, carros, motos i bicicletes que havia tingut el poble. Només parlar *“En els propers números de la revista Aquae detallarem, taller per taller, des dels primers carreters fins als tallers d'avui dia”*

amb en Pep Cases, en Salvador Balliu –empresari del sector– i en Victor Capellera, em vaig adonar que aquest apartat aniria per llarg. En aquesta primera entrega repassarem ràpidament la història dels mecànics a Caldes. I en els propers números de la revista Aquae detallarem, taller per taller, des dels primers carreters fins als tallers d'avui dia.

Per explicar la història dels mecànics del poble, s'ha de començar per explicar la història dels ferrers i els carreters. Eren els encarregats d'arreglar i posar a punt els carros i les carretes de Caldes. Els més recordats del poble són el Carreter Menut, al carrer Major, El Ferrer de la Plaça, el ferrer Eloi i el Carreter Mir. Aquests foren els primers en arreglar el primers parcs mòbils de Caldes. Tot i que no van treballar amb vehicles a motor. Posteriorment en Jaume Riera, va obrir un taller de tractors, més o menys al carrer Vall-Llobera a l'altre costat de la Farmàcia Casanovas. I aquest

fou un dels primers tallers que es recorda que va treballar amb motors. Principalment treballava amb maquinària agrària però tot-hom en guarda molt bon record. Més endavant el seu taller es va traslladar on està avui el taller mecànic d'en Victor Capellera. Posteriorment van anar sorgint altres tallers, sobretot dedicat a l'automòbil, com són el taller d'en Pere Burch, al costat d'en Genís Sarrà, el taller Trasmuralla, al carrer Rera muralla. Un altre taller va ser el Taller Feliu d'en Francisco Feliu i Perpinyà que arreglava molts camions i autobusos, al costat de la carretera Nacional II a la sortida de Caldes de Malavella. I els tallers que tenim avui dia; Genoher, Genís Sarrà, Poch, Capellera i Mayol. Alhora, les bicicletes i les motocicletes van tenir el seu lloc en el

poble i cal recordar el taller de bicicletes Martí, a l'actual plaça Mas i Ros i el taller Motos Caldes, d'en José Luís Mendoza, antic corredor de motocròs.

Alhora, també Caldes també ha tingut bons mecànics que han treballat fora del poble, com en Pere Vilà –mecànic de competició durant molts anys–, en Jordi Piu que havia treballat a Cassà i també els tallers Collsaplana de Vilablareix i Turini de Girona són de propietaris caldens.

D'aquesta manera ens podem fer una idea com ha evolucionat la mecànica al nostre poble ja que del 2000 al 2013 el cens ha passat de 3.000 a 7.000 habitants i els vehicles, per sort o per desgràcia, encara formen part de la nostra vida, de manera que a aquests tallers els augurem una llarga vida. ■

La tartana de Can Surroca, al carrer Major. Foto de la col·lecció Joan Surroca

LA SEGURETAT INFORMÀTICA

Parlar de seguretat sempre és un tema delicat. No hi ha res 100% segur, excepte la seguretat que passen coses. El Sistema Informàtic (SI) cada vegada és més cabdal pels nostres negocis i per tant hauria d'estar protegit de manera adequada.

S'ha de trobar un equilibri entre la inversió en seguretat i el valor de la informació que protegim. No és el mateix parlar de protecció del nostre ordinador personal que del Servidor d'un ajuntament o del SI d'un entitat bancària.

En informàtica, la seguretat es divideix en seguretat física i seguretat lògica. La seguretat física és aquella que garanteix la protecció del nostre SI davant d'eventualitats en la ubicació del nostre SI o bé d'atacs presencials. La seguretat lògica és l'encarregada de protegir el nostre SI d'atacs virtuals, principalment des de la xarxa o dels propis usuaris del SI. No és el mateix robar un ordinador o trencar una pantalla que fer una còpia d'una base de dades o dels nostres documents. Un dels problemes és que hi ha robatoris d'informació que no deixen rastre. Per tant, cal preveure'ls, detectar-los i evitar-los a temps.

La seguretat física ha de preveure:

- Impedir l'accés físic a persones no autoritzades
- Protecció antiincendis
- Climatització dels nostres ordinadors
- Protecció ambiental
- Garantir el subministrament d'energia elèctrica
- Còpies de seguretat

La seguretat lògica ha de preveure:

- Evitar virus, troians i programes espies
- Robatori d'informació
- Pèrdua de dades
- Control d'accessos al SI

- Caigudes del sistema
- Inconsistència de les dades
- Utilització no autoritzada del nostre SI
- Suplantació d'usuaris
- Formació als usuaris
- Manteniment del programari

Tots els ordinadors connectats a un SI tenen atacs en un moment o altre. Els atacs a un SI es multipliquen exponencialment si han d'estar permanentment connectats a la xarxa i en funció de la tecnologia en què treballem, tant de programari (sistemes operatius, programes de desenvolupament propi, de lliure distribució o amb llicència), com de maquinari (ordinadors, mòdems, routers, switches), així com del nombre d'usuaris que es connecten, els seus perfils, i la importància i difusió de la informació.

"Hem de prendre consciència del valor de la nostra informació i crear uns mínims de seguretat"

Un dels problemes actuals és que internet permet a qualsevol persona o entitat accedir a ordinadors que estan a l'altre banda del planeta, la qual cosa dificulta l'acció de la justícia. Són molts els incentius d'aquells que intenten accedir a un SI sense autorització ja sigui per demostrar que poden fer-ho, per vendre sistemes de seguretat o antivirus, per adquirir informació privilegiada, suplantar persones, accedir a informació tècnica o tecnològica de la competència, etc.

Cal tenir en compte que els principals atacs en el SI de les empreses es duen a terme per gent que coneix el SI, principalment per treballadors descontents o que volen fer ús de la informació per guanys propis.

La seguretat és un joc entre defensors i atacants, una lluita de recursos, temps i coneixement, a la qual no se'ns convida a jugar però on tampoc podem refusar de participar.

A la gran pregunta de si podem garantir seguretat absoluta d'un SI, la resposta és que no, però gairebé. El fet és si la inversió necessària ho justifica. No obstant, crear uns mínims de seguretat en el nostre SI està a l'abast de tothom. Hem de prendre consciència del valor de la nostra informació.

Al protegir un SI també hem de valorar el temps en garantir una recuperació en cas de qualsevol eventualitat. Possiblement podem estar dies sense el nostre ordinador personal, una empresa potser pot esperar hores, una entitat bancària no es pot permetre estar-hi més de 2 minuts, i un sistema antimíssils s'ha de recuperar en segons.

En d'altres articles comentaré més àmpliament allò que he relacionat tant en seguretat física com en seguretat lògica ja que possiblement l'article queda coix sense explicacions addicionals. ■

L'EXPANSIÓ MEDITERRÀNIA (II): SARDENYA I ORIENT. NORD D'ÀFRICA. JAUME II EL JUST (1291-1327). ALFONS III EL BENIGNE (1327-1336). PERE III EL CERIMONIÓS (1336-1387)

Com a conseqüència de les dues paus que van posar fi a la lluita de Sicília, les paus d'Agnani i Caltabellotta, dos nous camps d'expansió van obrir-se a les energies catalanes: Sardenya i l'Orient. D'altra banda, va continuar la política de penetració al nord d'Àfrica.

LA LLUITA PER SARDENYA

El papa Bonifaci VIII, després del tracte d'Agnani, va donar a Jaume II la investidura de Sardenya i Còrsega. Aviat la destresa del català va suscitar a l'illa de Sardenya un fort partit favorable a Catalunya i contrari a Pisa i Gènova, que hi dominaven. Una gran expedició, comandada per l'infant Alfons, va desembarcar a l'illa (1323) i, després de la caiguda d'Esglésies i Càller, Sardenya va entrar a formar part de la corona catalanoaragonesa.

La seva conservació, tanmateix, va produir lluites constants i fortes despeses, perquè Gènova, rival de Catalunya a la Mediterrània, fomentava revoltes entre els sards, malavinguts amb la dominació estrangera.

L'EXPEDICIÓ A ORIENT

Amb la pau de Caltabellotta, els almogàvers catalans i aragonesos que combatien sota les banderes de Frederic de Sicília, van restar sense objectiu de lluita. Un de llurs cabdills, Roger de Flor, va oferir els seus serveis a l'emperador de Constantinoble Andrònic Paleòleg, que es trobava amenaçat pels turcs. L'emperador va acceptar-los

i, al cap de poc temps, la gran companyia, dirigida per Roger de Flor, arribava a Constantinoble (1303). Roger fou nomenat per Andrònic "megaduc", i després "cèsar" de l'Imperi, que eren els càrrecs supremes després del d'emperador. Havent passat a l'altra banda del Bòsfor, tot seguit la Gran Companyia començà a fer retrocedir els turcs endins de l'Àsia Menor.

LA "VENJANÇA CATALANA"

Mentre els almogàvers acomplien llurs ardides gestes i recollien un botí fabulós, s'havia format entre els grecs un poderós partit que els odiava. A la seva tornada, Roger de Flor i molts dels seus cavallers foren assassinats en un banquet a Andrinòpolis. Els catalans van fer-se forts a Gal·lípoli, i, comandats per cabdills com Berenguer d'Entença i Bernat de Rocafort, van començar contra l'imperi grec una guerra terrible, coneguda amb el nom de "Venjança catalana".

ELS DUCATS D'ATENES I NEOPÀTRIA

Després de travessar i devastar diversos territoris de l'Imperi, la Gran Companyia va conquerir

el ducat d'Atenes, dominat pels senyors francs, i va establir-s'hi (1311); més tard va conquerir el ducat de Neopàtria.

Aquests ducats catalans van dependre, al començament, de la corona de Sicília; però en temps de Pere el Cerimoniós van passar a formar part dels dominis dels comtes-reis (1377). No per gaire temps: uns quants anys després queien en poder dels Acciajouli, senyors florentins (1388).

Les aventures de la Companyia catalana, des de la seva partença de Sicília fins al seu establiment als ducats, ens han estat contades per un dels seus homes, Ramon Muntaner, fill de Peralada, la figura més simpàtica i noble d'aquell estol d'aventurers, un dels més grans cronistes catalans i alhora heroi de la defensa de Gal·lípoli contra l'atac combinat de grecs i genovesos.

NORD D'ÀFRICA

Les relacions amb els estats sarraïns del nord d'Àfrica foren, principalment, de caràcter comercial. Hi hagué també aliances de caràcter militar, i des dels temps de Jaume I, els sobirans de Bugia, Tunis i Tremissèn van pagar tributs als sobirans de Catalunya. Hi va haver també, per part d'aquests, propòsits de conquesta i fins algunes expedicions, com la del Pere el Gran (1282) i Alfons el Magnànim (1432). Però aquestes expedicions no foren sinó un graó per a les conquestes d'Itàlia. ■

PRESENTACIÓ

Ja fa dies em van suggerir la possibilitat de participar a la revista i **dir-hi la meva**. Ha passat el temps i ja no ho vull **ajornar** més. M'agrada recordar algunes belles expressions que utilitzaven els meus avis.

Ell, un empordanès amb estudis de llatí que tenia molta **cura** a preservar la llengua i em corregia sempre que deia una paraula incorrecta.

Ella, selvatana filla de Tossa, de la qual no podré oblidar mai l'agudesa dels seus ulls ni la **saviesa** de les seves frases fetes. No és cap **bajanada** conservar, protegir i estimar l'idioma que hem heretat dels nostres avantpassats. No cal **esmentar** els que encara utilitzen la paraula "basura" envers d'"escombraria", "deixalla", "brossa"...

"A vegades, no per desídia sinó per falta de pràctica, utilitzem paraules que no són més que barbarismes. Com és el cas de "gamberro o gamberrada" quan podem dir "brètol" o "bretolada"

Però a vegades, no per desídia sinó per falta de pràctica, utilitzem paraules que no són més que barbarismes. Com és el cas de "gamberro o gamberrada" quan podem dir **brètol o bretolada** que francament, ens sona molt més contundent. És aquesta la idea d'aquest

Tenir la mà trencada Foto © Photl.com

Tenir cura. Foto: © Helene Souza

escrit. Repescar algunes paraules que tots coneixem però que no utilitzem correntment per por de fer el ridícul o pensant que són passades de moda. **Enguany**, no sé quin subjecte del govern espanyol, vol ferir greument la nostra llengua. **N'hi ha per llogar-hi cadires!**

Voleu dir que ha llegit gaire història aquest senyor? Nosaltres, la gent del carrer, la que porta el dia a dia de la nostra societat, del comerç, de les associacions... posant el granet de sorra de la paraula recuperada hi tenim molt a guanyar. No oblideu que els catalans, treballadors de mena, **hi tenim la mà trencada** a fer coses, ja que, estalviadors com som, no donem res. Tot ho fem: Fem un petó, fem una abraçada, fem una sorpresa i fins i tot fem una bona impressió! Som-hi tots doncs, no ens deixem **posar pals a les rodes** i cuidem el nostre **bagatge intel·lectual**. Tenim l'oportunitat d'enriquir-lo més que mai. No oblidem que fins ara, ni tropes, ni reis, ni dictadors han aconseguit ensorrar-lo. Val la pena contribuir a la **gesta**.

Acabo amb la preferida frase feta de la meva àvia: **del portal veurem la**

vila... si no s'emboira! Com que no sóc lletrada, aclareixo que només intento donar la meva senzilla opinió (**dir-hi la meva**) i aclareixo que totes les paraules escrites en negreta consten al Diccionari de l'Enciclopèdia, Catalana, actualitzat l'any 2009.

VOCABULARI

Ajornar: De jorn (dia): deixar-ho per un altre dia.

Tenir cura: Atenció a vetllar per millorar alguna cosa.

Saviesa: Enlloc de "sabiduria" barbarisme.

Bajanada: Ximpleria.

Esmentar: Fer referència a algú o alguna cosa.

Bretol: Persona capaç d'una mala acció.

Enguany: Aquest any.

Bagatge intel·lectual: Conjunt de coneixements.

FRASES FETES I SIGNIFICAT POPULAR

Dir-hi la meva: Donar la meva opinió.

N'hi ha per llogar-hi cadires: Es refereix a un fet que promet ser divertit.

Tenir-hi la mà trencada: Estar-hi avesat.

Posar pals a les rodes: Posar entrebancs perquè les coses no rutllin.

Del portal veurem la vila...si no s'emboira!: Ho aconseguirem encara que s'emboiri!

Tot plegat raonaments d'una vella que n'ha vistes de totes!

Fins a una altra. ■

Fènix...au!

DEIXAR DE FUMAR

El 4 de juny passat l'equip d'infermeria del CAP de Caldes de Malavella va fer una taula informativa al mercat setmanal com a activitat relacionada amb la XIV Setmana sense fum. S'hi van fer diverses activitats com, per exemple, una cooximetria que mesura el CO₂ a la sang, mesures d'edat pulmonar entre altres per motivar el deixar de fumar. Estàs segur/a de continuar fumant? Moltes persones deixen de fumar cada dia. Ànims!

Efectes

El fum del tabac té més de 4.000 substàncies tòxiques entre les quals destaquem la nicotina, els quitrans, els irritants tòxics i el monòxid de carboni. El **tabac** és la **primera causa evitable de malaltia i mort prematura** en els països desenvolupats. Per exemple augmenta el risc d'infart coronari i cerebral, de patir càncer de pulmó, laringe, boca, esòfag i bufeta. A més, els nens que viuen en llars on es fuma tenen més problemes respiratoris. Per aquests motius, deixar de fumar és el més important que pots fer per la teva salut i la dels teus.

Beneficis immediats de deixar de fumar

Si deixes de fumar notaràs immediatament els següents beneficis, entre altres:

- Disposaràs de més diners per a altres coses.
- Desapareixerà el mal alè i les taques grogues de les dents.
- Notaràs que el tabac no et controla i milloraràs l'autoestima.
- El gust i l'olfacte milloraran així com la teva capacitat per fer esport.
- El símptomes respiratoris com la tos també milloraran.

Consells per deixar de fumar

Deixar de fumar és possible. Segur que coneixes persones que ho han aconseguit. Fumar és una addicció física i psicològica i, per tant, suposa una doble addicció. En moltes ocasions es necessiten 3 o 4 intents abans de deixar de fumar definitivament.

- Tria una data per deixar de fumar, preferiblement una data assenyalada (aniversari, naixement...)

- Una vegada triat el dia, has de considerar la decisió inajornable.

- Busca suport (familiars, amics, metge i infermera de referència) i si és algú que ha deixat de fumar, millor.

● Alguns consells en els dies previs:

- Escribeu una llista de raons per deixar de fumar.

- La nit anterior a la data escollida, llença el tabac que et quedi, amaga cendrers, encenedors i qualsevol cosa relacionada amb el tabac.

● El dia escollit:

- No et sentis que no tornaràs a fumar mai més. Preocupa't només d'aquell dia.

- No et sentis una víctima de la teva decisió. Valora que és el millor que pots fer per tu i els seus.

- Elimina durant un temps les begudes que acompanyen el tabac (cafè, copes...)

- Després de menjar, canvia la rutina. Surt a passejar, renta't les dents de seguida.

- Evita ambients on es fumi.

● Recomanacions per la síndrome d'abstinència a la nicotina:

- Si sents desig molt fort de fumar, respira profundament i sent com l'aire net arriba al pulmó

- Mastega xiclet sense sucre i, sobretot, no fumis. Pensa que el desig intens només dura uns instants i disminueix a partir de la segona o tercera setmana.

- Pel nerviosisme, camina, dutxa't i evita begudes amb cafeïna.

- Per la gana, beu aigua i infusions relaxants.

● Què fer si s'ha fumat una cigarreta?

- No et sentis derrotat. No és necessàriament una recaiguda, però tampoc no et confiïs.

- Revisa la teva llista de raons per deixar de fumar.

- Reconeix el teu esforç, el teu progrés i que estàs més a prop de deixar de fumar que quan vas començar.

- Analitza per quin motiu vas encendre la cigarreta i aprèn dels teus errors.

Deixar de fumar és la millor decisió per a la teva salut actual i futura. Si creus que necessites ajuda, demana-la a la teva metgessa o infermera. ■

L'ARRIBADA D'UN CADELL

Cada vegada som més conscients que els animals tenen unes necessitats afectives i sanitàries que anys enrere no es tenien tant en compte. Quan un cadell (sigui gat, sigui gos) arriba a casa, a tots se'ns desperta el nostre costat tendre i afectuós però entre les carícies i les moixaines, ens comencen a sorgir un seguit de preguntes: què ha de menjar? quantes vegades? li he de donar alguna cosa pels cucs? i per les puces? quan el puc treure a passeig? quan l'he de vacunar?

En aquest article, intentarem resumir quines són les necessitats d'un cadell:

Afectivitat: tots els gats i gossos necessiten la calor d'una "mare" (les carícies, el contacte...) per poder sentir-se segurs amb el seu entorn. Mancar-los de vincle afectiu té conseqüències greus com per exemple que a la llarga poden mostrar agressivitat per por.

Sortides i passejos: els gats i els gossos no en tenen prou amb les quatre parets de casa o del mur del jardí. En els gats la conducta no es veu gaire alterada per viure tancats (s'hi han anat acostumant i usen la caixa de sorra), però els gossos sí que necessiten sortir a l'exterior per diferents motius. A part de necessitats bàsiques (orinar i defecar), necessiten rebre nous estímuls, relacionar-se amb altres gossos, altres persones, familiaritzar-se amb sorolls, formes... És important treure el gos cada dia, almenys un parell de cops (30 minuts cada vegada).

La primera sortida la podeu fer el més aviat possible però sobretot: sentit comú!!! Si encara no està vacunat, no el deixeu a terra en zones de "piticans". Traieu-lo,

però en braços. Recordeu que un cop el traieu al carrer, heu de posar-li microxip i inscriure'l en el cens municipal.

Higiene: Els gossos sols no se saben raspallar, ni netejar les orelles, ni les dents. És veritat que en estat salvatge viuen així però també és cert que procurar-los un bon estat higiènic els millora la qualitat de vida (evitem que tinguin nusos que tiben la pell i fan mal, tenen menys otitis, evitem la caiguda de peces dentàries...)

Salut: És important portar el cadell al veterinari quan ens arriba a casa per tal de comprovar-ne l'estat sanitari. Durant l'exploració valorem si és el moment de vacunar-los. Hi ha una sèrie de malalties que avui dia es donen en una freqüència molt baixa gràcies a què la gran majoria de gossos i gats estan vacunats. L'hauré de punxar en dues ocasions: als 2 i als 3 mesos (i després posar un recordatori cada any). Un altre tema sanitari important és la desparasitació, tant interna com externa. Al veterinari us donarem les pautes a seguir tenint en compte moment de l'any, convivència amb nens o altres animals...

Alimentació: Quan tingueu el cadell a casa (2 mesos) segurament ja haurà tastat el pinso a casa la mare. Cal seguir uns dies amb el mateix pinso i després li compreu el que us

aconsellin. Al gos, fins que tinguin 5 mesos, cal donar-li la presa diària repartida en 3 vegades (matí, migdia i nit). Posarem el pinso, el deixarem mitja horeta i guardarem el que no es mengi; al gat sí que li deixarem allà posat tot el dia. Als 5 mesos, ja podem passar a dos preses diàries per tota la vida (recomanem no donar de menjar només un cop al dia). L'aigua ha d'estar a disposició sempre.

Educació: Si hem de conviure amb l'animal tota la vida (8-15 anys, o més), val la pena que des d'un bon principi tingueu bona relació i li ensenyeu unes quantes pautes bàsiques de conducta. No cal que sigui una estrella de circ, però sí que ha d'entendre quan una cosa no l'ha fet bé i quan sí. Les normes de convivència les posa cadascú, però tenen un principi comú: han de ser molt clares i concises. El sí és "sempre", i el no és "mai".

Si veiem que la cosa se'ns escapa de les mans, cal demanar ajuda al veterinari i us orientarem o us posarem en mans d'un professional. Esperem que aquestes nocions un facin més fàcil l'acollida del nou membre a la família! ■

COSMÈTICA NATURAL: BONA PER A LA PELL I EL MEDI AMBIENT

La pell pateix constants agressions i necessita ser cuidada, per això tenim l'ajuda de la cosmètica natural, elaborada amb productes d'origen vegetal.

Avantatges

Els avantatges de la cosmètica natural són enormes per a la salut de la pell ja que, a més de no ser agressiva, enforteix i millora les funcions dèrmiques gràcies als components naturals de les plantes ja que està elaborada en la seva major part per components d'origen vegetal. La cosmètica natural no té efectes secundaris i no produeix al·lèrgies, que sí apareixen quan s'utilitzen cosmètics amb colorants o excipients massa agressius per a la pell.

Els productes cosmètics amb ingredients vegetals comporten, a més, una ètica ecològica ja que no provoquen residus químics, ni agressius que siguin perjudicials per al medi ambient i no haurien de ser experimentats amb animals.

especialment en els nabius però els utilitzats en la indústria es fan artificialment perquè són molt més econòmics. Es relacionen els metilparaben amb possibles càncers de mama i úter.

Davant del dubte, hi ha molts productes a la venda que no contenen parabens i els substitueixen amb conservants naturals, especialment l'àcid ascòrbic, és a dir, la vitamina C.

Compte amb els fraus

Cada vegada hi ha més laboratoris que elaboren les seves cremes, locions i xampús amb ingredients vegetals elaborant autèntica cosmètica natural. Però hi ha altres fabricants que aprofitant-se de la moda "del natural" utilitzen com a reclam publicitari algun ingredient vegetal que afegeixen en petites proporcions a les seves composicions sintètiques i venen el seu producte com a 100% natural. Per saber l'autenticitat de la cosmètica natural ha d'estar elaborada amb ingredients d'origen vegetal al costat d'algun conservant suau per garantir-ne la durabilitat.

Quin producte triar?

Els criteris per poder escollir un producte de cosmètica natural és guiar-nos pels nostres sentits, vista, tacte, olfacte i, per descomptat, pel sentit comú per detectar si un producte és natural o és una còpia

sintètica, buscar els productes amb el certificat "eco" o "bio", regulat per algun organisme especialitzat, que identifiqui seriosament si un producte cosmètic reuneix els requisits de producte natural.

Si ens visites trobaràs informació i assessorament sobre diferents tipus de tractaments facials, corporals i capil·lars de bellesa i d'higiene.

T'hi esperem!

Nuria Arrufat Gallardo.

Naturopatia, Auriculoteràpia,
Flors de Bach
Quiromassatge, Drenatge limfàtic,
Reflexo podal
Aromatèrapia i estètica natural

DIETÈTICA DE CALDES

C/Termes romanes 17-19
Caldes de Malavella 17455
dieteticadecaldes@gmail.com
Tel 972 47 24 27 / 659692854

El paraben

El paraben és un producte químic que té com a funció conservar el producte i perllongar la seva vida útil. És un conservant molt utilitzat per les seves capacitats bactericides i fungicides així com pel seu baix preu. No només el trobem en els productes de bellesa sinó que, en general, s'utilitza com a conservant en aliments, en productes d'higiene i farmacèutics. Es pot trobar en la naturalesa en fruites,

LES CRISIS DE PARELLA

Els matrimonis, i també les parelles de fet, de vegades es troben en situacions de crisi. Malauradament, algunes d'aquestes crisis no són superades i es produeix la dissolució de la parella. En aquests casos, i especialment si existeixen fills, esdevé imprescindible establir una regulació clara de les conseqüències d'aquesta dissolució.

Les diverses solucions que ens dóna el dret

En els casos de crisis matrimonials, existeixen tres figures jurídiques: la separació, el divorci i la nul·litat. La **separació** produeix la suspensió de la vida en comú de les persones casades, però no la dissolució del matrimoni. La separació pot ser declarada per un jutge o convinguda per les parts (de fet). El **divorci** produeix la dissolució del vincle matrimonial i no requereix de cap causa per a la seva declaració; únicament serà necessària la voluntat d'un dels cònjuges.

"La separació produeix la suspensió de la vida en comú, mentre que el divorci, la dissolució del vincle matrimonial"

Finalment, la **nul·litat** consisteix en la declaració judicial que no ha existit un matrimoni perquè no era vàlid des del moment de la seva celebració i requereix de la concurrència d'unes causes taxades pel Codi Civil espanyol.

En el cas de les **parelles de fet**, únicament existeix la possibilitat de dissoldre-les per les causes a què es refereix el Codi Civil de Catalunya, entre les quals hi ha la voluntat d'un sol dels convivents. En tots els casos, el procediment judicial a seguir pot tenir **caràcter contenciós**, quan hi ha interessos irreconciliables entre les parts, o ésser de **mutu acord**,

quan aquests convenen uns efectes i sol·liciten al jutge la seva convalidació. A part queden els procediments de nul·litat canònica del matrimoni.

Els diversos tipus de mesures a adoptar

En el cas dels matrimonis, el Codi Civil regula tres tipus de mesures. Les **mesures provisionalíssimes** es prenen en previsió d'una futura ruptura i queden sense efecte si no es presenta demanda dins els 30 dies següents a la seva adopció. Les **mesures provisionals** són les que pot adoptar un jutge mentre s'està tramitant el procediment de dissolució matrimonial. I les **mesures definitives** o efectes són les que s'adopten com a conseqüència d'un procediment judicial.

El contingut de les mesures

Les principals mesures a adoptar en els casos de crisis de parella són les que es refereixen a la **protecció i cura dels fills menors d'edat** i sempre s'hauran de prendre en interès seu. És per això que la regulació del Codi Civil de Catalunya (de 2010) imposa l'obligació dels progenitors de proposar un **pla de parentalitat**, que haurà de ser aprovat pel Jutge i que regularà els principals aspectes de la relació dels menors amb els progenitors i, en general, amb els familiars més propers. En articles posteriors comentarem amb detall el contingut habitual d'aquests plans de parentalitat. Les mesures també es podran referir a l'**atribució de l'ús de l'habitatge** familiar, la **prestació**

compensatòria (en cas de desequilibri patrimonial), la **compensació econòmica** per raó de treball (si un cònjuge ha col·laborat desinteressadament en la feina de l'altre o en la llar), la **liquidació del règim econòmic matrimonial** i la **divisió dels béns comuns**.

La modificació de les mesures

Les mesures adoptades en un procediment de dissolució de matrimoni o de parella de fet sempre podran ser modificades mitjançant resolució judicial, en cas que variïn substancialment les circumstàncies existents en el moment de dictar-les.

A mode de conclusió

La solució als supòsits de crisi matrimonial pot ser més o menys favorable als nostres interessos, però el que realment compta és que aquesta solució sigui la més beneficiosa possible per als fills menors d'edat, els quals poden resultar ser els més perjudicats. Per això, sempre s'aconsella intentar arribar a acords entre els progenitors que facilitin l'entesa en un futur. ■

Miquel Ordís Pla
Advocat
Av. Jaume I, 12, 2n, 2a
17001 Girona
Telèfon: 615073470
Web: www.miquelordis.com
Email: miquel@miquelordis.com

L'AROMATERÀPIA

L'Aromateràpia es la utilització d'olis essencials (OE) per prevenir o tractar diverses patologies físiques o mentals, de l'ésser humà o animal. Es tracta d'un mètode natural que es basa en l'activitat de les molècules bioquímiques dels OE.

Un OE es l'extracte líquid obtingut per destil·lació d'una planta aromàtica, mitjançant vapor d'aigua o altres mètodes, d'una part de la planta on trobem l'extracte vegetal. Aquest extracte és el que s'utilitza per fer els OE purs, càpsules, pomades, rems... per prevenir o tractar diverses afeccions o patologies.

5 solucions oleoaromàtiques específiques per a la salut:

Les Oléocaps són càpsules cuidadosament dosificades i formulades amb OE per combatre les afeccions i patologies del dia a dia. **No són aptes en casos d'embaràs, lactància i nens de menys de 6 anys.**

Oléocaps 1: Nas i gola

Potent antibacterià i antiviral a base d'OE d'orenga compacta. Ideal per angines, tant bacterianes com virals, rinitis, afeccions de boca. **L'OE d'Orenga** compacta és un bon antiinfecció, immunoestimulant, tònic estimulant general i parasitocida.

Oléocaps 2: Alleujament gastrointestinal i via urinària

Antibiòtic natural a base d'OE d'orenga compacta, orenga de Grècia, sajolida i canyella de Ceilan. Ideal per cobrir infeccions gas-

trointestinals i vies urinàries. Potenciat amb olis antiespasmòdics i tònic digestius (alfàbrega i menta piperita). **L'OE de canyella** es un bon antibacterià i antiinfecció, tònic general (ment, físic i sexual), antiparasitari, fungicida i antiinflamatori.

Oléocaps 4: Defenses naturals

Sinèrgia immunoestimulant. Complement ideal per un tractament amb antibiòtics, teràpies oncològiques (quimio o radio), per prevenir refredats, gripes, herpes, al·lèrgies, infeccions recurrents com candidiasis vaginal, cistitis... Molt útil per malalties del sistema immunològic com fibromiàlgia, malaltia de Crohn, osteoporosi, còlon irritable... Compost per borneol i farigola (immunomoduladors), arbre del te, eucaliptus radiata, clau i ravintsara. **L'OE d'arbre del te** es un bon antiinfecció d'ampli espectre: antibacterià, fungicida, antivíric, antiparasitari i immunoestimulant.

Oléocaps 6: Cames lleugeres i confort circulatori

Cames lleugeres i confort circulatori gràcies a les propietats venotòniques i descongestives dels olis de niaulí, llentiscle i patxuli. Ideal per alleujar la pesadesa de cames, el dolor i la inflamació. Indicada per flebitis i hemorroides ja que el pi silvestre i la sàlvia esclera tenen propietats analgèsiques. **L'OE de llentiscle** és un bon descongestiu venós, limfàtic i prostàtic. Limfotònic i antiinflamatori.

Oléocaps 7: Son i estrès

Equilibrant del sistema nervi-

ós, relaxant i sedant. Ens ajudarà a superar situacions d'estrès, insomni, angoixa, nerviosisme. Ideal per estudiants en època d'exàmens o en pacients amb medicació antidepressiva. Conté marduix, lavanda, mandarina i marialluïsa. No causa efecte rebot ni dependència.

L'OE de Mandarina és un bon calmant del sistema nerviós simpàtic, tònic digestiu amb acció laxant. Indicada per insomni, angoixa, nerviosisme, dispèpsies i gastràlgies. S'utilitza molt en embarassades i nadons pel seu efecte calmant i laxant. Molt indicada en còlics. ■

Farmàcia Francesc Folch Rubau

C. Sta. Maria, 28

17455 Caldes de Malavella

Tel. i fax: 972 472 794

www.grupfolch.com

farmaciafolchwbau@gmail.com

Pròximament ens trobareu a twitter i facebook

CERTIFICAT D'EFICIÈNCIA ENERGÈTICA D'UN HABITATGE

Des de l'1 de juny passat, qualsevol habitatge o local comercial que es vulgui vendre o llogar ha de tenir el Certificat d'Eficiència Energètica de l'Edifici. En aquest article en parlem.

LES ETIQUETES

Les etiquetes energètiques són aquells distintius amb fletxes de colors, que solem veure quan anem a comprar un electrodomèstic i ens indiquen l'eficiència energètica de l'aparell que comprem mitjançant una lletra: A, A+, etc. Els ciutadans sabem, bàsicament, que si comprem una nevera A++, consumirà menys que una nevera amb qualificació B, per posar un exemple. Amb els pisos i les cases passa una cosa semblant: aquell habitatge que disposa d'una qualificació energètica A, consumirà (a iguals condicions de funcionament) menys electricitat i calefacció que un habitatge amb qualificació F. Menys consum també significa menys emissions de CO2 que s'emeten a l'atmosfera.

Aquestes etiquetes o distintius, com hem dit al començament, formen part del **Certificat d'Eficiència Energètica de l'Edifici**. Des de l'1 de juny passat, qualsevol habitatge o local comercial que es vulgui posar a la venda o llogar al nostre país, cal que disposi d'aquest certificat. Aquest document el pot fer un enginyer o arquitecte, s'ha de registrar a l'Institut Català

de l'Energia i té una validesa de 10 anys.

NO OBLIGATORI EN EDIFICIS JA LLOGATS, O DE MENYS DE 50m²

No és obligatori fer el certificat pels pisos que a data 1 de juny ja estiguin llogats; en aquests casos, només serà obligatori quan es redacti un nou contracte d'arrendament. Tampoc no és obligatori per pisos amb una superfície útil inferior a 50 m². El preu del certificat no està fixat per l'Administració Pública i, per tant, és variable i depèn de cada tècnic certificador segons la llei de l'oferta i la demanda. A data d'avui, quan escric aquest article, tampoc no hi ha establert una taxa de registre del Certificat a l'Institut Català de l'Energia (que sembla que s'aplicarà en un futur no gaire llunyà).

NO CAL FER REFORMES

Fer aquest certificat no significa que calgui fer cap tipus d'obra de reforma. Bàsicament es tracta que un tècnic agafi dades del vostre immoble; prengui mides, analitzi les instal·lacions de calefacció, aigua calenta sanitària, aparells d'aire condicionat, plaques solars (si n'hi hagués), etc., consulti els consums de gas i electricitat i, amb aquestes dades, emeti un certificat.

Aquest document inclou la qualificació energètica de l'habitatge o local, amb la seva etiqueta corresponent -com si es tractés d'un electrodomèstic-, i ofereix dades respecte els consums de gas i electricitat. També indica les emissions de CO2 derivades d'aquest consum i mesures orientati-

ves de reforma per tal de millorar la qualificació energètica obtinguda.

PROMOURE L'EFICIÈNCIA

L'obligatorietat d'aquest certificat s'emmarca dins la Directiva Europea 2010/31/UE, també coneguda com la directiva triple 20, on la Comissió Europea té l'objectiu que l'any 2020 tots els països membres hagin reduït un 20% el seu consum d'energia, hagin reduït un 20% les seves emissions de CO2, i que el 20% de l'energia que es consumeixi provingui de fonts renovables.

L'objectiu de la llei és promoure els edificis d'alta eficiència energètica, i les inversions en rehabilitació per tal d'estalviar energia. La certificació energètica a l'edificació no és una novetat; Des de mitjans de l'any 2007 qualsevol edifici que s'hagi construït nou ja ha de disposar d'aquest certificat. Ara, des del juny passat, s'hi han incorporat els edificis existents.

Al nostre despatx us oferim entre altres, el servei de Certificació d'Eficiència Energètica d'Habitatges i Locals Comercials i estarem encantats de resoldre qualsevol tipus de consulta o aclariment que vulgueu fer al respecte.

Demaneu-nos pressupost sense cap tipus de compromís.

També ens podeu seguir per internet a l'adreça de facebook (<https://www.facebook.com/mjarquitectes>) i al nostre blog (<http://estalvienergetic.wordpress.com>). ■

MARTURIÀ JUNQUERA
ARQUITECTES
ESTALVI ENERGÈTIC I ARQUITECTURA

Francesc Marturià Junquera
certificador energètic d'edifici + arquitecte

mj@mjarquitectes.com - t. 972 47 14 70 - m. 654 50 12 69
c/ pla i d'oriel 17 bis - 17455 caldes de malavel·la - girona -

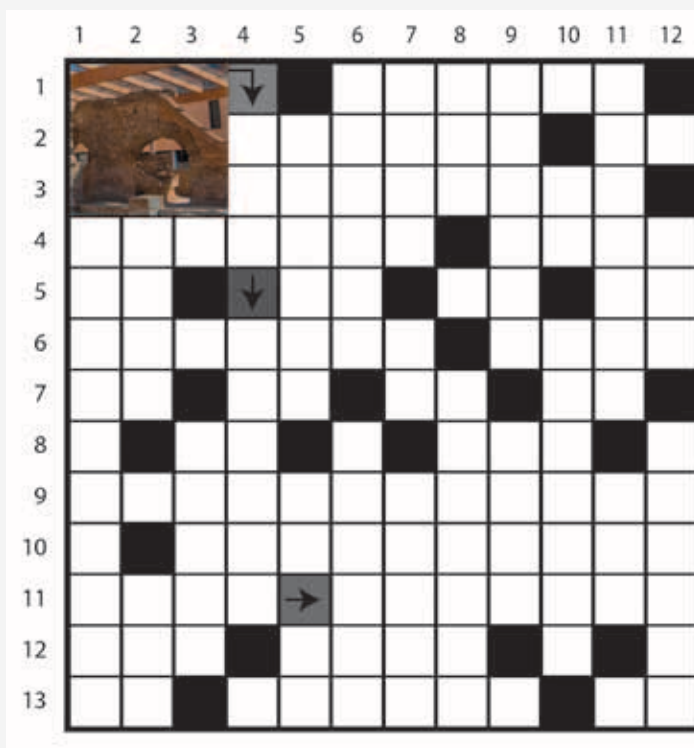
TROBA LES 7 DIFERÈNCIES I LA FRASE FETA

Pujar la mosca al nas. Significat: perdre la paciència, enfadar-se.

MOTS ENCREUATS

Realitzeu els mots encreuats i escriviu el nom d'un lloc de Caldes a partir de la foto i seguint les fletxes

HORIZONTALS:

1- Fruit comestible de pela llisa, carn sucosa i pinyol una mica rugós. **2-** Recipient tancat hermèticament per a la conservació del seu contingut. Metall preciós. **3-** Mamífers terrestres més grans coneguts fins ara. **4-** Relatiu a les operacions de borsa. Insuls, fat, insípid... en castellà. **5-** Lletra doble. Tipus d'arbre. Nota musical. Component de l'esquelet dels vertebrats. **6-** Endegar, endreçar, acotxar algú amorosament. Part del calçat que correspon a la planta del peu. **7-** Adverbi "Ací". Pronom reflexiu. Metall preciós. Aliment fet de farina amb aigua cuit al forn. **8-** Ordre específica d'Unix-com a sistemes operatius informàtics. Forma sufixada del mot grec hodós, 'cami'. Vocal. **9-** Menjar molt i molt dolços. **10-** Neciesa, ximpleria. **11-** Ella fa en anglès. (Foto) **12-** Segona persona singular del present d'indicatiu del verb esser. Forma prefixada del mot gr. "sang". **13-** Afirmació. Acabats en punta. Dos romà.

VERTICALS:

1- Conjunts dels costats dels portals. **2-** Mamífer mari, carnívor i depredador molt poderós. Festival de cançons Iberoamericanes. **3-** Nom de la ciutat i capital del comtat de Taba, Província de Yazd a Iran. **4-** (Foto) **5-** Estri per a dibuixar i escriure a mà. Prefix que indica negació o privació del radical al qual s'adjunta. Sigles d'altres freqüències (anglès) **6-** Temps de govern d'un paer. Aneu, passeu, de fora a dins d'un lloc. **7-** Escòrpora. Dissetena lletra de l'alfabet grec. Olor agradable. **8-** Article indefinit. Roda moguda a mà, en torn, en filadora, etc. **9-** Anses. Monticle de sorra. **10-** So. Element que intervé en una operació per donar el resultat. **11-** Cullera de fusta per a treure l'aigua del fons d'una embarcació petita. Ciutat del Sud-oest de Nigèria. **12-** Glúcid, especialment monosacàrid. Tipus de aranya d'Europa i el Nord d'Àfrica.

FUTURA VIA VERDA DE CALDES AL CARRIL BICI OLOT-ST FELIU – ERMITA DE ST. VICENÇ (1r TRAM)

00' Sortim de la plaça de la Selva per la sortida que tenim a l'oest i agafem el carrer Mossèn Cinto Verdaguer. Al final trobem la Rambla de Recolons, girem a l'esquerra i continuem fins al final de l'arbrat. Se'ns obre davant la plaça de la Creu. Girem a la dreta pel carrer de les roques (1) que fa pujada. Uns 200 m més endavant trobem a la nostra esquerra el pal indicador de la ruta de la Benaula (2) i l'inici del carril bici pintat a terra.

Variant 1, més senzilla per bicicleta: seguim el carril bici per la carretera fins a l'entrada de la urbanització en el carrer Maresme que seguim fins el final (120 m) i que aboca al llarg carrer del Pla de l'Estany. Girem a l'esquerra i seguim 300 m deixant tres carrers que surten a la nostra dreta. Ens trobem en una bifurcació entre el carrer Alt Urgell, que baixa a la dreta, i la carretera que ja surt de la urbanització seguint la direcció que portem. En aquest punt s'ajunten les dues variants proposades.

Variant 2, més difícil en bicicleta i recomanada per caminants: Al cap de pocs metres del pal indica-

dor veiem unes roques a la nostra esquerra (3). Seguim la ruta de la Benaula pintada amb senyals blancs i verds. Iniciem la pujada per les pedres i caminem entre suros en sentit perpendicular a la carretera que hem deixat i fent pujada. Quan travessem una línia elèctrica veiem un camí a l'esquerra que no agafarem (4). Girem una mica a la dreta i veiem un camí en direcció nord-oest que cada vegada es va fent més clar. Anem pujant fins arribar a la urbanització, al final del carrer Pla de l'Estany.

35' Agafem el carrer de l'Alt Urgell, que és el que ve de baixada, davant nostre si venim del camí (5), o a la dreta si venim del carrer Pla de l'Estany. Al final el carrer fa un revolt a la dreta i va a parar al carrer Alt Penedès, que continua tenint les marques blanques i verdes de la ruta de la Benaula (6). El seguim fins al final que també fa un revolt a la dreta. Després del gir seguim uns 80 m i trobem un carrer a la nostra esquerra (7), l'agafem i pocs metres més endavant fa un revolt. Deixem l'asfalt i seguint en la mateixa direcció agafem un caminet (8) que una mica més

Ressenya: Pere Serrats

Mapa: David del Rio

Fotos: Albert Torrent

Col·laboració: Club Excursionista de Caldes

Presentació: Ruta lineal de 7 km, que ens porta al carril bici d'Olot a Sant Feliu on se'ns obren moltes opcions. Si es vol tornar a Caldes, es fa pel mateix lloc i, per tant, suma 14 km. Hi ha la possibilitat de fer-ho a peu o en bicicleta. Actualment encara hi ha un tram poc clar al mig del bosc, d'uns 300 m, que passa entre les cases de can Maimí i can Masgrau. La Via Verda de Caldes és un projecte en elaboració que s'ha d'executar i recepcionar pel Consorci de la Via Verda. En el proper número farem l'altra part del tram, que va des de Caldes fins a la Creu de la Mà.

Durada: La durada a peu és de dues hores. El desnivell és molt baix, d'aproximadament 40 metres.

endavant ens porta a creuar amb compte la carretera que va de Caldes a Llagostera (9).

8

9

45' Travessem la carretera i davant nostre tenim una pista que seguirem. 300 metres més endavant passem per un passallís per damunt de la riera Benaula (10). Seguim la pista voltats de camps. Quan arribem a zona de bosc, veiem un camí a la nostra dreta que entra al mig dels arbres (11). Hi ha un pal indicador de la ruta de la Benaula (12).

10

11

12

50' Ens endinsem pel camí del bosc ignorant una pista que ens queda a la dreta (13) i seguint la

que puja per l'esquerra amb xaragalls i arrels d'arbre. Seguim una pista ampla i evident. En algun tram queda més baixa que el sòl del bosc i fa grans bassals que s'han de vorejar quan hi ha aigua. Uns 600 m més endavant passem una cruïlla i seguim en la mateixa direcció (14). Encara tenim com a referència els senyals blancs i verds (15). Aproximadament 200 m més endavant trobem una bifurcació de pista i n'agafem el ramal dret (16) que poc més endavant fa un revolt a l'esquerra (17). Seguim uns metres més i arribem a una zona esclarissada i de bassals, on trobem una pista que ens creua. Girem a la dreta (18) i a poca distància trobem un pal indicador de la ruta de les Ermites que diu "Santa Ceclina 6.150 m" (19) i una pista que ens creua. La seguirem girant a la dreta.

13

14

15

16

17

18

19

1h 10' 40 metres més endavant, veiem una pista que baixa a la nostra dreta per on segueix la ruta de les Ermites (20). La deixem i seguim en la mateixa direcció. Trobem una zona més esclarissada plena de bassals i una mica més endavant ignorem una pista que es desvia a la dreta (21) i seguim en la mateixa direcció deixant pistes que ens surten a l'esquerra. Uns 300 m més endavant la pista es difumina entre arbres (22). Seguirem en la mateixa direcció però uns metres més a la dreta, en lleuger descens. Hem de veure un camp a la nostra dreta amb la casa de Can Maimí (23) i una rasa entre nosaltres i el camp. Uns 200 metres més endavant deixem de veure el camp a la nostra dreta. Veiem que han esclarissat el camí de branques i arbres (24). Es poden veure les soques i arrels. El camí gira una mica a la dreta i tornem a veure el camp. Unes passes més i a la nostra dreta veiem la casa de Can Maimí i a l'esquerra la casa de Can Masgrau (25). Seguim en la mateixa direcció i sortim del bosc, passem pel cantó d'una bassa que ens queda a la dreta (26) i al final d'aquesta el camí fa un revolt

que ens porta a la pista que ve de Can Maimí i Can Gelabertó.

20

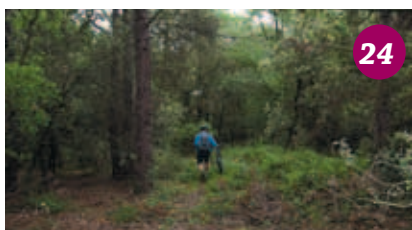
21

22

23

24

25

26

1h30' Un cop a la pista girem a l'esquerra baixant en direcció a les plantacions de pollancre (27). Deixem una desviació a l'esquerra i seguim en la mateixa direcció uns 300 metres fins a desembocar en una pista (28). Girem a l'esquerra seguim entre camps i pollancredes. Travessem la riera Gotarra per un passallís (29) i més endavant la riera Cagarella, que és afluent de la Gotarra. Al cap d'un quilometre veiem una casa enlairada a la nostra dreta: és l'ermita de St. Vicenç (30). Veiem una desviació a la dreta del camí que hi porta

27

28

29

30

1h 45' Visita de l'ermita. Mirant la façana tenim una pista que surt a l'esquerra i ens deixa una mica més amunt en el camí que hem vingut. Agafem aquesta pista en direcció dreta (31). Passem una casa de pagès a la nostra dreta, Can Frigola, que ens queda enlairada, deixem un trencant a l'esquerra (32) i passem pel cantó de Can Barnés que ens queda a l'esquerra. Tot seguit deixem un trencant que ens arri-

ba força paral·lel a la nostra dreta i més endavant també deixem un trencant a l'esquerra (33). Seguim en la mateixa direcció i la pista fa un revolt a la dreta pujant per tornar a girar a l'esquerra. Tenim una recta llarga, a la nostra dreta veiem l'extensa granja de vaques de Can Gurí. Uns 500 metres més endavant trobem el carril bici Olot-Sant Feliu, que travessa la pista per on anem.

2h 10' Carril bici Olot-Sant Feliu (34). ■

31

32

33

34

Fe d'errada a l'Aquae 41. En relació al text de la ruta de Caldes a Terra Negra (tornada), a les tres últimes ratlles de la pàgina 57 hi diu: "Girem a la **dreta** seguint la indicació del cartell cap a St. Maurici.". En lloc d'això, hi hauria de dir: "Girem a l'**esquerra** seguint la indicació del cartell cap a St. Maurici". Agraïm els atents lectors que ens han fet arribar aquesta esmena.

INICI-FINAL RUTA
TRAÇAT DE LA RUTA
VARIANT 1
CURSOS D'AIGUA
F1
FOTOS DE REFERÈNCIA

I T S U R A D A

AIGÜES BONES

CAN SOLÀ GROS

CALDES DE MALAVELLA

SURDÀ

SURDÀ

Plaça de la Font
 Plaça de la Font
 Plaça de la Font

Plaça de la Font
 Plaça de la Font
 Plaça de la Font

Plaça de la Font
 Plaça de la Font
 Plaça de la Font

Plaça de la Font
 Plaça de la Font
 Plaça de la Font

Autor: Ilonka Uribe. *Perspectiva de la Rambla d'en Rufí*

Si t'agrada fer fotos i en tens alguna sobre Caldes, fes-nos-la arribar a aquae@caldesdemalavella.cat, juntament amb el teu nom i cognoms i una breu descripció de la foto. Pot ser d'activitats que es celebren a Caldes, de natura, d'edificis... D'entre les que rebem, en triarem una per col·locar-la a l'última pàgina de la revista!

CALDES
DE
MALAVELLA